

Gerard de VILLIERS SAS PAGOPAGO'DA

ÖLÜM

Türkçesi:

Şevket SARAÇ

SCALE A PAGO-PAGO

I. BÖLÜM

Kendisini tutan adamı ısırmaaya çalışın sarı benekli siyah yılan, Stephan'ın parmakları arasında kıvrılıp duruyordu.

Stephan işaret ve başparmağıyla boğazından yakaladığı yılanı vücudundan uzakta tutmaya çalışarak kumsalda ilerliyordu. Sarışın, ince yüz hatları olan yakışıklı bir tipti.

Elindeki yılan kırk santim uzunluğunda son derece zehirli bir hayvandı. Denizyoluyla yarım saatlik mesafede bulunan Pins Adaları'nda doktor yoktu ve en yakın klinik de Numea'da bulunuyordu. Telsizle bir taksiuçak çağrılısa bile, zehirlenen kişi oraya gidene kadar on kez öldü.

— Oh! Şuna bakın!

Gezinin başından beri Stephan'a yiyecekmiş gibi bakan Amerikalı genç kız Susann, oturduğu yerden kalkıp koşmaya başladı. Genç kızın sesine dönen diğer turistler de

Stephan'a doğru ilerlediler.

— Bu yılan zehirli mi? diye sordu Susann.

— Hem de nasıl! Soktu mu, kurtuluş yoktur.

Amerikalılardan biri yılanı filme almaya başladı. Gerçekten de buldukları yerin vahşiliğini simgeleyen bir görüntüydü bu. Ne de olsa, Yeni Kaledonya dünyanın bir ucu sayılırdı. Buralara gelmek istiyorsanız, Los Angeles'tan ya da Avrupa'dan kalkan UTA'

5
nın DC 8'lerine binip Numea'da inmeniz gerekir. Oradan da on yedi kişilik küçük Heron'lara atladınız mı, kendinizi seksen beş kilometre daha güneyde yer alan Pins Adaları'nda buluverirsiniz. Uçak yeşillik bir araziye iner. Yarım saatlik bir karayolundan sonra otuz, kırk bungalovun serpiştirildiği dünyanın en güzel kumsalına varmış olursunuz.

Burası tam bir cennettir. Buraya gelen turistler üç günde zenci gibi kararırılar..

O sabah Stephan turistleri tekneye almış ve Pins Adaları'nı oluşturan irili ufaklı adaları gezdirmeye çıkmıştı. Sonunda, buldukları bu küçük kara parçasında mola vermişler, denize girmişlerdi.

Stephan çevresindekileri eğlendirmek için elindeki yılanı Susann'a doğru uzattı. Genç kız çığlık çığlığa geri kaçtı. Turistler çevrelerinde halka oluşturmuştu.

— Bakın, şimdi yılanı kusturacağım, dedi Stephan.

Yılanı kuyruğundan yakaladı ve kement çevirir gibi başının üzerinde döndürmeye başladı. Sersemleyen hayvan ağzını açmış, rastlayacağı ilk kişiyi ısırmaya hazırlanmıştı. Birden, ağzında bir şey belirdi. Gri renkte bir şeydi bu. Stephan bir süre daha yılanı çevirdi ve kumsala bıraktı. Hayvan iyice sersemlemiş, hareketsiz yatıyordu. Stephan eğilip yılanın ağzındaki şeyi çekince bunun yirmi santim uzunluğunda bir balık olduğu görüldü. Sonra yılanı yakaladı ve denize fırlattı.

— Yılanın yuttuğu bu balık nedir?

Topladığı ilgiden son derece memnun olan

6

Stephan, "Tarzan" rolüne devam etti.

— Bu yılan balıktan başka şey yemez. Suda çok hızlı hareket eder ve yediği tek balık türü de köpekbalıklarından çok daha vahşi olan muranalardır. Yani, gördüğünüz şu balık.

— Peki ama bu küçük balık nasıl bu kadar vahşi olabilir?

Stephan Susann'ı elinden tutup sahile götürdü.

— Etobur türü bir balıktır bu. Dişleri jilet gibidir. Yaralandılar mı, insana bile saldırırlar.

— Oh! Çok korkunç!

Susann gerçekten çok korkmuştu. Biraz ötede duran balığa bakarak Stephan'a sokuldu. Sonra, merakını yenemeyerek balığın yanına diz çöktü. Hayvanın ince beyaz dişleri vardı, incelemesini bitirdikten sonra tam kalkmak üzereyken tuhaf bir şey dikkatini çekti. Balık sanki normalin üzerinde bir şey yutmuş gibi deforme olmuştu.

— Stephan, şuna baksana!

Genç adam Susann'ın yanına geldi.

— Karnında tuhaf bir şey var bunun.

— Normaldir. Bunlar kimi zaman kendi boylarına yaklaşan balıkları bile yutarlar.

Eğilip balığı avucuna aldı ve çakıyla karnını boydan boya yardı. Ortaya yayılan pis

kokuyla Susann geri çekildi. Genç adam parmağını hayvanın karnına daldırıp altı, yedi santim uzunluğunda kanlı bir cisim çıkardı.

Balığı bırakıp elindekini deniz suyunda yıkamaya gitti. Cisim temizlenip de ne olduğu ortaya çıktığında, Stephan:

7

— Vay canına! demekten kendini alamadı.

Stephan'ın beti benzi atmıştı. Meraklanan Susann genç adamın omzundan eğilerek baktı ve bir anda onun da ağzı açık kaldı. Çürümeye yüz tutmuş olmasına ve morumsu rengine rağmen, bunun bir insan parmağı olduğu hemen anlaşılıyordu. Parmağın üzerinde,

şışmış etlere gömülü bir alyans vardı.

— Aman Tanrım!

Susann korkuyla bir çığlık atarak geri geri çekildi. Stephan elindeki korkunç şeyi kumların üstüne bıraktı ve alnında biriken terleri sildi. Susann'ın çığlığını duyan diğer turistler koşarak genç adamın çevresini sardılar.

*

**

Heyecandan o yakıcı sıcaklığı kimse duymaz olmuştu. Parmak, Amerikalıların biri tarafından verilen bir mendilin üzerine konmuştu.

— Ne yapacağız bunu? diye sordu Susann korku içinde.

Herkes içinden aynı soruyu soruyordu kendi kendine. Tropikal bir ülkede bulunmuş bir parmak ne yapılırdı? Stephan kaşlarını çatmış, soruna bir çözüm getirmeye çalışıyordu. Parmağı mendile sarıp yanına alabilirdi.

Ama ne maksatla ve kime vermek için? Denize atacak olsa, Amerikalılar onu oracıkta linç ederlerdi... Geriye tek bir çözüm kalıyordu: Gömmek...

Kendini zorlayarak bu fikri ileri sürdü.

Aptalca hareket ettiğinin farkındaydı, ama başka çare bulamamıştı.

Istakoz gibi kızarmış iriyarı bir Amerikalı:

8

— Kimin parmağı olabilir bu? diye sordu.

Grupta en soğukkanlı görünen oydu Pasifik savaşları sırasında buna benzer çok şeyle karşılaşmıştı.

— Hiçbir fikrim yok, dedi Stephan. Son günlerde buralarda boğulan olmadı... Bir tekne kazasından filan söz edildiğini de duymadım. Ayrıca, bunu yutmuş olan balık pek uzaklardan gelecek kadar büyük değildi. Olsa olsa, en fazla sekiz, on kilometrelik bir yerden gelmiştir...

— Belki adam öleli çok zaman oldu, dedi bir kadın.

Stephan omuz silkti.

— Belki de soğuk bir şakadır bu.

iriyarı Amerikalı güldü.

— Ne yani? Adam eğlence olsun diye mi parmağını kesip denize attı?

Stephan sıkılmaya başlamıştı.

— Bu şeyi gömeceğim, dedi. Pins Adaları karakoluna da haber vereceğim. Bunu onlara götürmenin hiçbir yararı yok. Çünkü karakolda buzdolabı bile bulunmaz... Bu mendili alabilir miyim?

— Elbette, dedi Amerikalı. Yapılacak tek şey onu gömmek... Yalnız, daha önce o alyansı çıkarmak gerek...

— Alyansı çıkarmak mı?

— Evet. Onu gömmek doğru olmaz.

Stephan ters ters Amerikalıya baktı. Diğeri onun bu işi yapamayacağını anlayınca:

— Siz gidip ağaçların altına bir çukur kazın", o parmağı da bana verin...Ha, bir de bıçak isterim, dedi.

9

Rahatlayan Stephan adamın istediklerini hemen verdi, triyarı Amerikalı parmağı sol avucunun içine aldı ve bıçakla alyansın çevresindeki çürümüş etleri kazımaya başladı, iş, sandığından da zordu. Alyans ete iyice gömülmüş, adeta yapışmıştı. Beş dakikalık bir uğraştan sonra sonuca vardı. Alyans çıkmıştı. Parmağı mendilin üzerine bırakarak altın halkayı suda yıkamaya gitti.

— Siz de bu arada onu gömün!

Amerikalının sözü bir ikinci kez tekrar ettirilmedi. Grup parmağı gömüp geri dönerken iriyarı Amerikalı da elindeki alyansı göstererek yaklaşıyordu.

— Yüzüğü çıkarmakla iyi etmişim, dedi.

Şuna bakın.

Stephan yüzüğü alıp içindeki yazıyı okumaya çalıştı. Ne olduğunu söktükten sonra da diğerlerinin duyması için yüksek sesle tekrarladı: "THOMAS VE MARYLİN. 8 TEMMUZ 1956. KANSAS CITY." Sonra, kendi kendine konuşur gibi:

— Bir Amerikalı ha! diye mırıldandı. Buralarda

ne arıyormuş?

Bu adamın Yeni Kaledonya'nın bin yüz otuz sekiz mil açıklarında kaybolan CIA ajanı Thomas Rose olduğunu nereden bilecekti?

II.BÖLÜM

Malko'yu pist başında bekleyen gösterişli Dodge, her yerli kralın rüyalarına girecek türdendi. Bir CIA ajanının böyle bir arabaya sahip olması tuhaf karşılanabilirdi, ama David Radcliff'in savunması hazırды. Pagopago'da can sıkıntısından ölen birinin kendini ancak bu tür bir oyuncakla avutması mümkün oluyordu. İşin ilginç yanı, yirmi mil uzunluğundaki adada doğru dürüst yol bile yoktu!

David Radcliff elini uzatarak Malko'ya yaklaştı. Tek lüks mevki yolcusu o olduğu için bir başkasıyla karıştırmasına imkân yoktu.

— Pagopago'ya hoş geldiniz!

Ufak tefek, yuvarlak yüzlü, çilli ve terden cildi parıldayan bir tipti. Malko'yu soğuk hava tertibatlı arabasına sürüklemek için acele ediyordu. Meslektaşının üzerindeki mavi alpaga takıma bakarak:

— Bununla burada kavrulursunuz, dedi.

Burada ısı yılın üç yüz altmış beş günü 35 derecenin altına düşmez.

Malko sersemlemiş bir halde arabaya geçti.

Ne denli konforlu olursa olsun, yirmi sekiz saatlik uçak yolculuğu insanı çarpıyordu.

Araba hareket ettikten sonra, tek gözü kapalı, etrafı seyretmeye başladı.

Yolun bir tarafı deniz, diğer tarafı yemyeşil bir yamaçtı. Honolulu'nun sekiz-yüz yetmiş mil güneyinde bulunan Pagopago, coğrafya atlaslarında "Amerikan Samoası" diye geçer.

Adaya hakim sönmüş bir volkanın çevresi göz alabildiğince ormanlarla kaplıdır. Adada ABD'nin küçük bir deniz üssü bulunur.

— Geldik, dedi David Radcliff.

Malko diğer gözünü de açtı. Etrafı hindistancevizi ağaçlarıyla çevrili basık bir binanın önünde durmuşlardı.

— Burası Pagopago-İnter, dedi David.

Kentin tek oteli. Bagajlarınız biraz sonra gelir.
Ben ilgileneceğim.

Birden ayılıveren Malko, CIA'nın kendisini buraya ne maksatla göndermiş olabileceğini düşündü. Burası sakın, cennet gibi bir yerdi. Arabadan inip gerindi. Otele girene kadar birkaç adımda ter içinde kaldı. Nem oranı yüzde yüz elliydi.

David Radcliff elini sıkarak:

— Yarım saat sonra barda buluşuruz,
dedi.

Sabırsızlıktan Amerikalının içi içini yiyordu. Pagopago'ya pek ender ziyaretçi gelirdi. Avusturyalı ne düşünürse düşünsün, ona anlatacağı çok önemli şeyler vardı.

*

**

Malko yanında ceket getirdiğine hiç pişman olmadı. Otelin içi Sibiry'a'dan farksızdı. Gözlerini karşısındaki Amerikalıya çevirdi. — Burada çok iş oluyor mu, Bay Radcliff? — Genellikle sırtüstü yatarız. Ama, sizi bunun için göndermediler buraya. Aslında, çok tuhaf bir hikâyeye bu...

12

Cebinden küçük bir kutu çıkarıp Malko' inin önüne sürdü.

— Şuna bir göz atın.

Malko viskisinden bir yudum alıp kutuyu açtı. İçinde pırıl pırıl bir alyans vardı.

— Nedir bu? Beni buraya evlenme teklifinde bulunmak için mi çağırdınız? diye takıldı.

Fakat David Radcliff'in bakışları son derece ciddiye. Çevresine bir göz attıktan sonra sesini alçalttı:

— Bu alyans, elimizdeki en gözde ajanlardan Thûmas Rose'a aitti... Kendisi canlı olarak son kez Fiji Adaları'ndan Viti Levu'da görülmüş...

— Tatilde miymiş?

David Radcliff başını salladı.

— İş icabı. ABD'nin gerektiğinde üs olarak

kullanabileceği gizli yerler arıyormuş. Belki de bundan hoşlanmayanlar çıktı...

Malko gözlerini iri iri açtı.

— Fiji Adaları'nda da casus var mı?

— Oralar casus yuvasından çok turistik bir cennettir, İngilizlerin yönetiminde bir yer.

Halkını Fijililer ile Hintliler oluşturur.

— Hintliler mi?

Pasifik'in göbeğinde Hintlilere rastlamak tuhaftı!

— Adamlar Hindistan'da açlıktan kıvranınca dünyanın dört bir yanına saldırıyorlar.

Bilirsiniz, İngilizler her yerde Hintlileri tercih ederler.

- Galiba konudan uzaklaştık, diye uyardı

Malko.

13

— Haklısınız. Olay şu: Thomas Rose Fiji'nin başkenti Suva'ya indikten bir hafta sonra ortadan kayboldu. Pfft!.. Buhar oldu... Bir akşam Travelodge adlı otelden çıkıyor ve bir daha geri dönmüyor. İngilizler Viti Levu ile Vana Levu adalarını karış karış taramışlar, ama hiçbir iz bulamamışlar...

— Adadan gizlice ayrılmış olmalı.

David Radcliff başını salladı.

— Oralara gitmediğiniz belli oluyor.

Dünyanın bir ucu sayılır. PANAM ile UTA'nın haftada bir seferi vardır. En yakın ada, Yeni Kaledonya'dır ve o da bin küsur mil uzaklıktadır...

— Özel uçak bulunmaz mı?

— Beş altı tane var. Onların da pilotları sorguya çekilmiş.

— Ormanda kaybolmuş olabilir, diye ısrar etti Malko.Ormana girmiştir, orada da bir yılan ya da haydut tarafından öldürülmüştür.

İnsanlar hiç beklemedikleri bir anda nelerle karşılaşır...

— Zaten bu alyansın bulunması da beklenmedik bir şeydi, dedi David.

— Nasıl yani? Yüzük nerede bulundu?

— Buradan bin yüz otuz sekiz mil uzakta.

Yeni Kaledonya'nın güneyinde ıssız bir adada...

CIA ajanı olayı kısaca anlattı.

— Belki de Thomas Rose boğuldu ve cesedi akıntıyla oralara gitti, dedi Malko. "

— Hiçbir akıntı bir insanı o kadar uzağa götürmez. Parmağı yutan balığa gelince, o da o kadar uzak mesafeyi aşamaz... Bence

14

Thomas Rose, canlı ya da ölü, Yeni Kaledonya'ya götürüldü, orada da icabına bakıldı. Eğer o yılan olmasaydı, bunu hiçbir zaman öğrenemeyecektik...

—Peki, oralara kendi isteğiyle gitmiş olamaz mı?

— İmkânsız. Pasaportu valizindeydi. Ayrıca ortadan kaybolmasıyla parmağın bulunduğu tarih arasında Fiji'den ayrılmış tüm araçları sorguşturduk. Sonuç sıfırdı. Sonra, Thomas Rose'un saklanarak kaçmasını gerektirecek hiçbir neden yoktu ki!

Olay gerçekten tam bir muammaydı.

Malko düşünüyordu.

— Peki, Thomas Rose tam olarak neyin peşindeydi?

— Henüz raporunu vermemişti. Konsolosumuz da bir şey bilmiyor. Ama şahsi kanısınca Thomas zararsız bir işin peşindeydi...

— Buna rağmen öldürüldü diyorsunuz.

Kim öldürmüş olabilir?

David Radcliff başını tavana kaldırdı.

— Bunu bilseydik sizi buralara göndermezlerdi.

Benim fikrimi sorarsanız, Fijililer katil olamaz. Onlarda beyin bile yoktur... Geriye Fiji'de yaşayan bin, iki bin beyaz ile Hintliler kalıyor...

— Hintliler mi?

Malko Hintlileri sakın kişiler olarak tanırdı. Oysa, Radcliff aynı kanıda görünmüyordu.

— Hintliler hindistancevizi ticareti yaparlar.

Yerlilerle aralarında düşmanlık derecesine varan bir çekişme vardır, dikkatli olun.

İngilizler ise, son derece kuşkucudurlar..

Lohan bunu size açıklar.

— Lohan mı? O da kim?

— Suva'daki konsolos yardımcısı. Sevimli bir adamdır. Çok güzel bir karısı var.

Malko sorularına cevap aramaya devam etti.

— Peki, bu adamın cesedinin Yeni Kaledonya'da ne işi var?

— İşte, mesele de bu ya! Ama Fransız ajanlarının işi de olabilir bu. Kimi zaman çok acımasız olurlar. Neyse, oraya gidince belki bir şeyler bulursunuz.

Rezillik! İnsan müttefiklerine de güven duyamıyordu!

— Anladığım kadarıyla Pasifik'i tekrar aşıp dün indiğim Fiji Adaları'na geri döneceğim.

Peki, buraya niçin geldim öyleyse?

David Radcliff kızarıp bozuldu. Malko'ya yeni biriyle çene çalmak arzusu duyduğunu söyleyemezdi. Öyle ya, alyansla raporunu Dan Lohan'a pekâlâ gönderebilirdi. Hemen bir yalan uydurdu:

— Bu bir yönetim sorunu. Ben Güney Pasifik sorumlusuyum. Bu nedenle Dan Lohan gerektiğinde benim emrimde çalışır. Malko CIA'nın yönetim sorunlarına aldırmadığını çok iyi bilirdi.

— Kendinizi affettirmenin tek yolu, bana bu ıssız adada bir şişe Moet et Chandon bulmak ve bunu benimle birlikte içmektir, dedi. Böylece daha sağlıklı düşünebiliriz.

— İyi ama burada Fransız şampanyasını

16

nereden bulayım ben?

— Gidin, validen isteyin. Sonum Thomas Rose'un ki gibi bir balığın midesinde noktalanacağı, bari iyi bir izlenimle olsun bu! Ben Nadi yerine Numea'ya gideceğim. Oradan da Pins Adaları'na. Belki Thomas Rose'un başka parçalarını da buluruz.

**

Malko, Pins sahillerindeki bungalovunun önüne oturmuş, mercan adaları nedeniyle

kızıla dönüşmüş denizi seyrediyordu. Bungalovlardan oluşmuş ve Kanumera Hanı adını taşıyan motel at nalı biçimindeki iki lagünün arasına kurulmuştu. İki gündür Stephan ile birlikte koya dalıyorlar, deniz dibini karış karış arıyorlardı. Ama sonuç elde edememişlerdi. Eğer Thomas Rose buraya gelmişse, zorunlu olarak Kanumera Ham'nda kalması gerekirdi. Çünkü adada başka motel yoktu. Oysa, motel kayıt defterinde adı geçmiyordu. Adadan tek çıkış yolu, her gün saat dörtte havalanan Heron tipi küçük uçaktı. Malko Stephan ile adanın tek jandarmasını sorguya çekmişti. Ada halkını oluşturan Kanaklar hiçbir beyaza rastlamamışlardı. Cesareti kırılan Malko Fiji'ye dönmeye karar verdi. O akşam güneşin batışını seyrederken yanına Stephan geldi. Ona Suva'daki konsolosluktan olduğunu söylemişti. — Bir şeyler bulabildiniz mi? diye sordu Stephan.

— Hayır. O parmak sanki havadan inmiş

17

gibi. Bu parçanın adaya birkaç yüz kilometre öteden gelmesi mümkün değil mi?

Stephan Malko'nun yanına oturdu.

— İmkânsız. On yıldır Pasifik'te yaşıyorum.

Bu tür balığın on kilometreden fazla yer değiştirdiği görülmemiştir.

— Peki, cesedin geri kalan kısmı ne oldu?

— Köpekbahkları unutmayın.

— Belki de suya bir tekneden düştü, olamaz mı?

— Pins Adaları'na kimse gelmez. Hem Numea'dan uzaktır, hem de deniz tehlikelidir.

Buralara gelen tek tekne Fiji Prensesi'dir.

— Fiji Prensesi mi? Nedir bu? Bir yat mı?

Stephan güldü.

— Buna tekne demeye bin şahit ister.

Adalar arasında aklınıza gelebilecek her tür malın nakliyatını yapar. İki hafta önce buraya Numea'dan çimento ve Fiji'den de muz getirdi.

— Fiji'den mi?

— Evet. Tekne Suva limanına kayıtlıdır.
Oraya sık sık gider. En azından tamirat için.
Orada bu gibi işler daha ucuzdur.

Thomas Rose en son Fiji'de görünmüştü.

Bu bir iz olabilirdi.

— Fiji Prensesi kime aittir?

— "Pis Joe" denen yaşlı bir sarhoş
Avustralyalıya. Pislik içinde yaşamaya bayılır.
Yemek zilini duyan Malko ayağa kalktı. Bu
kadar bilgi şimdilik yeterliydi.

— Sanırım Numea'ya döneceğim. Thomas
Rose'un ölüm nedenini galiba pek kolay
bulamayacağız.

18

III. BÖLÜM

Datsun'un direksiyonuna sımsıkı yapışmış
olan Malko, kibarlığına uygun düşen sunturlu
bir küfür savurdu. Navua'yı az önce geçmiş ve
Sigatoga'ya altmış kilometre kalmıştı, ama
yolun düzeleceğini gösteren hiçbir umut
belirtisi yoktu. Tabii, buna yol denirse! Keçi
patikası gibi daracık ve gravyer peyniri gibi de
delik deşikti. Bunca zamandır yol almasına
rağmen, on metreden fazla düz yola rastlamamıştı.
Yol devamlı kıvrılıyor, iniyor, çıkıyordu.

Ama gerçek bu ya, manzara harikaydı.

Birden, gözü dikiz aynasına kaydı. Hemen
arkasında, tozdan beyaza dönüşmüş bir araba
farketti. Bir Hillman, ya da Ford. Arabanın
geçmesi için yana çekildiyse de, peşindeki
mesafeyi hiç bozmadı. Hemen arkasında
olduğu için arabadakileri farkedebiliyordu.

Direksiyonda kara gözlüklü bir erkek, yanında
da saçları arkaya taranmış kalkık burunlu genç
ve güzel bir kadın vardı. Malko dikiz aynasını
bırakıp dikkatini yola verdi. Tepeye tırmandığında
bir klakson sesiyle kendine geldi.

Peşindeki araba yanında bitivermişti. Buldukları
noktadan itibaren yol, bir mil boyunca
denize dik kayaların hemen kenarından
ilerliyordu. Böyle bir yerde yarışmanın gereği
yoktu. Malko ayağını gazdan çekerek yanındaki

arabanın geçmesini bekledi. Ama araba hâlâ yanında ilerliyordu. Birden, ani bir

19

hareketle üzerine kıvrıldı ve çok sert bir biçimde Datsun'a bindirdi. Malko direksiyona yapışarak yoldan çıkmamaya çalıştı. Sağ ön çamurluğun altında bir an uçurum görüldü, sonra tekrar yola döndü. Diğer araba tozu dumana katarak uzaklaşmıştı.

Malko soluk soluğa arabayı durdurup aşağı indi. Arabanın çarptığı noktaya göz atınca hayatını neyin kurtardığını gördü. Tam o noktada, yol uçuruma doğru yarım metre kadar genişliyordu. O fazlalık olmasa, şimdi elli metre aşağıdaki kayalarda parçalanmış olacaktı.

Datsun'a dönüp motoru çalıştırdı. Ne kadında ne de adamda en ufak bir heyecan belirtisi görmemişti. Üstelik, vurduktan sonra durmamışlardı... Suva'da ne yapacağını düşünürken aklını hep aynı soru kurcalıyordu. Onu kim öldürmek isteyebilirdi?

*

**

Malko UTA'nın Tahiti ve Los Angeles üzerinden geçen DC 8'iyle Nadi'ye geçmiş, oradan da Fiji Hava Yolları'nın DC 3'üne atlayıp Suva'ya inmişti. Amerikan Konsolosluğu, çarşının karşısındaki dar bir sokakta bulunuyordu.

Malko, Dan Lohan'ın bürosuna girdiğinde içerde sarışın bir kadın vardı. Yerinden kalkan Dan Lohan Malko'nun elini sıktı. Radcliff'e çok benziyordu. Dazlak kafalı ve çilliydi. Sarışın kadını işaret ederek:

— Karım Grace, dedi.

Kadının ince yüz hatları ve arzulu bakışları

20

vardı. Malko'nun elini öpmesine hayret etti. Pasifik'in ortasında böyle bir incelik beklemiyor olmalıydı.

— Sizinle tanıştığıma sevindim, dedi

Lohart. Ününüz buralara kadar geldi. David

bana teleksle durumu açıkladı. Pagopago'da durum nasıl? Burada kriket ile Yat Kulüp'ün partileri dışında yapacak bir şey yok... Suva küçük bir kentti. Tüm resmi binaların ve kentin iki otelinin yer aldığı Victoria Parade sahil yolunun dışında yürünecek yer yoktu. Tabii, her türde eşya satan Hint dükkânlarının bulunduğu sayısız dar sokakları saymazsanız! Adanın tüm ticareti Hintlilerin elindeydi.

Malko'nun düşüncelerini okuyan Lohan:

— Yeni Delhi'den nefret ederim, dedi. Ama burayı gördükten sonra, orasını arar oldum.

Pisti, sıcaktı, ama yine de bir kentti orası.

Burada Victoria Parade'ın sonuna geldiniz mi, kent bitmiş olur. Şu anda Suva'mın tam göbeğinde bulunuyoruz.

— Peki, nasıl oldu da buraya düştünüz?

— Hiç sormayın. Beni CIA'da Hintli uzmanı diye bilirler. Buraya gönderilme nedenim bu.

— Anlayamadım.

— Nasıl, burada halkın yarısının Hintli olduğunu bilmiyor musunuz? Fijililer tembeldir.

Ticaret ve siyaset Hintlilerin elindedir.

Burada görevim iktidara gelebilecek Hintli liderlerle dostluk kurmaktır... Gerçekten de adada en iyi dostum bir Gurka lideridir.

Zaman zaman bana bilgi verir...

21

— Bir muhbir ha?

Lohan oturduğu yerde sıçradı.

— Aman Tanrım! Sakın bir Hintliye bu sözü etmeyin. O an gırtlığınızı keserler. Yaşlı kadınlar gibi tutucudurlar. Bu sözünü ettiğim kişi bana sadece bilgi verir. Gerçek bir dosttur. Malko esas konuya geçmeye karar verdi.

— Thomas Rose'un ölümü hakkında ne biliyorsunuz?

— Bildiklerimi raporuma yazdım. O parmak hikâyesi çıkana kadar da onun bir kazaya kurban gittiğini sanıyordum.

Ayağa kalktı, madeni dolaptan küçük bir

çantayı çıkararak açtı.

— İşte, özel eşyaları bu çantada. Bunu kaldığı Travelodge Oteli'nden aldım. İsterseniz, bir göz atın.

Malko hızla çantayı karıştırdı. Japon kökenli seks fotoğraflarından başka kayda değer bir şey yoktu.

— Burada ne işi vardı? diye sordu Malko.

— Pek bilgim yok. Rose burada yaklaşık on gün geçirdi. Bu süre içinde onu üç kez gördüm ve bana hiçbir şey anlatmadı.

Kendisine salık verdiğim kişilerle bile görüşmedi.

Zamanını çoğunlukla rıhtımda geçirirdi.

— Kayboluşundan sonra polis araştırma yaptı mı?

— Evet, ama şöyle böyle. Yüzbaşı Armstrong ile bizzat konuştum. Hiçbir iz bulamadılar. Thomas otelinden çıkmış ve nereye gittiğini kimseye söylememiş...

— Odasını araştırmışlar mı?

— Bildiğim kadarıyla hayır.

22

Malko konsolos yardımcısına acıyarak baktı. Adamın dünyadan haberi olmadığı belliydi. Aklına Fiji Prensesi geldi.

— Fiji Prensesi adında bir tekneden haberiniz var mı?

— Hiç duymadım. Niye sordunuz?

— Rose'un kayboluşuyla bir ilgisi olabilir.

— Rıhtımda soruşturma yapabilirsiniz, ama bu işi aklım almıyor. Buradakilerin bizden birini öldüreceklerini hiç sanmam. Fijililer cahil kimselerdir. Vietnam savaşından bile haberi yok zavallıların.

Yine de Thomas Rose bu zavallıların yaşadığı adada kaybolmuştu!

— Ben rıhtıma gidiyorum, dedi Malko.

Dan Lohan omuz silkti.

— Gidin, ama bir şey bulabileceğinizi pek sanmam. Bu akşam bir yere sözünüz yoksa sizi Altın Ejder'e davet ediyorum. Suva'nın tek gazinosudur.

— Davetinizi kabul ediyorum, dedi Malko.

Dışarda bir cehennem sıcağı vardı. Rıhtıma ulaştığında bir sandığın üzerinde uyuyan yaşlı bir Çinliye Fiji Prensesi'ni tanıyıp tanımadığını sordu. Bir saat sonra, tam bir kilo ve beş Fiji Lirası kaybetmiş, karşılığında da hiçbir şey öğrenememişti. Fiji Prensesi hakkında kimsenin bilgisi yoktu. Sonunda, havaalanından kiraladığı Datsun'a atlayıp Travelodge Oteli'ne gitti.

*.

**

Otel resepsiyonundaki Fijili kız iri gözlerini Malko'ya çevirerek:

23

- Bay Rose bizi çok kötü durumda bıraktı, dedi. Polis hepimizi sorguya çekti. Biz ona hiçbir kötülük de bulunmadık ki! Küçük göğüsleri heyecandan titriyordu. Malko sevecen bir ifadeyle onu süzdü. — Ona bir kötülükte bulunmadığınızı biliyorum. Ama onun hakkında bir şeyler öğrenmek zorundayım. Otele kimseyi çağırmadım mı? Herhangi bir yere telefon filan etmedi mi?..

— Hayır, bayım.Konsolosluktan başka yere telefon etmedi. Otele de kimseyi çağırmazdı. Yalnız, kayboluşundan bir gün önce, sakallı bir adamla burada yemek yedi... Sakallı biri. Malko hemen Hintliyi hatırladı. Şu konsolos yardımcısının dostunu...

— Bir Hintli miydi? diye sordu.

— Hayır,bayım. Bir beyazdı. İngilizce konuşuyordu. Malko'nun düşüncesi bir anda suya düşmüştü. Bir turist ya da Suva'daki beyazlardan biri olabilirdi.

— O sakallı adamı tanıyor musunuz?

— Bir kez kentte, çarşıda görmüştüm...

Malko teşekkür edip ayrıldı, odasına çıkarak kendini soğuk duşun altına attı. Thomas Rose sanki eriyip yok olmuştu...

*

**

Altın Ejder'in sözüm ona Çin yemekleri

tam bir rezaletti. Dondurulmuş tatsız karidesler, konserve tavuk ve bayat salata. Lohan ise, yediklerinden memnun görünüyordu.

— Bir şeyler bulabildiniz mi? diye sordu.

24

Malko, Amerikalının sorusuna bir başka soruyla cevap verdi:

— Burada oturan sakallı bir beyaz tanıyor musunuz?

— Sakallımı?

Lohan kaşlarını çatarak bir-süre düşündü, sonra birdenbire parmaklarını şıklattı.

— Elbette ya! Kim Maclean! Şu dünya sulhunu savunan gençler var ya, işte onlardan biri. Ama burada değil artık. Tanır mısınız onu?

— Pek değil, ama Thomas Rose tanıyor olmalıydı. Onunla birkaç kez birlikte görünmüş. Lohan buna hiç şaşırmadı.

— Mümkündür. Kim, Batı Samoa Adası'na gidecek gemiyi bekliyordu. İki hafta kadar burada kaldı. Kendisini bir kez öğle yemeğine davet ettim...

— Buralarda ne arıyormuş?

Lohan bir kahkaha attı.

— Bu gençleri bilirsiniz. Yeryüzünden savaşı kaldırmak, tüm insanları kardeş yapmak için mücadele verirler. Burada da Fijili yerlilere vaaz verdi durdu, ama bir işe yaramadı tabii...

— Bu bölgede nerelere gitmiş?

— Hemen her tarafa. Önce kuzeyde Lotoka civarında dolaşmış, ardından Nadi ile Suva arasında mekik dokumuş, sonunda da buraya geldi... Burada fazla kalmasının bir nedeni de adadan melez bir dilber oldu. Kız abayı yaktı ona..:

— Bu konuda iyi bilgi almışsınız, dedi

25

Malko.

— Öyle sayılır. Ne de olsa, beyazlar hemen göze batıyor. Bu Kim denen gencin Hintlilerle de arası iyiydi. Yoga filan yapardı. Gurka

dostlarım söz etmişti. Vücudunu düğüm edip saatlerce güneşin altında kımıldamadan durmuş...

— Thomas Rose'u en son gören o olmuş, dedi Malko Amerikalıyı konuya çekmek için.

— Öyle de olsa, Kim'in ona bir zararı dokunmamıştır. Karıncayı bile incitmekten çekinen bir tipti. Zaten Hintlilerle bu yüzden anlaşılıyordu...

Malko, Kim Maclean ile ilgilenmeye başlamıştı. Ne olursa olsun, bir başlangıç noktasıydı o.

— Peki onu seven kız ne oldu? O da gitti mi?

— Yok canım, ne gezer! Çok güzel bir kızdır ve sizin de şansınız var sayılır. Kız yukarda, Altın Ejder'in diskosunda çalışır.

*

**

Çinli patron Lohan'ı kollarını açarak karşıladı. Kırmızı fenerlerle aydınlatılmış, küçük loş bir salondur burası. Çevrede bir yığın konsomatris kız vardı. Kimi localar çiftler tarafından istila edilmişti.

Konsolos yardımcısı iki kokteyl söyledikten sonra:

— Suva'nın tek eğlence yeri burasıdır, dedi. Fakat, Lena Mar'ı göremedim. Durun, gidip sorayım.

26

Amerikalı bara giderek bir esmerle konuştu, sonra kadının beline sarılarak onu dans pistine sürükledi. Neden sonra, slovun bitmesiyle kadını bara bırakan Amerikalı masaya döndü.

— Tamam. Sizin fıstığın nerede olduğunu öğrendim. Doğrusu çok şanslısınız.

— Neden o? diye sordu Malko.

— Çünkü kız bu Tanrının cezası adanın en güzel yerinde. Sahil yolundan altmış beş mil batıya doğru giderseniz oraya varırsınız. Havaii motelleri tarzında kurulmuş son derece şık bir tatil yeri... Sizinle gelmek isterdim oraya...

— Peki, bu kız milyoner mi?
— Yok canım. Orada resepsiyonda çalışmaya başlamış. Kendisini kolaylıkla bulursunuz. Fırsatı kaçırmayın sakın. Gideceğiniz yerin adı, Fiji Moteli. Garsonu çağırıp hesabı ödedi.
— Size iyi yolculuklar!

27

IV. BÖLÜM

İri bir çift kahverengi badem göz ilgiyle Malko'ya çevrildi. Genç melez dilber bayağı heyecanlanmıştı.

— Kim'i tanıyor musunuz?

Lena Mar, Dan Lohan'ın anlattığından da çekici bir kadındı. Koyu mat teni insana okşama arzusu veriyordu. Avusturyalı onu motelin girişinde, sol taraftaki camlı bölümünde bulmuştu. Genç kadın bürosundan çıkıp Malko'nun karşısına dikildi.

— Kim ne alemde? Kendisinden henüz haber alamadım. Batı Sarnoa'ya mektup çok geç gider. Onu ne zaman gördünüz?

— Aslında kendisini tanımıyorum. Yalnızca, ortak dostlarımız var, o kadar...

Birden genç kadının gözlerinde bir öfke belirdi. Malko'yu basit ve geçici bir gönül macerası arayan Amerikalılardan biri sanmıştı. Geri dönüp uzaklaşmak üzereyken, Malko kolunu tuttu.

— Buraya size asılmaya gelmedim, dedi.

Çok önemli bir şey sormak istiyordum.

— Çok önemli bir şey mi? Nedir o?

— Thomas Rose'u hatırlıyor musunuz?

— Thomas Rose mu? O da kim? Sonra, siz kim oluyorsunuz?

— Ben Prens Malko Linge'im. ABD Hükümeti adına çalışıyorum. Thomas Rose da aynı teşkilatta çalışıyordu. Suva'da ortadan

28

kayboldu. Onu arıyorum. Arkadaşınız Kim onu tanıyordu. Thomas'a ne olduğu konusunda belki bana yardımcı olabilirsiniz.

Malko böyle bir tepki hiç beklemiyordu.

Genç kadının gözleri irileşti, vücudu titremeye başladı. Kısa bir an için ağzı açık kaldı, yüz ifadesi donuklaştı.

— Neden söz ettiğinizi anlamıyorum. Şimdi işimin başına dönmem gerek. Hoşça kalın, bayım.

Malko genç kadının yalan- söylediğinden ve Thomas Rose ile ilgili bir şeyler sakladığından emindi. Ama korkuyordu genç kadın. Malko uzaklaşmasına engel oldu.

— Sizinle konuşmam gerek, diye ısrar etti. Çok önemli. Bu iş için çok uzaklardan geldim. Beni zor kullanmaya mecbur etmeyin.

Genç kadın tereddüt ediyordu. Dudakları titremeye başlamıştı. .

— İşim bitince sahilde sizi bulurum... Saat beşe doğru...

*

**

Malko kumsalda vücudunu güneşe vermiş, uyukluyordu. Manzara ve deniz harikaydı. Koyu çevreleyen burnun ucunda bir kotra demirlemişti. Malko duyduğu sesle irkildi:

— Sıcaktan pişmediniz mi daha?

Lena Mar başucunda duruyordu. Üzerinde kırmızı bir mayo, elinde plaj çantası vardı.

Avusturyalı hemen ayağa kalkarak genç kadının elini dudaklarına götürdü. Lena gülümsedi. Davranışları samimi görünüyordu. Ayrıca, çok rahat bir hali vardı. Peki, Thomas

29

Rose'dan söz edildiğinde korkmasının nedeni neydi?

— Otursanıza, dedi Malko.

Lena başını salladı.

— Burada kalmak istemem. Motel müdürü müşterilerle çıkmamızı hoş karşılamıyor. Burnun öbür ucuna gidelim. Daha rahat ederiz.

Malko havlusunu alıp genç kadının peşine düştü. Lena'nın ürkek hali onu tahrik ediyordu.

On dakika sonra burnun diğer tarafındaydılar.

Kumsal bomboştu ve burnun ucunda demirli olan kotra şimdi otuz metre ötelindeydi. Ama, teknede hiçbir hayat belirtisi yoktu.

Lena Mar kumlara uzandı. Üst dudağının çevresinde küçük ter damlacıkları parıltıyordu.

— Şimdi sizden bir şey rica edeceğim, dedi.

— Neymiş o? diye sordu Malko.

— Suyu girip bana bir denizyıldızı getireceksiniz. Denizyıldızı insana mutluluk getirir. Şu tarafta onlardan çok vardır. Parmağının ucu, kum nedeniyle yeşile dönüşmüş suyu gösteriyordu. Derinlik bir metreden fazla olmadığı için suyun dibi ayna gibi görünüyordu.

— Benden kurtulmak için köpekbalıklarına yem olmamı mı istiyorsunuz? diye takıldı Malko.

— Köpekbalıkları bu kadar sığ sulara gelmez... Yoksa korkuyor musunuz? Malko kendini biraz komikleşmiş gibi

30

hissetti. Ayaklarını suya sokmanın ne tehlikesi olabilirdi? Ayağa kalkıp elini genç kadına uzattı.

— Gelin, beraber arayalım.

— Ben yorgunum, size birazdan katılırım.

Bütün gün ayakta durdum.

Malko ısrar etmedi. Onu mutlu kılacağına göre, şu denizyıldızını bulmakta fayda vardı... Buraya geldiğine bakılırsa, Thomas Rose'dan söz edecek demektir.

Su ılıktı. Döndü, Lena Mar hafifçe gülümsedi.

Malko suyun dibini dikkatle araştırarak ilerlemeye başladı. Su kalçalarına geliyor, ayaklarının dibinde rengârenk balıklar dolaşıyordu.

O ana kadar henüz bir deniz yıldızına rastlamamıştı. Kumsala baktı, Lena ayağa kalkmış bir noktayı işaret ediyordu.

— Şu tarafa bakın.

Malko ilerlemeye devam etti. Suyun ılıklığı ve tabanlarım bastığı, kumların inceliği, üzerinde hoş bir etki bırakıyordu. Ayaklarının

dibinden iri bir balık geçince irkildi. Güneş batmak üzereydi.

Birden kotranın burnunda bir baş farkettili.

Saçları karmakarışık koyu tenli bir kadındı bu.

Saçları çok kısa kesilmişti ve çok genç görünüyordu. Malko gülümsedi, sonra bakışları tekrar suyun dibine döndü.

— Aman, dikkat edin!

Malko bu ani çığlıkla sıçradı. Kotradaki genç kadın düşecekmiş gibi küpeşteye dayanmış, korku dolu bir ifadeyle bağııyordu.

Malko binbir düşünce içinde felç olmuş gibi kalakaldı. Bakışlarını sahile çevirdi. Lena Mar

31

ortalarda yoktu.

— Delirmişsiniz siz, diye bağırdı kotradaki genç kadın. Zırdelinin tekisiniz. Ölüm tehlikesiyle karşı karşıyasınız!

Sesi korkudan titriyordu. Malko içinde kabaran paniğe karşı koymaya çalıştı. Ne tür bir tehlikeydi bu? Lena Mar neredeydi? Dönüp sahile çıkmaya yeltendi. Aynı tiz çığlıkla tekrar durdu.

— Kımıldamayın. Sakın kımıldamayın.

Malko taş kesildi. Yoksa altındaki zemin gizli bir bataklık mıydı?

— Ne yapmam gerek? diye sordu kotradakine.

— Kımıldamayın. Yardıma geliyorum.

Genç kadın kotranın içinde kayboldu.

Malko plaja bir göz attı. Lena Mar'danen ufak bir iz yoktu. Kotradaki kadının uyarısına rağmen bir an önce sahile çıkmak istiyordu.

Bu görünmez tehlike ne olabilirdi?

O sırada kotradaki genç kadın tekrar göründü. Elinde küçük bir sörf vardı.

Gücünün yettiğince sörfü Malko'ya fırlattı.

Sörf durgun suda kayarak Malko'nun yanına kadar geldi.

— Şimdi onun üzerine uzanın ve ellerinizi kullanarak buraya gelin. Sakın suyun dibine dokunmayın.

Malko sörfte uzandı. Vücuğu yerden kesilmişti. Elleriyle suyu çekerek kotraya

doğru ilerlemeye başladı. Tekneye ulaştığında elini küpeşteye attı, sörfü geç kadına uzattı ve kendini güverteye çekti. Geç melez korkuyla onu izliyordu.

32

— Çıldır mışsınız siz. insan burada denize girer mi? Bunun tehlikeli olduğunu bilmiyor musunuz?

— Ne tehlikesi?

Geç kadın şaşkın şaşkın yüzüne baktı.

—Burası taşbalıklarıyla doludur. Bulunduğunuz yere kadar canlı gelebilmeniz büyük şans.

Malko bir ürperti geçirdi.

— Taşbalığı da nedir?

— şimdi görürsünüz.

Geç kadın içeri girdi ve biraz sonra elinde bir tabakla geri döndü. Malko tabaktaki şeyi ilk bakışta bir taş parçası sandı. Fakat geç kadının bıçakla dokunmasıyla birlikte hayvanın üstünde birkaç diken belirdi.

— Bakın, zehirini saçmaya hazır. Bunu yakalayalı yarım saat olduğu halde hâlâ canlı. Malko dikkatle baktı. Balığı taştan ayırmanın imkânı yoktu. K  k bir hindistancevizinden farksızdı.

— Bu dikenlerden birine bastınız mı, ölüm kesindir, dedi geç melez.  aresi bilinmeyen bir zehir saçar. Bunlar kendilerini kuma gömerler, görülmeleri imk nsızdır, iğnelerinden birine değmeniz bile, ölüm demektir...

Aslında, kumsalın girişinde bir tabela vardır. Burada suya girmeyi yasaklar. Nasıl oldu da onu görmediniz?

Malko durumu anlamaya başlamıştı.

— Peki, buralarda denizyıldızı da bulunur mu? diye sordu.

— Elbette bulunur, ama onları toplayaca-

33

đmız çok daha emniyetli yerler var.

Güzel dilber Lena Mar onu bir mayın tarlasına atmıştı!.. Birden, kendini müthiş bitkin hissetti. Demek, yoldaki o arabanın

çarpması da onu öldürmeyi amaçlıyordu. Ne olursa olsun, Thomas Rose'un ölümündeki sırrın Lena Mar ile ilgisi vardı, bundan emindi.

— Size çok teşekkür ederim, dedi genç kadına. Hayatımı kurtardınız. Adınız nedir?

— Adım Ay-Ko. Biraz Çinli, biraz Tahitili, biraz da Malezyalıyım... Bu kotranın sahibi Georges ile yaşıyorum. Temizlik ve mutfak işlerine bakarım. Pek eğlenceli değil, ama hizmetçilikten iyidir.

— Georges nerede?

— Bir Fiji köyüne gitti. Ağ alacaktı.

Ömrümüzü Pasifik'teki adalar arasında dolaşmakla geçiriyoruz. Georges denize hastalık derecesinde bağlı. Karada yaşamaktan ödü patlıyor... İçeri gelsenize, size rom veririm... Malko dar merdivenden onu izledi. Girdikleri küçük salonda güçlkle ayakta duruluyordu. Ay-Ko mutfağa girip iki kadehle döndü, romları doldurup Malko'ya uzattı.

— Buraya tatile mi geldiniz?

— Pek sayılmaz. Nadi'den uçağa binmek için geçiyordum... İzin verirsiniz artık gitmem gerek. Bu akşam Fiji Moteli'ne akşam yemeğine davet etsem gelir miydiniz? Tabii, arkadaşınızla birlikte.

— Akşama döner mi bilemem. Sonra, öyle gösterişli yerleri pek sevmez Georges.

— Öyleyse, yalnız gelin.

Ay-Ko'nun gözleri parıldadı.

34

— Oh, olabilir! Şimdi sizi kıyıya bırakayım.

İki dakika sonra, Malko ayağını kumsala basıyordu. Ay-Ko onu bıraktıktan sonra küçük botun küreklerine asılarak uzaklaştı. Hava kararmak üzereydi, ama Malko bir şeyden emin olmak istiyordu. Plajı dikkatle gözden geçirdi ve sonunda aradığını bir kayanın ardında buldu. Üzerinde "BURADA YÜZMEK TEHLİKELİ VE YASAKTIR" yazan bir levhaydı bu.

Levhayı gözle görülebilecek bir yere koyduktan sonra motelin yolunu tuttu. Bir an önce

Lena Mar'ı bulmalıydı. Motele girdiğinde, resepsiyonda başka bir kız vardı. Malko yaklaşıyor:

— Lena Mar'ı arıyordum, dedi. Nerede kendisi?

— Buradan ayrıldı. Hesabını istedi ve gitti. Galiba annesi hastalanmış. Motelin arabası onu yola bıraktı. Hint köyünün girişinde bir yere...

Malko her ihtimale karşı, Datsun'a atlayarak yolun her iki yönünü dikkatle gözden geçirdi. Sonuç sıfırdı. Lena Mar çevredeki köylerden birine ya da Suva'ya sığınmış olabilir. Canı sıkılarak motelin yolunu tuttu. Lena Mar onu niçin öldürmeye kalkmıştı? Motele girdiğinde Suva'dan Dan Lohan'ı aradı. Amerikalı ne bürosundaydı ne de evinde. Lena Mar'ı birbirine benzer iki yüz elli iki bin Hintlinin arasında bulmak hiç de kolay olmayacaktı.

Fiji Prensesi'ne gelince, onun da nerede

35
olduğunu bilen yoktu. Gözlerini tavana dikmiş, kendisini ne amaçla öldürmeye kalktıklarını düşünüyordu. Thomas Rose'un ölümü ise tüm sırrını koruyordu.

*

**

Üç Amerikalı ellerindeki hamburgerleri bırakıp Ay-Ko'yu izlediler. Genç kadının ayakları çıplaktı. Başına kocaman bir çiçek takmış, vücuduna da renkli bir kumaş dolamıştı. Altında iç çamaşırı olmadığı belliydi. Salınarak ilerledi ve Malko'nun masasına oturdu. Malko yemekleri ısmarladıktan sonra genç kadına döndü.

— Georges gelmek istemedi mi?

— Köyde hâlâ rom içiyor olmalı. Belki de yeni kızlar bulmuştur.

— Peki, sen yetmiyor musun ona?

— Benimle her gece sevişir, ama yeni birine rastlarsa dayanamaz.

— Niye onu terketmiyorsun?

— Terkedip ne yapacağım? Elimden hiçbir iş gelmez ki! Okumam yazmam bile yok. Hiç değilse o bana nazik davranıyor. Beni dövmez.

Aradan bir süre geçtikten sonra, Malko aklını kurcalayan soruyu sordu:

— Fiji Prensesi adlı bir tekne duydun mu hiç?

Ay-Ko'nun yüzü aydınlandı.

— Elbette. Nerede şimdi o?

Malko sevinçten çılgılık atmamak için kendini zor tuttu. Bu Ay-Ko peri kızından farksızdı.

— Ben de nerede olduğunu Öğrenmek

36

istiyordum.

Ay-Ko güldü.

— Pis Joe sizi de mi dolandırdı? Bir keresinde Georges'a on dolar borcu vardı. Georges parasını almak için onu gırtlakını kesmekle tehdit etmişti... Namussuzun tekidir o...

— Bana borcu yok, dedi Malko. Ama onunla tanışmak isterdim...

— Şu sıralar Tonga'da olmalı. Bira içip vakit öldürüyordur. Biraz para biriktirmişti. Uzun zamandır onu görmedik.

O sırada hesap getirildi. Malko American-Express kredi kartını uzattı. Ay-Ko'nun gözleri iri iri açıldı.

— Bu nedir?

Malko kredi kartının ne olduğunu açıkladı.

— Peki, bununla motelin mağazasından elbise alınabilir mi?

— Elbette. Yarın sabah hemen alırız. Böyle bir borcum var zaten.

Ay-Ko mutluluktan uçar gibiydi.

— Sizinle Suva'ya gelmek isterdim. Orada hiç bozulmayan Japon saatleri varmış. Georges'un onlardan alacak parası hiç olmadı.

— Sizi Suva'ya götüremem, dedi Malko. Sonra Georges ne der?

— Ona para verirsiniz sesini çıkarmaz.

Paraya her zaman ihtiyacı olmuştur. Oysa,

ben bir saat istiyorum.

Ayağa kalktılar. Ay-Ko, Malko'nun elini ,tuttu.

— Gelin, denize girelim. Ya da şuradaki havuza.

37

Havuzda kimseler yoktu. Ay-Ko üzerindeki kumaş parçasının düğümünü çözdü ve bir anda çırılçıplak kaldı. Bronz teni alacakaranlıkta parıldıyordu. Gerilip balık gibi suya daldı, ardından Malko da atladı. Ay-Ko olmasa, Malko şu an çoktan ölmüş olacaktı, Genç kadın yüzerek SAS'a yaklaştı ve kollarını boynuna doladı.

— Haydi, al beni. Çok istiyorum. Suda harika olur.

Vücudunu Malko'ya yaslamış, hızlı hızlı soluk almaya başlamıştı.

— Haydi, çabuk ol. Georges dönmeden teknede olmalıyım.

Malko'nun cevabını beklemeden atağa geçti. Deli gibi hareket ediyor, bir an önce sonuca varmak istiyordu. İsteddiği olduğunda, Malko bunun bir rüya mı, yoksa bir sevişme mi olduğuna bir türlü karar veremedi. Her şey bir anda olup bitmişti.

Renkli kumaş parçasını vücuduna sararken:

— Georges beni bulamazsa öfkelenir, dedi.

Yarın sabah tekneye gelin, Fiji Prensesi hakkında bilgi alabilirsiniz. Sonra da elbise satın almaya gideriz.

Sözünü bitirir bitirmez kumsala doğru

koşmaya başladı. Malko bir süre onu izledi.

Bu cennet köşede Thomas Rose'u öldürmekten

kimin çıkarı olabilirdi? Terestan geçip

odasına döndü. Sabah erkenden Suva'ya gidip

Lena Mar'ı arayacaktı.

38

V. BÖLÜM

Malko sıçrayarak ter içinde uyandı. Kalbi

deli gibi çarpıyordu. Bir an nerede olduğunu

düşündü. Sonra heyecanını yenmek için derin

derin soluk alıp tekrar uyumaya çalıştı.

Gözlerini kapadıktan birkaç dakika sonra kafasında bir ışık yandı. Hareket etmemeye özen göstererek gözlerini açıp karanlığı taradı. Bahçeye açılan pencere tarafından hafif bir çıtırtı gelmişti. Odasına girmeye çalışan bir fare ya da böcek olabilirdi bu. Sinirlerinin bu denli gergin oluşuna küfrederek sakin olmayı denedi. Ama, altıncı duyusu onu devamlı uyarıyordu. Soluğunu tuttu. Tabancası valizindeydi ve valiz de kilitliydi. Evet, biri odasına girmeye çalışıyordu. Kalkıp ışığı yaksa, buna niyetlenen kaçacak ve meraklının kim olduğunu öğrenemeyecekti. Yatağında usulca dönerek saldırmaya hazır bir pozisyon aldı, sonra uyuyormuş gibi solumaya başladı. Tıkırtı yeniden duyuldu. Odada beliren hava akımı pencerenin aralandığını belirtiyordu. Zaten havuz tarafından gelen-gürültüler de bir anda artmıştı.

Malko pencerenin önünde bir an bir karaltı farkedebilir gibi oldu. Yabancı odaya girmişti. Kulaklarını açmış, çıkabilecek en hafif gürültüyü duymaya çalışıyordu. Hasımını görmüyordu. Adam yatağa yaklaşmış olmalıydı. Birden elini abajurun düğmesine uzattı ve ışığı yaktı.

39

Saldırganın şaşkınlığından yararlanmayı ummuştu. Işığın odaya dolmasıyla Malko da ayağa fırlamıştı. Bir an hasmıyla göz göze geldiler. Karşısındaki adam iki metreye yaklaşan boyuyla dev gibi bir Hintliydi. Üzerinde küçücük bir mayodan başka bir şey yoktu. Malko Hintlinin silahsız olduğunu farketti. Her ikisinin de harekete geçmesi aynı anda oldu. Malko yatağın kenarında duran valizine uzanırken, adam da duvarda süs olarak duran üçlü bir balık zıpkınına saldırdı. Niçin silahsız olduğu şimdi anlaşılıyordu. Malko valizi açacak zamanı olmadığını anlayarak döndü. Adamın bakışları karnına, yani zıpkını saplayacağı noktaya çevrilmişti. Kolunu gererek zıpkını kaldırdı.

— İmdat!

Malko öyle bir bağırdı ki, ses tellerinin koptuğunu hissetti.

Hintlinin üzerine atılmak üzere harekete geçtiğinde, ayağı yere kaymış olan çarşafa takıldı ve düştü. Aynı anda da, zıpkın havada uçarak az önce bulunduğu yere saplandı. Düşüşü hayatını kurtarmıştı. Yerde üç takla atarak kalktı ve Teksas'taki San Antonio Casusluk Okulu'nda öğretilen yakın dövüş taktiğiyle saldırıya geçti. Hintli elinin tersiyle Malko'yu bir köşeye fırlattı. Herif korkunç güçlüydü. Yere eğilmiş, tahtaya saplanmış olan zıpkını çıkarmaya çalışıyordu. Malko çevresine bakınarak bir silah aradı. Masanın üzerinde kocaman tahta bir heykel vardı. Onu kapıldığı gibi Hintlinin şakağına

40

indirdi.

Dev Hintli bir çığlık kopardı, birkaç saniye sallandı, kalkmaya çalıştı, sonra yana devrilerek kendinden geçti. Kulağından kan akıyordu.

Malko koridora açılan kapıyı itip dışarı çıktı. Etrafta kimseler yoktu. Motel müşterileri ve personeli havuz kenarındaydı. Malko geri döndü. Hintli dizlerinin üzerinde doğrulmuştu. Şaşılacak şey! Herifin çoktan ölmüş olması gerekirdi. Malko hiç düşünmeden üzerine atıldı, ama adamı bir türlü tutamıyordu. Tüm vücuduna yağ sürmüştü. Neresini yakalamaya kalksa elinden kayıyordu. Adam bir silkinmeyle Malko'dan kurtuldu ve yüzü gözü kan içinde kendini açık pencereden dışarı attı, ağaçların arasında kayboldu. Malko vakit kaybetmeden peşine düştü. Hintli kumsala ulaşmış, deniz boyunca koşuyordu. Sonunda, Malko durdu. Soluk soluğa kalmıştı. Takipten vazgeçerek odasına döndü. Odanın hali ve yırtık çarşaf olmasa kâbus gördüğüne inanacaktı. Aynı günde ikinci kez öldürmeye kalkmışlardı onu. Hasımları kimdi? Karşısındaki kişilerin Hintli olduğunu biliyordu, ama bu adamların Thomas Rose ile ne ilişkileri olabilirdi?

Bir an düşündü. Şansını zorlamaya gerek yoktu. Bütün geceyi nöbet tutarak geçiremezdi. Emniyette olabileceği tek yer, Ay-Ko'nun kotrasıydı. Üzerine bir pantolon geçirdi ve tabancasını alıp odadan çıktı.

*

41

Ay-Ko güvertede kıvrılmış uyuyordu. Yüzerek gelen Malko'nun güverteye tırmanmasıyla uyandı ve çığlık attı.

— Sizi Georges sandım. Neden geldiniz?

Belden yukarı çıplaktı. Yaklaşarak kedi gibi Malko'ya sokuldu, sonra tabancanın sertliğini hissederek geriledi.

— Niye tabanca taşıyorsunuz?

— Korkacak bir şey yok, dedi Malko.

Saldırıya uğradım. Beni öldürmek istediler. Bu nedenle silah taşıyorum. Bu geceyi teknede geçirebilir miyim? Motelden daha emin olur.

— Elbette. Georges bu saatten sonra gelmez artık;

Malko balık ve zift kokan örtünün üzerine uzandı. Ay-Ko yanma yatarak sokuldu. Teni sıcaktı. Kısa bir süre sonra, Malko vücudunda dolaşan ılık dudakları hissetti. Gecenin nasıl geçeceği belli oluyordu...

*

**

Çay son derece sertti, ama Malko zevkle içti. Önce Hintlinin, ardından Ay-Ko'nun saldırısı onu yorgun düşürmüştü. Ayağa kalktığı anda Georges ile karşılaştı. Üzerinde eski bir blucin vardı. Elleri sanatçı eli gibi ince uzundu. Malko'ya kotrada ne aradığını sormadığı gibi belindeki silahla da ilgilenmedi. Sesi yumuşaktı. Malko'nun Pis Joe'yu aradığını öğrenince:

— Fiji Prensesi'ni bulmak çok zor, dedi.

Belli bir rotası yoktur. Bir iki güne kadar Suva'da olacağım. Belki orada bilgi edineyim. Rıhtımda çok arkadaşım vardır... Yalnız...

42

Sözünü bilerek tam o noktada kesmişti.

Malko durumu anladı.

— Onu bulmama yardım ederseniz, size yüz dolar var.

Georges'un yüzü güldü.

— Benim şimdi gitmem gerek, diye devam etti Malko. Suva'da görüşürüz. Beni bulmak isterseniz ABD Konsolosluğu'ndan Dan Lohan'ı arayın. Nerede olduğumu size söyler.

*

**

Malko Suva'ya vardığında saat üçü on geçiyordu ve ABD Konsolosluğu kapanmıştı. Günlük uyku saati.

— Bay ve Bayan Lohan'ı Bowling'te bulabilirsiniz, dedi bekçi. Öğleden sonralarını hep orada geçirirler.

Bekçinin söylediği yer, Victoria Parade'ın hayli ötesindeydi. Malko tozdan bembeyaz olmuş Datsun'u park edip Bowling Kulüp'ten içeriye girdi. Bowling salonu hayli kalabalıktı. Malko Dan Lohan'ı aradı, karısını farkettiler. İlerleyip kadına arkasından yanaştı. Grace Lohan bir arkadaşıyla konuşuyordu.

— İyi günler! dedi Grace'e. Dan nerelerde? Genç kadın döndü ve Malko'yu görünce irkildi.

— Siz... Siz burada ha?..

Anlaşılan rahatsız edilmekten hoşlanmamıştı.

Malko bir an önce uzaklaşmak için:

— Kocanızı arıyordum, dedi. Burada değil mi?

— Şu tarafta olmalı.

Gerçekten de, Dan barda bira içiyordu.

43

Malko Grace'i selamlayıp o tarafa yürüdü. Amerikalı onu görünce kadehini bırakıp doğruldu.

— Ne oldu? Ben sizi Lena Mar ile beraber sanıyordum...

— Beraberdik, ama beni ekti, dedi Malko. Sonra kendisini üç kez üstüste nasıl öldürmek istediklerini anlattı.

— O kızı bulmama yardımcı olmalısınız.

Thomas Rose'un ölümü hakkında bir şeyler bildiğinden eminim... Kimbilir, belki Kim Maclean'i de o temizlemiştir...

Dan Lohan korkuyla çevresine bakındı.

— Aman susun! İngilizler çok alıngandır.

Özellikle de Hintliler konusunda. Valinin size karşı cephe almasını istemem... Zaten CIA'dan nefret eder...

Malko omuz silkti.

— Suva'ya yerleşecek değilim. Ben Thomas Rose'un kim tarafından ve niçin öldürüldüğünü araştırıyorum. Şu Hintliden, Gurkanızdan yardım isteyin. Şimdi tam sırasıdır... Haydi, birlikte gidelim.

— Ben kendisiyle yalnız görüşsem daha iyi olur, dedi Amerikalı. Pek ürkektir.

Malko ısrar etmedi.

— Pekâlâ, sizi otelde bekliyorum. Bu kez Grand Pacific Oteli'ne yerleşeceğim. Oranın manzarası daha güzel.

Grand Pacific, Travelodge'dan önceydi ve Victoria dönemini hatırlatan stilde döşenmişti. Üçüncü kattaki oda müthiş genişti. Malko bir duş alıp geniş yatağa uzandı. Bir an önce bu adayı terketmek istiyordu.

44

*

**

Dan Lohan koşudan dönmüş gibi ter içindeydi. Kendini bir koltuğa bırakıp hemen söze girdi:

— Arkadaşım bu konu hakkında hiçbir araştırmaya girmek istemediğini söyledi. Ona göre bu saldırıyı düzenleyenler Hintli olamazmış. Sizin basit bir hırsız tarafından saldırıya uğramış olabileceğinizi tahmin ediyor...

Malko'nun korktuğu başına gelmişti. Dan Lohan'ın bitkin halini gördükten sonra yarayı fazla deşmemeye karar verdi.

— Öyleyse, polise haber verelim, dedi sakın bir sesle.

Konsolos yardımcısı sanki kırkayak sokmuş gibi havaya fırladı.

— İmkânsız bu! Burada Hintlilerle ilgili her şey tabudur. Onlara dokunmamak gerekir. Çünkü polis kuvveti Fijililerden oluşur ve bir fırsatını yakaladılar mı, Hintlilerin canına okurlar... Fiji Times Gazetesi'nin başlığını şimdiden görür gibiyim: "Katil Hintliler Viti Levu'da ellerini kollarını sallayarak dolaşıyorlar..."

Vali canımıza okur. Hintlilerle bir mesele çıksın istemez. Ona göre Hintliler karıncayı bile ezmezler...

Karıncayı belki ezmezler, ama her fırsatta müslümanları öldürmeye bayılırlar. Hindistan' da 1947'den beri durum bu değil midir?

— Şu Gurka dostunuzu bir daha arayın.

Eğer saat altıya kadar bir randevu koparamazsanız, işe ben el koyacağım, dedi Malko.

45

VI. BOLUM

Odasında Dan Lohan'dan haber bekleyen Malko, antika telefonun sinir bozucu zırlıtısıyla yerinden fırladı.

— Akşam yemeğine Haril Parmeşvar'a davetliyiz, şu Gurka dostumun evine. Sonunda onu ikna edebildim... Yalnız çok rica ederim, onu sinirlendirmeyin. Kendisi çok önemli biridir.

— Ben de öyle biriyim, dedi Malko Amerikalıyı sinir etmek için.

*

**

Datsun, kente ve limana hakim Waimanu Sokağı'nda ilerliyordu. Gösterişli evler yerlerini çarpık çurpuk gecekondu benzeri binalara bıraktı. Çevrede çıplak ayaklı küçük Hintli çocuklar oynuyordu. Haril Parmeşvar'ın evi daha tepede, geniş bir çimenliğin ortasında kırmızı tuğlalı, tek katlı bir binaydı. Damı ön cepheden çıkıntı oluşturuyor ve verandanın üzerini örtüyordu.

Datsun binanın önünde durduğunda çevrelerini birkaç köpek aldı. Kapı yanında oturan iki Hintli yaklaşarak tek kelime etmeden Dan Lohan'ın önünde eğildi. Her ikisi de son

derece zayıftı. Bellerinde çift ağızlı palalar vardı.

— Bunlar Parmeşvar'ın koruyucularıdır, diye açıkladı Lohan. Yani, bir çeşit Hint

46

fakiri.

İki iskelet onları şamdanların yandığı bir salona götürdü. Mobilya olarak bir tek divan göze çarpıyordu. Hintliler Lohan ile Malko'yu yalnız bırakıp dışarı çıktılar ve kapıyı üstlerinden kilitlediler.

— Tuhaf, dedi Malko. Bu adamın dostunuz olduğundan emin misiniz?

Lohan cevap vermeye fırsat bulamadı.

Arkalarında yükselen kalın bir ses her ikisini de sıçrattı.

— Hoş geldiniz, beyler! Sizlerle karşılaştığıma memnunum.

Dizlerine kadar inen beyaz tunik giymiş olan Haril Parmeşvar, ince uzun bir tipti. Siyah gözleri iki yabancıyı ilgiyle inceliyordu. Dan Lohan Malko'yu Amerikan Hükümeti'nin bir danışmanı olarak tanıttı. Hintli ellerini göğsünde birleştirerek hafifçe eğildi. Sonra onları odanın dibindeki perdeye doğru götürdü. Perdenin arkasında bulunan odada alçak bir masa, üzerinde de gümüş yemek takımları vardı. Oda yedi kollu bir şamdanla aydınlatılmıştı.

Koyun eti ve bir düzine sostan oluşan yemek sessizlik içinde geçti. Yemekten sonra çay getirildiğinde, bunu fırsat bilen Dan Lohan hemen konuya geçti ve Malko'nun maruz kaldığı saldırıları sıraladı. Gurka kolunu kaldırarak Amerikalının sözünü kesti.

— Bu alçakça saldırılar için sizlerden Viti Levu'da yaşayan Hint topluluğu adına özür dilerim.

Gurkaların şaka sever bir yanı olduğu herkesçe bilinir. BM'de, Parmeşvar'ın büyük başarı kazandığı her yana yayılmıştı. Kendini zararsız gösterme konusunda üzerine yoktu... Malko, devamlı çay içen Hintliyi izliyordu. Adam ellerini çırptı ve aynı anda içeri küçük

yaşta dört dansöz girdi. Adam, evinde sanki yapayalnızmış gibi davranıyor, Lohan ile Malko'ya hiç aldırılmıyordu. Dansözler yarım saat dans ettikten sonra geldikleri gibi aniden kayboldular. Gurka konuklarıyla adeta alay ediyordu.

— Ekselans, dedi Malko konuyu deşmek için. Buraya sizden yardım istemeye geldim. Thomas Rose'un katillerini bulmalıyım. Katillerin Hintli olduğundan eminim. Siz ne dersiniz?

Dan Lohan yerin dibine girdi. Oysa Hintli hiç oralı bile olmadı. Cevabı tam yirmi yedi dakika sürdü. Hiç soluk almadan kurnazca bir dizi laf sıraladı durdu. Bir anlık susmasını fırsat bilen Malko atıldı:

— Bu durumda bize ne yapmamızı salık verirsiniz?

— Bence polise haber verin. Polisin bu saldırganı bulacağından eminim. O genç kıza gelince, sizi o kumsala yanlışlıkla götürdüğüne ve bunu farkedip utancından kaçtığına eminim...

Adam insanı çatlatacak derece umursamazdı. Sonunda, ayağa kalkarak davetin bittiğini işaret etti, selam vererek odadan çıktı.

Malko arabaya bindiğinde:

— Sizin Gurka bizimle resmen alay etti, dedi Lohan'a.

— Onu uzun zamandır tanırım, dedi Lohan.

48

Dürüst biridir. Bence bu hareketiyle bize bu tür olaylara karışmak istemediğini anlattı...

— Hiç değilse o Lena Mar adındaki kadını bulabilirdi... Şimdi ne yapacağız?

— Ya Fiji Prensesi'ni bulacaksınız, ya da Batı Samoa'ya gidip Kim Maclean'den bir şeyler öğrenmeye bakacaksınız. Ne de olsa, Lena Mar'ın sevgilisiydi.

Malko Grand Pacific Oteli'nin önünde durdu. Etraf son derece sakin görünüyordu, ama yine de bu kentte serbestçe dolaşan katiller vardı.

*

**

Malko telefonun cızırtısıyla yataktan fırladı, ahizeyi kaldırdı.

— Alo?

— Siz Lena Mar'ı arayan Amerikalı mısınız? diye sordu bir kadın sesi.

Malko heyecanlandı. Kadının İngilizcesi çok kötü olmasına rağmen, konu önemliydi.

— Evet, benim. Nerede o?

Kadın sorusuna cevap vermedi.

— Yat Kulüp'ün nerede olduğunu biliyor musunuz? Hapishanenin tam karşısındadır.

— Bulurum.

Bir an bir sessizlik oldu.

— Lena Mar'a para verebilir misiniz?

— İhtiyacı varsa, elbette.

— Onu Viti Levu'dan çıkarabilir misiniz?

tşte bu bir zafer işaretiydi. Gurka şefini ziyaret etmekle arı kovanına çomak sokmuştu.

Esrarengiz düşmanları Lena Mar'ın hayatta kalmasını-tehlikeli buluyor olmalıydılar. Kız da

49

can derdine düşmüştü.

— Ne istiyorsa yapmaya hazırım, dedi

Malko. Yalnız fazla geç kalmasın. Ölüm tehlikesiyle karşı karşıya bulunuyor.

Kadın güldü.

— Onu merak etmeyin. Sizi birazdan arayacağım.

Telefon kapanmıştı. Malko hemen Dan Lohan'ı aradı. Neyseki, Amerikalı evindeydi.

— Adayı benden iyi tanıyorsunuz. Hemen buraya gelin.

Ahizeyi yerine bıraktıktan sonra giyindi, tabancasını beline taktı. O sırada kapı çaldı.

Dan Lohan gelmişti. Ona kısaca durumu anlattı. Oturup birlikte beklemeye başladılar.

On dakika sonra telefon çaldı. Yine aynı sestti.

— Hâlâ aynı fikirde misiniz?

— Elbette.

— Beş bin Amerikan Doları istiyoruz.

— Kabul.

— On beş dakika sonra sizi Altın Ejder'de

bekliyorum.

Victoria Parade bomboştu. Suva'da saat dokuzdan sonra yola çıkan pek olmuyordu.

Altın E.ider'in önüne geldiklerinde kadın onları bekliyordu. Bu, Altın E.jder'de çalışan yosmalardan biriydi. Dan Lohan'ı görünce yüzünü buruşturdu.

— Sizi yalnız bekliyordum, dedi. Bu durumda ben yokum.

Dan Lohan hemen atıldı, kızın eline bir banknot sıkıştırdı.

— Şimdi oldu mu? Haydi söyle bakalım, Lena Mar nerede?

50

Kadın on dolara kanacak gibi değildi.

— Bu durumda ben yokum, diye tekrarlardı.

Telefon edip sormam gerek. Bu belaya karışmak istemiyorum...

Malko kadını kolundan yakalayıp arabanın içine çekti.

— Telefonla kaybedecek zamanımız yok. O kız ölüm tehlikesi içinde bulunuyor.

Malko'nun kararlılığı karşısında gülümsedi genç kadın.

— Pekâlâ, ama yalnız geleceksiniz. Arkadaşınız arabada bekleyecek.

— Kabul, dedi Malko. Nereye gidiyoruz?

— Ronvvick Sokağı, Garrick Oteli.

Malko gazladı. Yarım mil ötede bir yerdi.

Bu arada kadından bir şeyler öğrenmeye çalışıyordu.

— Neden saklanıyor? Bana niye kendisi telefon etmedi?

— Bunu ona sorarsınız. Bir saat önce bana telefon edip derdi olduğunu söyledi. Sizinle buluşmak istiyormuş, ama kendi telefon edemezmiş. Polislerden korkuyor olmalı...

Garrick Oteli iki katlı pis bir binaydı.

Malko ile kadın, horul horul uyuyan gece bekçisinin önünden geçerek birinci kata çıktılar. Kadın 21 numaranın önünde durdu, kapıyı çaldı.

Cevap yok.

Malko tokmağı çevirip kapıyı açtı. Oda boştu. Yatak bozulmamıştı bile. Kadın yerli dilinde bir küfür savurdu. — Bana buradan bir yere ayrılmayacağımı söylemişti... Mutlaka geri dönecektir...

51

- Dönerse şaşarım, dedi Malko. Aşağı inelim. Onu bulabileceğimiz başka bir yer yok mu?

— Yok.

Arabaya bindiklerinde Malko durumu açıkladı. Amerikalı homurdanarak küfretti.

— Onu bulamazsak hapy yutar.

Malko arabayı hareket ettirip rıhtım yönüne saptı.

— Belki kaçmak zorunda kaldı. Rıhtıma bir bakalım. Bugün kalkacak bir gemi vardı. Rıhtıma ulaştıklarında, son yolcular gemiye binmekteydi. İskelenin başında biletleri kontrol eden bir beyaz denizci vardı.

Malko genç subaya yaklaştı.

— Hayli güzel melez bir kıza rastladınız mı? Kısa bir süre önce gemiye binmek istemiş olabilir.

Adam hiç tereddüt etmedi.

— Evet, yirmi dakika önce geldi. Gemiye binemedi, çünkü bütün yerler dolu. Şaşkın bir hali vardı. Herhalde bir aşk hikâyesi. Ama güzel bir kızdı ha!.. Sonra, şu tarafa gitti.

Adam az önce geldikleri yolu işaret etmişti.

Kızı beş dakika gecikmeyle kaçırmışlardı...

Dan Lohan ile Malko bakıştılar. İkisi de aynı şeyi düşünüyordu. Malko iskeledeki subaya döndü.

— Eğer tekrar gelirse, gemiye binmesine izin verin ve derhal ABD Konsolosluğu'na bir haber uçurun.

Arabaya döndüklerinde, Malko kendilerini bekleyen genç kadına:

— Lena Mar'ı iyi tanır mısınız? diye

52

sordu. Sığınacağı bir yer var mı?

Kadın bir süre düşündü, sonra:

— Annesi var, dedi. Oraya gidebilir. Yalnız, yolu çıkaracağımdan emin değilim. Uzun zamandır oraya gitmedim.

— Bir deneyin, dedi Malko. Ölüm kalım meselesi bu. Ne taraftaydı?

— Tepelerde, Torak Mahallesi'nin ortasındaydı. Amy Sokağı civarında bir yer...

Amy Sokağı, Suva'daki Hint mahallesinin tam ortasındaydı. Malko hemen yola koyuldu. Bir süre son hızla ilerlediler.

— Şimdi ne tarafa?

— Galiba sağa, yukarı doğru.

Tahta kulübelerin çevrelediği bir yığın isimsiz sokak geçtiler. Ne yana gideceklerine karar vermek için her durduklarında, çevrelerini Hintli çocuklar sarıyordu.

— Şunlardan birine sorun, dedi Malko.

Kadın çocuklardan birini çağırdı, aralarında bir şeyler konuştular.

— Şu tarafta oturduğunu sanıyormuş.

Arabadan inip yola yaya olarak devam ettiler. Her on metrede bir durup çocuklara Lena Mar'ın evini soruyorlardı. Sonunda, Dan Lohan'ın konuştuğu yaşlı bir kadın evi tarif etti.

— Sağdaki patikada üçüncü evmiş, diye bağırdı Lohan sevinçle. Kadın Lena Mar'ı tanıyor.

Süratle o yöne doğru koşmaya başladılar.

Ev denen garip kulübe, sandık parçaları ve sac levhalardan yapılmış bir gecekonduydu. Lena Mar gibi bir dilberin buradan çıktığına insan

53

manamıyordu.

Kulübe boş gibi görünüyordu. Yan gecekondudan yayılan zayıf ışığın altında kapıya

yaklaştılar. Malko silahını eline aldı ve kapıyı çaldı. Cevap alamayınca tekrar çaldı. Sonunda, kapıyı hafifçe itti. Silahını karanlığa

çevirerek içeri girdi. Birden, ayağı yumuşak bir şeye takıldı. Lohan'ın çakmağı bir bedeni aydınlattı. Malko eğildi ve yerdeki cesedi

çevirdi.

— Aman Tanrım!

Kızın vücudu hâlâ ılıktı. Biraz önce öldürülmüş olmalıydı. Gözleri kapalıydı. Boynu bir kulağından diğerine kadar kesilmişti. Ağzı kanla karışık toprak doluydu. Malko titredi. Kız göz göre göre gitmişti. O sırada çakmağın ışığı yerde başka bir şeyi aydınlattı. Kızın başının hemen yanında duruyordu. Dan Lohan içgüdüsel olarak eğildi ve onu aldı. Sonra Malko'yı yerinden sıçratan bir çığlıkla fırlattı. Korkudan çenesi titriyordu.

— Bir dil bu... Kızın dili... Dilini kesmişler...

VII. BOLUM

İki adam yüzyüze hiç kımıldamadan bir süre öylece durdular. Zaman Dan Lohan'a hiç bitmeyecekmiş gibi geldi. Malko'nun Haril Parmeşvar'ın yüzüne karşı söylediği söz Amerikalıyı yerin dibine geçirmişti. "Siz bir hain ve yalancısınız."

Dan Lohan hiçkırkı ve sessiz odada yankılanan gürültüsünden kendi korktu. Çekingen bir tavırla omzunun üstünden kapıda hareketsiz duran iki Hintli nöbetçiye bir göz attı. Adamlar kollarını göğüslerine kavuşturmuşlar, taş gibi bekliyorlardı.

Gurka şefinin boynunda bir damar atıyordu. Gözlerinin rengi daha da koyulaşmış gibiydi. Dan Lohan onu uzun zamandır tanırdı ve onunla şimdiye dek hiç kimsenin böyle konuşmadığından adı gibi emindi. Burada, bu sözden sonra ölüm tehlikesiyle karşı karşıya bulunuyorlardı. Son derece öfkelenmiş olan Malko'nun korku duymadığı belliydi. Lena Mar'ın cesedini bulduktan sonra doğruca buraya gelmişlerdi.

Öfkeden kuduran Malko, adama ağzını açma fırsatı tanımamıştı. Ama o son cümle, Hintliyi afallatmıştı.

İki kandilin aydınlattığı küçük salonda gerilim son haddini bulmuştu. İçini bir anda boşaltan Malko, şimdi söyleyecek söz bulamıyordu. Gurka şefinin evini ziyaretten hemen

sonra Lena Mar'ın öldürülmesi bir rastlantı olamazdı.

Hafif bir tıslama oldu. Gurka şefi uzun zamandır ciğerlerinde tuttuğu havayı salmıştı. Boynundaki damarın atışı hafiflemişti. Şaşırtıcı derecede normal bir sesle Malko'ya hitap etti:

— Kuşkularınızı anlıyorum. Çok can sıkıcı bir rastlantı, ama bu cinayetten hiç haberim yok.

Malko Hintliyi incelemek için gözlerini üzerine çevirdi. Gerilim yine arttı. Her ikisi de gözlerini kaçırmamakta direniyordu.

Malko sert bir sesle sordu:

— Peki, nasıl açıklarsınız bu cinayeti?

Gurka gülümsedi.

— Bilmiyorum. Irktaşlarımın her yaptığından haberdar olamam.

Malko hiçbir şey elde edemeyeceğini anlamıştı. Hafifçe gülümseyerek:

— Ben düşmanlarımın hakkından gelmesini bilirim, dedi, Tanrı beni dostlarımdan korusun!

Döndü, Lohan'ı kolundan çekerek kapıya doğru yürüdü. Gurka yerinden hiç kıpırdamamıştı.

Malko nöbetçilerden birini yana iterek çıkmak üzereyken:

— Durun! dedi Haril Parmeşvar.

Malko ile Dan Lohan ağır ağır döndüler.

— Bana hakaret ettiğiniz için sizi adamlarıma öldürtebilirdim. Ama, cesareti severim.

Gözlerindeki yoğun ifade onlara tuhaf bir parlaklık veriyordu.

— Birkaç gün sonra bana uğrayın, diye

56

devam etti. Sanırım, size yardımcı olabileceğim.

Malko'nun cevabını beklemeden döndü ve perdenin arkasında kayboldu. Nöbetçiler kenara çekilip yolu açtılar.

Dan Lohan Datsun'a kendini atar atmaz bir sigara yaktı. Elleri titriyordu.

— Rus ruleti oynamaya bayılıyorsunuz, dedi Malko'ya. Bizi öldürtebilirdi. Ona şimdiye kadar sizin gibi hiç kimse hakaret

etmedi. Gurkaları tanımıyorsunuz.

— Ama onu etkiledim, dedi Malko. Bize yardım konusunda samimiydi. Kendisinden kuşulanılmasını kaldıramayacak kadar onurlu biri. Bizi öldürmediğine göre, yardım ederek üstünlüğünü gösterecektir...

— Yani ona bile bile mi hakaret ettiğinizi söylemek istiyorsunuz?

— Onun gibi bir şey. Bazen tehlikeyi göze almak gerekir. Bize yardım edebilecek tek kişi oydu. Göze aldığımız tehlike buna değmez mi?

— Elbette, dedi Amerikalı titreyerek.

Kendilerini Yat Kulüp'e atıp birer viski söylediler.

— Ben Batı Samoa'ya gideceğim, dedi Malko. Bu arada dostumuz Gurka da gerekli araştırmaları yapma fırsatını bulur. Belki Kim Maclean Lena Mar hakkında bir şeyler biliyordur.

Dan Lohan başını salladı.

— İyi fikir. Yarın sabah Fiji Hava Yolları'nın DC 3'ü ile Nadi'ye gidirsiniz, oradan da Apia'ya uçarsınız.

Malko izin isteyip otele gitmek için ayrıldı.

57

*

**

Ay-Ko, Malko'nun yatağına uzanmış mışıl mışıl uyuyordu. Eteği behne kadar sıyrılmıştı. Davetsiz misafirin varlığıyla şaşırان Malko elini genç kadının bacaklarında dolaştırdı. Ay-Ko hemen uyandı. Gözlerini ovuşturup Malko'yu tanıyınca kollarını boynuna doladı, doğrulup vücudunu yasladı.

— Nasıl girdin buraya? diye sordu Malko. Burada kaldığımı nereden öğrendin?

Ay-Ko başını Malko'nun omzuna yasladı.

— Bütün otelleri tek tek dolaşıp altın gözlü bir yabancının kalıp kalmadığını sordum. Buradaymışsın. Aşağıdaki kadına rica edip odana girdim. O da bir şey çalıp kaçmayayım diye beni buraya kilitledi...

Malko şaşkın, ona bakıyordu. Ay-Ko

devam etti:

— Fiji Prensesi'nin nerede olduğunu biliyorum.
Malko'nun yüzü sevinçle gevşedi.

— Sahi mi?

— Sahi ya. Rıhtımdaki bir Hintliden
öğrendim. Pis Joe birkaç gündür Niue'deymiş.

— Orası da neresi?

— Tonga ile Samoa arasında küçük bir
mercan adası. Birkaç kez oraya gitmiştik.
Bizim tekneyle beş günlük bir yol. Georges'a
biraz para verersen seni götürür.

Pasifik'te zaman kavramı yoktu anlaşılan.

Malko hemen telefona koştu. Dan Lohan
eve dönmüş olmalıydı, ama cevap vermiyordu.

Aklına Yat Kulüp geldi. Orayı aradı. Lohan'ı
58

hemen verdiler. Malko kısa bir açıklamadan
sonra:

— Ben Niue'ye gidiyorum, dedi. Oraya ne
zaman uçak var?

— Hiçbir zaman.

— Peki, özel bir uçak kiralsam...

— Orada boş alan bulunmaz ki. Hindistancevizi
ağaçlarının üzerine mi ineceksiniz?

— Ama, yine de gitmeliyim oraya.

— Ancak tekneyle gidebilirsiniz. Niue,
Yeni Zelanda'ya bağlıdır ve adadaki beyazların
sayısı bir düzineyi geçmez. Gerisi vahşidir.
Hâlâ sopaları birbirine sürterek ateş yakarlar.
Geçen yıl adadaki Yeni Zelandalı valiyle
karısını öldürdüler. Sırf eğlence olsun diye.

— Bakın, dedi Malko, Fiji Prensesi
oradaymış. Oraya gitmem gerekiyor. Bana bir
araç bulun.

Telefonu kapadıktan sonra ellerini Ay-Ko'
nun kalçalarına koydu.

— Eğer Fiji Prensesi gerçekten oradaysa,
seni Suva'nın en büyük mağazasına götürüp
istediğin her elbiseyi alacağım.

Ay-Ko sevinçten ellerini çırparken telefon
çaldı. Arayan Lohan idi.

— Valizlerinizi hazırlayın, dedi. Yarın
sabah Tofua adlı bir gemi Pagopago'ya

gidiyor. Niue'ye de uğrayacak ve bir gün kalacak orada. Bu süre içinde araştırmanızı yapın. Size Tofua'da bir kamara ayarladım.

— Tamam, dedi Malko.

Konuşmayı dinleyen Ay-Ko:

— Gerçekten oraya gidiyor musun? diye sordu.

59

- Buna mecburum. Ama geri döneceğim.

— Öyleyse, hemen sevişelim şurada.

Üzerindeki giysiyi bir çırpıda çıkardı, ellerini Malko'nun gömleğinin altına kaydırды. Malko içinde bir şeylerin kıpırdadığını hissetti. Niye olmasın? Tofua nasıl olsa ertesi sabah kalkıyordu...

*

**

Üzerinde haki renkli bir şort ve beyaz gömlek bulunan uzun boylu yerli, çevresine toplanmış bir düzine İngiliz kadınına piyano çalıyordu.

Tofua gemisi, Somerset Maugham'ın romanlarından çıkmış gibiydi. Hanım yolcular hani neredeyse Kraliçe Victoria ile tanışmış olacak derecede yaşlıydı. Tam bir hayaletler gemisi. Tofua aslında, arada bir yolcu da taşıyan Yeni Zelanda bandıralı bir yük gemisiydi. Pasifik'teki adalar arasında mekik dokuyup duruyordu. Gemideki yaş ortalaması altmış beşi buluyordu.

Beyazlar giyinmiş bir kamarot Malko'ya yaklaştı.

— Bir votka daha alır mıydınız, efendim?

— Alırım, dedi Malko.

Diğerleri konyak ya da brandi içiyordu.

Malko bir koltuğa oturmuş çevresindekileri izliyordu. Güneş batmak üzereydi.

Gemideki hayat tam bir esir kampı disipliniyle yürütülüyordu. Mutfak, gerçek bir Yeni Zelanda mutfağıydı... Yani, yemeklerin yenilir tarafı yoktu. Malko'nun bolca bahşiş verdiği kamarot ona gerçek bir biftek

60

hazırlatacağına söz vermişti.
Fiji Adaları'ndan uzaklaşalı hayli olmuştu.
Geminin makineleri teknede hafif titreşimler
yaratıyordu. Ertesi sabah Tonga'nın kuzeyinden
geçecekler, ardından Pasifik'in bir
köşesinde kaybolup gitmiş olan Niue'ye
varacaklardı. Thomas Rose cinayetinin sırrı
belki de Niue'de yatıyordu. Malko yolcuları
inceledi. Hepsi de zararsız görünüyordu.
Gemide emniyetteydi.

Yerli piyanoyu bırakıp kalkınca, çevresindeki
yaşlı kadınlar alkışladılar.

Tofua'da erken yatılıyordu. Yolcular yavaş
yavaş kamaralarına çekilmeye başlamışlardı
bile.

Malko votkasını bir dikişte bitirdi ve
güverteye çıktı. Deniz sakin, hava nefisti.
Görünürde tek bir ışık yoktu. Tofua denizin
ortasında yapayalnızdı. Büyük yük gemileri bu
kadar güneye inmezlerdi. Yolda karşılaşılabilecekleri
tekneler, ancak Fiji Prensesi gibi ufak
tefek olanlardı.

Malko küpeşteye dayanıp düşünmeye başladı.
Thomas Rose'un ne nedenle öldürüldüğüne
dair hâlâ en ufak bir fikri yoktu. Zaten,
nedenini öğrense, gerisi çorap söküşü gibi
gelirdi.

Hintlilerin bu cinayetteki rolü neydi? Lena
Mar'ı niye susturmuşlardı? Fazla bir stratejik
önemi olmayan bu bölgede ne dolaplar
dönüyordu?

61

VIII. BÖLÜM

Pis Joe sol göz kapağının altında bir yanma
hissetti ve küfürü bastı. Gözlerini ısırın
yaratıklar akşamüstü harekete geçiyorlardı.
Pislik içindeki parmağını gözüne götürerek
ovuşturdu.

Aylardan beri, gözlerinin akını kemiren
mikroskopik parazitlerden şikâyetçiydi. Kimi
zaman acı dayanılmaz oluyor ve yaşlı
Avustralyalı başını kamarasının demir duvarlarına
vuruyordu.

Bir hastaneye gitmesi gerekiyordu... Ama Fiji Prensesi ne olacaktı o zaman ? Pis Joe bu düşünceyi kafasından atmak için birasından büyükçe bir yudum çekti. Gözlerindeki batma hafiflemişti. Mikroskobik kurtlar henüz tam olarak uyanmamışlardı. Pis Joe göğsünü kaplayan yoğun kıl kümesini kaşdı ve eline gelen ne idüğü belirsiz hayvanı tırnaklarının arasında ezdi. Fiji Prensesi'nin çürümüş tahtaları her türde hayvanı barındıran nitelikteydi. Yaşlı Avustralyalı alt salonun tek mobilyası olan tahta banka yayılıp gömleğinin ve pantolonunun düğmelerini çözdü. Yalnız oldu mu, böyle daha rahat ediyordu. Kanakların oluşturduğu mürettebat sahile çıkmıştı. Bu da ona bira kasasını kimseyle paylaşmadan tek başına boşaltma fırsatı veriyordu. Kolonya dahil,

62

alkollü her türlü sıvının esiri olan ikinci kaptandan kurtulmuş olması ise, bir mucizeydi... Fiji Prensesi'nde soğuk hava tertibatı bir hayaldi ve 45 dereceye ulaşan sıcaklık, salonun tahta döşemeleri arasındaki zifti eritiyordu... Bü gibi günlerde kaptan için, bir kasa birayı boşaltmak çocuk oyuncağıydı. Birasından bir yudum daha aldı ve boşalan kutuyu ezip arkasına fırlattı. Kutunun düşmesiyle birlikte çığlık çığlığa bir fare kaçtı. Salon leş gibi kokuyordu. Niue'ye demirlemeden önce, Kanaklar bir denizkaplumbağası tutmuşlar ve hayvanı güverteye bırakmışlardı. Onunla köpekbalığı yakalayacaklardı. Pis Joe köpekbalığı dişlerini Tahiti'ye satıyordu. Neyseki, ikinci biradan sonra koku pek duyulmaz oluyordu. Sert bir dalga Fiji Prensesi'ni salladı. Pis Joe korkuyla doğruldu. Teknesi en ufak bir sadmede batacak kadar çürüktü. Tahta kurtlarının ve deniz suyunun aşındırdığı gövdenin bugüne dek dayanması bile bir mucizeydi. Pis Joe tekneyi mercan adasının açığına demirlemişti. Aslında, paslı zincirin ne

zaman kopacağı da belli değildi ya!
Canı sikkın bir tavırla boşalan bira
kasasına baktı. Havadan gelen o elli kâğıdı bir
daha nereden bulacaktı da bira alacaktı?..
Hayatında ilk kez bir cinayete karışmıştı.
Yabancı, sanki başka yer yokmuş gibi tekneye
gelip güvertede ölmüştü. Pis Joe onu kanlar
içinde merdivenden çıkarken farketmişti.
Güverteye adım atar atmaz da yere yıkılmıştı.

63

O arada adamın cüzdanını ve kolundaki altın
zinciri almıştı... Peşinde kötü suratlı tipler
vardı. O gün termometre 44 dereceyi göstermeyip
de teknede iki kutudan fazla birası olsa,
adamların karşısına dikilir ve cesetlerini alıp
defolmalarını söylerdi... Fakat adamların
verdiği elli kâğıt, hayalinde göremeyeceği
kadar çok bira demektir.

Cesedi Fiji Adaları ile Yeni Kaledonya
arasında denize atacağına söz vermişti adamlara.
Katiller cesedin bir çuvala sarılmasını ve
ağırlık bağlanmasını şart koşmuşlardı, ama
dinleyen kim! Cesedi kamarasında yatağının
altına saklamış, açık denize çıkınca ondan
kurtulmanın yolunu beklemişti. Cinayetin
işlendiği gün teknede yalnızdı ve yola çıktıktan
sonra cesedi mürettebattan gizlemek zorunda
kalmıştı. Çünkü Kanakları sırdaş yapmak,
gazeteye ilan vermekten farksızdı. Bir gece
mürettebatın tamamı uykudayken, cesedi suya
salıvermişti... <

Gerisi köpekbalıklarına kalıyordu.
Pis Joe içgüdüsel bir hareketle elini
pantolonunun arka cebine attı. Cüzdan ile
altın zincir oradaydı. Zinciri pekâlâ satabilirdi,
ama üzerinde isim vardı ve bu da başını belaya
sokabilirdi. Timsah derisi cüzdana gelince,
onu pek beğenmiş, denize atmaya kıyamamıştı...
Ayık olduğu zamanlar oturur, öldürülenin
kim olduğunu ve niçin öldürüldüğünü düşünürdü.
Uzanıp bir kutu bira daha aldı. Tam açmak
üzereyken, yukarda bir gürültü oldu. Sanki

64

güverteye biri düşmüştü. Avustralyalının eli havada kaldı. Ziyaretçi beklemiyordu. Kanaklar sahildeydi, zaten onlar olsa hemen tanırdı. Tekneye bir başka tekne rampa etmiş olsa, sadme yandan gelirdi. Emin olmak için bağırdı:

— Yukarda kim var?

Her zamanki gıcırıtlardan başka ses gelmedi. Diğerlerinden daha büyükçe bir fare olabilirdi.

Ne olur ne olmaz diye yerdeki bıçağı kaptı. Eğer teknede hırsız varsa, nasıl olsa aşağı inecekti. Joe bir yudum bira içip köşeye sindi. Birayı bitirince biraz kaplumbağa kalbi kızartacaktı.

*

**

Tofua'nın yolcularını birkaç saatliğine karaya getiren tekneden rıhtıma ilk atlayan Malko oldu.

Su çok berraktı, ama o bölgenin sığ olması nedeniyle Tofua açıkta demirlemiş ve yolcularını karaya motorla çıkarmıştı.

Niue, küçük adayı sahil boyunca çevreleyen tek yolun çevresine kurulmuştu. Tofua'nın gelişi ada için bir olaydı. Bir yerel orkestra turistleri karada karşılarken, irili ufaklı birçok tekne de malları boşaltmak üzere Tofua'ya yollanmıştı. Malko, Tofua'nın biraz ötesine demirli küçük ve pas içinde bir tekne farketti. Çevresindeki bir polise yaklaşarak:

— Şuradaki Fiji Prensesi midir? diye sordu.

Yerli polis şaşkınlıkla yabancıya baktı.

Herhalde Pis Joe ile seyahat edecek değildi bu

65

adam.

— Evet, bayım, diye cevap verdi. Sanırım o.

— Beni oraya götürecek bir tekne nerede bulurum?

— Teknemi?

Polisin aklı iyice karışmıştı, ilerdeki bir avuç yerliyi işaret etti.

— Şunlara sorun.

Yerlilerle tartışmak bir çeyrek saat sürdü. Adamlar onu Niue'de gezdirmeyi, Tofua'ya götürmeyi kabul ediyorlar, ama Fiji Prensesi'ne götürmeye yanaşmıyorlardı.

Sonunda beş Yeni Zelanda Dolarına bir tekne bulabildi. Tekne dediği şey, aslında içi oyulmuş bir hindistancevizi ağacının gövdesiydi. Kürek çeken simsiyah iki Kanak, kütüğü süratle Fiji Prensesi'ne götürdü. Teknenin yanında bir merdiven vardı. Mâlko merdivene atlayıp güverteye tırmanırken:

— Beni iki saat sonra gelip alın. Size beş dolar daha vereceğim, dedi.

Oradan Tofua'ya yüzerek gitmeye hiç niyeti yoktu. Eğer işler yolunda giderse, Pagopago'ya eksik bilgilerden birkaçını tamamlamış olarak dönecekti.

Fiji Prensesi'nin güvertesi mide bulandıracak kadar pisti. Çevresini dikkatle gözden geçirdi. Kaplumbağanın leşi dayanılmaz biçimde pis kokuyordu. Tekne terkedilmiş gibiydi. Açık bir kapak farkedince o tarafa doğru ilerledi.

— Kimse var mı?

Alt salondan bir homurtu yükseldi. Mal-

66 ko'ya bu "defolun" gibi geldi, ama üzerinde durmadı. Trabzana tutunup merdivenden aşağı inmeye başladı.

*

**

Tofua'nın ön iskelesine bağlı halattan aşağı kayan iki kişiyi kimse farketmedi. Açık deniz tarafında oldukları için rahattılar. Mürettebat ve yolcular dikkatlerini karada yoğunlaştırmıştı. Adamlar en ufak bir çarpıntı yapmadan hızla yüzmeye başladılar. Her ikisinin de mayosunda ağız ustura gibi keskin birer kama vardı.

Çeyrek mil kadar yüzdükten sonra Fiji Prensesi'ne yaklaştılar. Suyu girdiklerinden bu yana tek kelime konuşmamışlardı. Aralarında

işaretleşerek anlaşıyorlardı. Cinayet konusunda uzmanlardı.

*

**

Son basamağı farketmeyen Malko, neredeyse pis zemine uzanacaktı. Önce karanlıkta hiçbir şey görmedi. Gözleri karanlığa alışınca, Pis Joe'nun iri gövdesi belli belirsiz farkedildi. Adam gözlerini Malko'ya dikmiş, dikkatle bakıyordu. Böyle kibar bir bey şimdiye dek gemisinin yanından bile geçmemişti. Bu da onda ister istemez bir saygı kırıntısı oluşturuyordu.

— Kaptan?

Malko, Pis Joe'nun gerçek adını bilmiyordu. Bu sıfatı hoşuna gitsin diye kullanmıştı. Gerçekten de Joe'ya yıllardır bu sıfatla

67

kimse hitap etmemişti. Elinin tersiyle ağzını silerek:

— Ne istiyorsun? diye sordu.

Bu kibar adamla daha önce hiç karşılaşmadığına emindi. Malko ise, adamın bu pislikte nasıl hayatta kaldığına şaşıyordu.

— Kaptan, size bir teklifte bulunacaktım.

Bu sayede hayli para kazanabilirsiniz.

"Para" sözcüğünü duyan Pis Joe hıçkırıldı.

Gözünün önünde bir kasa bira canlanmıştı.

İğrenç yüzüne sevimli bir görünüm vermeye çalışarak doğruldu. Yabancıнын masasının

üzerine on dolarlık beş banknot attığını görünce gözleri yaşardı. Gerçi paralar Yeni Zelanda Dolarıydı, ama ne çıkar!.. İki aylık bira parasını bir kalemde verebilen bu kibar adam kim olabilirdi?

Masadaki paraları sessizce cebe indirdikten sonra:

— Teklifinizde kanunsuz bir yan yok ya? dedi.

— Son derece namuslu bir iş. Sadece bir bilgi istiyorum.

— Bir ne istiyorsunuz?

— Öğrenmek istediğim bir şey var, diye

devam etti Malko. Bundan iki ay önce birileri sizden Viti Levu'dan bir cesedi çıkarmanızı istedi. Kimdi bunlar? Vereceğiniz cevap sadece ikimizin arasında kalacak.

Malko biraz gerileyerek elini tabancasının kabzasına kaydırdı. Pis Joe'nun tepkisinden sakınıyordu. Malko'nun sorusu, biraların Pis Joe'da yarattığı tüm etkiyi yok etti. Adamın vücudu beklenmedik bir panikle titredi.

68

Oturduğu yerden iyice doğrularak:

— Defol buradan! diye bağırdı.

Malko bu tepkiyi bekliyordu. Yerinden kıınıldamadan başını salladı.

— Kaptan, cesedini taşıdığınız adam

Birleşik Devletler'in haberalma teşkilatında çalışıyordu. Bana yardım etmezseniz, başınız belaya girecek. Bir cinayet işlendi. Katili bulmak istiyoruz. Bunu da bize söyleyebilecek tek kişi sizsiniz...

Malko'nun sözleri adamı hiç etkilemedi.

Elini uzattı, masanın üzerindeki bıçağın sapını yakaladı. Yabancı'nın karnını deşecekti. Cesedini daha sonra adamları köpekbalıklarına atardı. Göbeğiyle masayı itti.

— Neler zırvaladığınızı bilmiyorum, ama hemen defolmazsanız göbeğinizi deşeceğim.

Burası benim çöplüğüm.

Malko cevap olarak belindeki tabancasını çekti.

— İstediğim bilgiyi almadan hiçbir yere gitmeyeceğim. Gerekirse, tabancamdaki kurşunlarla iki dirseğinizi ve iki dizinizi kıracağım.

Pis Joe müthiş bir korkuya kapıldı.

Konuşması imkânsızdı. Konuştuğu takdirde diğerleri onu hiç tereddüt etmeden temizlerlerdi.

Ama, bu yabancı da tehlikeli görünüyordu.

Elindeki yarı boşalmış bira kutusunu öfkeyle Malko'ya doğru fırlattı. Avusturyalı her türlü tepkiyi beklediği için hafif yana kaydı ve silahını doğrulttu.

—'Enayilik ediyorsunuz. Eğer konuşmazsanız Niue polisine başvuracağım. Onlar

69

insana para da teklif etmezler...

Pis Joe gözlerindeki kurtların yeniden harekete geçtiğini hissetti. Can acısını azaltmak için gözlerini yumdu, ama yanma devam ediyordu...

Karşısındaki adamın elinde delil olabilir miydi? İmkânsız.

Teknedeki Kanaklar bile olayı farketmemişlerdi.

Fiji Prensesi, ceset kokusunun farkedilemeyeceği tek tekneydi Pasifik'te.

— Defol buradan! diye tekrarladı.

Malko onu polisle de korkutamayacağını anlamıştı. Kuşkularından emindi. Geriye tek yol kalıyordu. Tabancasını beline soktu ve sakın bir sesle:

— Pekâlâ kaptan, dedi, ben gidiyorum.

Fakat katiller buraya geldiğimi biliyorlar.

Konuşmasan da onlara göre sen bir hainsin artık. Seni temizleyecekler, kaptan.

Pis Joe korkusunu saklamaya gerek görmeden gözlerini kaşıyıp duruyordu.

.— Hikâye anlatıyorsun, defol.

Buna kendisinin de inanmadığı belliydi.

— Sizi koruyabilirim, dedi Malko. Thomas Rose'u öldürenleri ele geçirirsek onların icabına bakarız, siz de rahat edersiniz.

— Sen öyle san, diye mırıldandı Pis Joe.

Malko cevap verecek zaman bulamadı.

Arka tarafa bir çıtırtı oldu. Gürültü, güverteye çıkan merdiven tarafından gelmişti. Kendini yana attığı anda, kulağının dibinden ıslık çalarak bir şey geçti.

Pis Joe, Malko'yu ıskalayarak masaya saplanan kamaya bakıyordu. Bıçak tahtaya

70

yarım parmak kadar gömülmüştü ve hâlâ titriyordu.

— İşte, katiller geldi bile! dedi Malko.

Pis Joe hâlâ bıçağa bakıyordu. Birden, silkindi ve doğruldu.

— Bu tarafa gelin çocuklar! diye bağırmaya başladı. O pis casus burada. Onu yakaladım.

İskemleyi devirerek Malko'nun üzerine yürüdü. Elinde kendi ekmek bıçağı vardı. Malko tekrar tabancasını çekti. Kendisini ve Avustralyalıyı bu tehlikeden kurtarmalıydı. Lombozlar yardım istenmeyecek kadar küçük, kıyı ise hayli uzaktı. Teknede kaç katil bulunduğunu bilmiyordu. Silahını Joe'ya çevirdi.

— Aptallık etmeyin, kaptan. Adamlar sizi öldürmeye geldi, beni değil.

Aslında, doğru bir düşünce değildi bu. Katiller bir taşla iki kuş vurmaya dünden hevesli olmalıydılar. .

İstese, Pis Joe'nun hemen oracıkta hakkından gelebilirdi, ama aradığı bilgiyi öğrenebileceği tek kişi oydu.

Üzerine çevrili namlunun karşısında duran Joe avazı çıktığı kadar bağırdı:

— Aşağı inin. Aradığınız herif burada.

Malko biraz daha geriledi. Hem Joe'yu hem de merdivene giden koridoru kontrol altında tutuyordu. Ama bu daha ne kadar sürecekti?

Üst basamaklar gıcırdadı. Malko rasgele iki el ateş etti. Adam, atış alanının dışındaydı ve kaç kişi oldukları bilinmiyordu.

Hırsıyla kaptana döndü.

71

- Geri çekilin, öldürüleceksiniz.

Pis Joe'nun kımıldamadığını görünce ayaklarının dibine bir el ateş etti. Avustralyalı küfrederek geri sıçradı. Salonun bir ucunda Malko, bir ucunda Joe vardı.

Birden, Avustralyalının gözlerindeki ifade donuklaştı. Gözleri yuvalarından, fırlayacakmış gibi oldu ve ağzını açarak geriledi. Birkaç saniye önce bir ıslık sesi farketmiş olan Malko:

— Ne oldu? diye bağırdı.

Pis Joe tek kelime etmeden kollarıyla havayı dövdü ve güçlkle öksürdü. Dudaklarının arasında kan belirmişti.

Sonra, çürümüş bir ağaç gövdesi gibi yere devrildi. Sirtında, sapına kadar gömülmüş bir

kama vardı. Katillerden biri teknenin yanına kaymış ve lombozdan onu vurmıştu.

Malko salonu geçip adamın yanına diz çöktü. Pis Joe ellerini boğazına yapıştırmış, güçlkle soluk almaya çabalıyordu.

— Gesedi taşımanızı sizden kim istedi?

Kim?

Joe konuşmak istiyor, ama boğazını dolduran kan bunu engelliyordu. Birden, yüzü kasıldı ve başı yana düştü... Gözleri açık gitmişti. Malko içindeki bulantıyı bastırmaya çalışarak doğrulduğunda, adamın pantolon cebindeki şişkinliği farkettil. Eğilip elini soktu ve bir cüzdan çıkardı. Timsah derisi cüzdanın Pis Joe'ya ait olmadığı hemen anlaşılıyordu.

Cüzdanı cebine atıp bir çıkış yolu aradı.

Katiller yukarda onu bekliyorlardı. Birden bir "pluf" sesi oldu ve tavana asılı gazyağı lambası parçalandı. Yere yayılan gaz hemen

72

tutuştı ve hızla tekneyi sarmaya başladı. Alev bir anda merdivenlere dek ulaşmıştı. Oradan çıkmak intihar demektir. Burada kalsa, tavuk gibi kızaracaktı. Alevler Pis Joe'nun sol ayağını sarmıştı bile.

Birden, alevlerin ışığında masanın arkasında küçük bir kapı farkettil. Merdiven kor halinde çökerken kapıyı itip açtı. Fiji Prensesi çıra gibi yanıyordu.

Malko'nun burnuna mazot kokusu çarptı.

Girdiği yer motor bölmesiydi. Kapıyı ardından kapattı. El yordamıyla ilerleyerek diğer çıkış kapısının tokmağını tuttu, ama hemen elini çekti. Tokmak ateş gibiydi. Katiller olmasa da buradan çıkış imkânsızdı. O sırada kulağına Tofua'nın düdük sesi geldi. Yangını farketmiş olmalıydılar. Malko diz çökerek çelik bölmede dolanmaya başladı. Zemin yana meyillenmişti. Fiji Prensesi batıyordu. İçeri dolan su, ayak bileklerine kadar çıkmıştı.

Bir öksürük krizine tutuldu. Aralıklardan duman giriyordu. Tofua mürettebatı yardıma gelse bile, çok geç kalmış olacaktı.

Tabancasını beline sokup çakmağını yaktı. Hayret! Makinelerin üzerindeki kapağı o ana kadar farketmemişti. Kapak, güverteye açılıyor olmalıydı. Duman gitgide yoğunlaşmaya başlamıştı. Çevresine bakındı ve yanmasında duran alet kutusundan bir anahtar aldı. Kapağı tutan somunları bir an önce açması gerekiyordu. Hemen işe koyuldu. Çılgın gibi hareket ediyor, bunun son şansı olduğunu biliyordu. Sonunda kapak oynadı ve makine dairesine gün ışığı doldu. Malko birden sakallı

73

bir yüz farkettiler karşısında ve hemen kendini arkaya attı. Silahı doğrultup rasgele ateş etti. Kendisini bekleyen Hintlinin acı bir çığlıkla ellerini yüzüne götürdüğünü gördü. Adam bir an sallandı ve devrildi. Kurşun sol gözünden girmiş ve kafatasını dağıtarak çıkmıştı. Malko harekete geçmek üzereyken açıklıkta bir ikinci Hintli belirdi. İki kat olmuş, yaklaşıyordu. Malko hiç düşünmeden tetiğe bastı, ilk kurşunlar adamın karnını buldu, ama tuhaftır, adam hiç isabet almamış gibi ilerliyordu. Malko bu kez kafasını nişan alarak tetiğe bastı. Kurşun boynuna isabet etti. Adam hâlâ yıkılmamıştı. Aksine, kapaktan aşağı atlamış ve Malko'nun üzerine doğru yürümeye başlamıştı. Her tarafından kan akıyordu. Aralarında bir metrelik bir mesafe kalmıştı. Malko tabancayı doğrultup tekrar tetiğe bastı. Hiçbir şey olmadı. Şarjör boşalmıştı. Adam üzerine gelirken Malko yana kaçtı ve çevik bir hareketle kapaktan dışarı fırlayıp kendini suya attı. Peşindeki Hintli yüzemeyecek kadar yaralıydı. Su ılıktı. Malko dipten giderek mümkün olduğu kadar uzaktan su yüzüne çıkmaya çalıştı. Tofua az ilerdeydi. Tüm gücünü harcayarak o yöne doğru yüzmeyi sürdürdü. Fiji Prensesi'nin büyük bir kısmı suya gömülmüştü. Çevresine baktı. Su yüzünde kimse yoktu. Birden, biraz ötesinden bir ses yükseldi.

Başını kaldırdı. Büyükçe bir sandalla onu kurtarmaya geliyorlardı. Sandalın üzerinde "Tofua" adı vardı.

74

IX. BÖLÜM

Malko kamarasındaki küçük aynaya bakınca kendinden korktu. İs ve dumandan simsiyah olmuş yüzüyle bir zenciden farksızdı. Az önce yaşadığı o korkulu gerçeğin etkisinden henüz kurtulamamıştı. Elleri, ayakları hâlâ titriyordu. Gözleri kıpkırmızı kesilmişti ve ciğerleri yanıyordu.

Fiji Prensesi şimdi Pis Joe ile birlikte Niue Körfezi'nin yirmi metre dibinde yatıyordu. Tekneyle birlikte peşinde koştuğu sır da gömülmüştü.

Tofua'nın kaptanı fazla soru sormamıştı. O da, Fiji Prensesi'ni sırf merak gayesiyle ziyaret ettiğini söylemişti. Bu lafların tekine bile inanmayan Yeni Zelandalılar işi fazla deşmediler. Ne de olsa, onları bu gibi şeyler ilgilendirmezdi.

Gemi Pagopago'ya doğru yola çıktı.

Önlerinde iki günlük bir yolculuk vardı.

Malko bir havluya sarınıp koridora çıktı.

Kapısını kilitledi ve doğruca duşa gitti. Sıcak suyun etkisiyle kendine geldi, titremeleri kayboldu. Bütün vücudu yara bere içindeydi.

Tofua'ya çıkar çıkmaz ona tetanoz aşısı yapmışlardı. Malko sıcak suyun verdiği rahatlıkla düşünüyordu.

Batı Samoa'da neyle karşılaşacaktı? Kim Maclean eğer gerçekten bir şeyler biliyorsa onun da hayatı tehlikede demektir.

75

Kamarasına döndükten sonra kapının emniyet sürgüsünü çekti ve lombozlardan dışarsını kontrol etti. Lombozlar bir insanın giremeyeceği kadar dardı.

Aklına timsah derisi cüzdan geldi. Hemen alıp açtı. Karşılaştığı ilk şey, Thomas Rose'a Yokohama Üssü'nden verilmiş bir geçiş izin belgesi oldu... Kimliğin üzerindeki plastik onu sudan korumuştur.

Artık, Pis Joe'nun Thomas Rose'un cesedini taşıdığından emindi. Ama, bunun ona hiçbir faydası olmayacaktı.

Cüzdanın içinde ne var ne yok, hepsini masanın üzerine boşalttı. Thomas Rose adına düzenlenmiş kredi kartları, yazıları silinmiş değişik belgeler, fotoğraflar. Malko hepsini dikkatlice inceledi. Cüzdandan çıkan fotoğrafları tek tek kontrol etti. Bunlardan birinde, Thomas Rose ailesiyle birlikte görülüyordu. Birden, bir fotoğraf dikkatini çekti. Deniz suyu fotoğrafı hayli bozmuştu. Üzerinde iki kişi görünüyordu, ama birinin yüzü tanınmayacak durumdaydı.

Diğeri sivil giyimli ve gülümseyen bir Çinli idi.

Malko uzun uzun fotoğrafı inceledi. Bir ipucu olabilirdi bu. Ya da sadece basit bir hatıra fotoğrafıydı.

Belgeleri ve fotoğrafları kurumaları için masaya yayıp yatağına uzandı. Pagopago'ya kadar yapacak hiçbir işi yoktu. Dan Lohan, ziyaretini David Radcliff e ulaştırmış olmalıydı. Orada çok kısa kalacak ve ilk uçakla Apia'ya uçacaktı. Pasifik'teki bu yolculuk

76

gitgide bir kâbusa dönüşüyordu.

*

**

Bir el Malko'nun omzuna vurdu.

— İnsan Pagopago'dan kolay kolay vazgeçemez!

David Radcliff idi bu! Tofua limana

yanaşır yanaşmaz, gemiye çıkan iriyarı bir

Samoah pasaportları kontrol etmeye başlamıştı.

Önemli görünmek için taktığı kara gözlük

ona gangster havası veriyordu.

— Apia uçağında yer ayırttınız mı? diye

sordu Malko.

— Hemen havaalanına gidiyoruz, dedi

Radcliff. Aslında size bizim uçaklardan da

verebilirdim, ama dikkati çekmenizi istemedim.

Buranın halkı vahşilerden oluşmuştur...

Sözüm ona, bağımsız bir cumhuriyet. Ormanlarda

yüz elli bin baldırıçıplak yaşıyor. Bunları başıboş bir koyuversek, soluğu Birleşmiş Milletler' de alırlar...

Gösterişli Dodge rıhtımda bekliyordu.

Malko, Apia'ya gidecek Polenezya Hava Yolları'nın DC 3'üne rahatça yetişti.

Pagopago'nun o küçücük havalimanı insan kaynıyordu. Piste inen dev bir Panam uçağı Honolulu'dan bir yığın Amerikalı zengin dul indirdi. Malko valizini bıraktıktan sonra Radcliff ile bara geçti.

Votka bulunmadığı için viski ısmarladı.

Alkol sinirlerine iyi gelmişti. Samoa'yı düşündü.

Orada ne bulacaktı? Bulduğu fotoğrafı cüzdanla birlikte Washington'a göndermeye karar verdi.

77

X. BÖLÜM

Apia Havalimanı ile kent arasında tam yetmiş yedi kilise vardı. Her elli metrede bir tane. Presbiteryenlerinki yolun sol tarafına, Lüteryenlerinki sağ tarafına inşa edilmişti. Kiliselere yapılan bunca masrafa rağmen, yol delik deşikti. Malko'yu götüren döküntü Ford, sıtma nöbetine tutulmuş gibi titriyordu. Yanındaki iriyarı Yeni Zelandalı şoföre dönerek:

— Bura halkı çok dindar olmalı, dedi.

Adam gülmekten katılacaktı.

— Dalga mı geçiyorsunuz? Bu gördükleriniz misyonerlerin marifeti. Verdikleri vaazlarda kilise yapanların cennete gideceklerini söyleyip durunca, halk da işi gücü bırakıp bunları inşa etti, o kadar!.. Ama ne inşaat! Masrafı karşılamak için hırsızlık yaptılar, adam öldürdüler, karılarını sattılar. İnşaat bitip de kilise ortaya çıktığında, sonsuz bir iç huzuruna kavuştular. Böyle olunca da kiliseye adım atmak akıllarına bile gelmedi. Öyle ya, cennete gitmeye hak kazandıktan sonra kiliseyi ziyarete ne gerek var? Burada din şu anda mormonlarm* tekelinde. Kentin iki mil ötesinde kamp kurdular...

Malko çevresine bakındı. Apia'ya yaklaşıyorlardı.
Batı Samoa'nın başkenti olan

(*) Çok evliliği savunan bir Amerikan tarikatı.

78

Apia'nın 1880 yıllarından kalma kovboy
kentlerinden farkı yoktu.

Bir ara tarihi bir kaprisle adayı işgal eden
Almanlar, daha sonra geri çekilirken arkalarında
bir yığın mavi gözlü melez çocukla bir
hastane bırakmışlardı. Yerleşim merkezleri
yıkık dökük gecekondulardan oluşmuştu.
İnsan bu adaya baş ağrısıyla gelse, cüzama
yakalanıp çıkardı.

Taksi, adanın tek oteli olan Gray Hotel'in
önünde durdu. Limanın karşısında ve sivrisinek
cenneti bir bataklık kenarına kurulmuştu.

Malko valizini odaya bıraktıktan sonra
aşağı indi. Hava Pagopago'dakinden çok daha
sıcaktı. Tepelerin çevresinde yoğunlaşmış kara
bulutlar her an bir sağanak getirebilir di. Bur ada
Kim Maclean'i nasıl bulacaktı? Kim'in yandaşı
olduğu Dünya Barışı Örgütü'nün nerede
yuvalandığını öğrenmesi gerekiyordu. Bunu
resepsiyondaki memura sordu, ama adam
adını bile duymamıştı.

*

**

Malko karşısındaki Samoalıya dikkatle
baktı. Geniş alınlı, yüzü lekeli, kıvrıkcık saçlı
bir tipti bu. Adamın bu resmi dairede ne
görevde bulunduğunu kestirmek hemen hemen
imkânsızdı. Malko'nun belgelerini inceledikten
sonra Avusturyalıya döndü.

— Siz de Dünya Barışı yandaşlarından mısınız?
Gereksiz bir soru. Elindeki belgede Malko'
nun ABD Hükümeti'nin bir görevlisi olduğu **79**
yazılıydı zaten. Samoalının yüz ifadesini gören/
Malko, Kim Maclean'i "resmi bir makama"
sormakla hata ettiğini anladı.

— Hayır, değilim.

Adam belgelerini geri verdi.

— Öyleyse sizin için bir şey yapamam. Bay
Maclean buraya hükümetimizin davetlisi

olarak geldi. Kendisine mektupla başvurmak isterseniz bunu ona iletiriz.

Malko sabrının güneşte eriyen dondurma gibi kaybolup gittiğini hissediyordu.

— Kim Maclean, ABD'nin güvenliğini tehlikeye atan bir olayın tanığıdır, dedi öfkeyle. Kendisiyle yüz yüze konuşmak istiyorum.

Adam kırkayak sokmuş gibi sıçradı.

Parmağını Malko'ya uzatarak:

— ABD'nin güvenliği ha! Siz bir casussunuz.

Burada, Batı Samoa'da casuslara yer yok. Biz huzur içinde yaşamak istiyoruz dedi.

Malko'nun itirazlarına kulak asmayarak önündeki zile bastı. Aynı anda içeri uyuklar gibi yürüyen dev bir Samoalı girdi. Masanın başındaki adam birtakım kâğıtlar doldurup bunları makineli tüfek hızıyla damgaladı ve yeni gelene uzattı.

— Sizi gözetim altına aldım. Bundan sonra (Dev Samoalıyı işaret etti) Tutuila'nın gözü üzerinizde olacak. Yarınki ilk uçakla da Pagopago'ya geri döneceksiniz. O zamana kadar otelinizden dışarı çıkmak yok. Sizden Çavuş Tutuila sorumlu. Hükümet sorumlularımız da hemen hakkınızda bir protesto notası hazırlayacaklar...

80

Malko öfkeden köpürüyordu.

Adamın kapıyı göstermesiyle birlikte kendini gardiyanıyla binanın önünde buldu.

Tutuila gülümsedi.

— Hava çok sıcak, değil mi?

İngilizcesi yeterliydi. Üzerinde silah yoktu ve hiç de saldırgan görünmüyordu. Malko ona bir sigara ikram etti ve köşebaşındaki kulübede durup Coca-Cola içtiler.

— Yarın gidiyor musun? diye sordu Samoalı.

— Öyle görünüyor.

— Yazık. Halbuki yarın akşamki baloya gidebilirdik.

Hayret verici bir gardiyan! Birlikte Gray HotePe kadar yürüdüler. Çavuş Tutuila kapının önündeki bir banka oturdu, Malko

odasına çekildi.

Ne yapıp yapıp, Kim'i bulması gerekiyordu. Birden, aklına taksi şoförünün sözleri geldi. Mormonlar! Mormonlar adanın her yanına dağılmışlardı. Barışsever genç bir Amerikalının nerede olduğunu ancak onlar bilebilirlerdi. Şimdi mesele, otelden* sıvışmaya kalıyordu. Düşününce, firar için en uygun zamanın gece olduğuna karar verdi. Mormonların kamp yerini şoför yolda gelirken göstermişti. Olağanüstü belleği sayesinde orayı bulmak hiç de güç olmayacaktı. Gerisi şansa kalıyordu. Ama, Kim'i bulmadan buradan gitmeye hiç niyeti yoktu.

*

**

Hava, tropiklere özgü bir biçimde hemen ,

81

kararıverdi. Burada gece aniden çöküyordu., Malko gözünü açtığında saat yedi olmuştu. Boğazının kurumuş olduğunu farkedince, bara gitmeye karar verdi. Bar bomboştı. Yerli içki olan bir Rum-cola yuvarladıktan sonra otelin kapısına yürüdü.

"Gardiyanı" oradaydı. Sırtını duvara vermiş, alımlı bir zenci güzeliyle çene çalıyordu. Samoalı onu görünce gülümsedi, ardından genç kız da gülümsedi.

Malko bir anda derdine çare bulduğunu hissetti. Yerli çifte yaklaşarak Tutuila'ya kaçamak bir göz kırptı. Çavuş kızı bırakarak yanına geldiğinde sır verirmiş gibi kısık bir sesle:

— Arkadaşın hiç de fena değilmiş, dedi.

Çavuş gülümsedi.

— Çok güzeldir.

— Şöyle bir kaçamak yapsak diyordum...

Samoalı gürlütülü bir kahkaha attı.

— Bekle burada, ona bir sorayım.

Malko, el kol hareketlerinin de karıştığı ateşli tartışmanın sonucunu bekledi. Genç kız göz ucuyla ona baktı, sonra bir şeyler söyledi. Tutuila, Malko'nun yanma döndü.

— Kabul etti, ama on Amerikan Doları istiyor... Ayrıca, ben de geleceğim sizinle... Malko numaradan yüzünü buruşturdu.

— Çok pahalı...

— Ama bulaşıcı hastalığı yok, diye ısrar etti Tutuila.

Bu da tartışılır bir konuydu ya, neyse!

Malko boyun eğer gibi yaptı.

— Bulaşıcı hastalığı yoksa, kabul.

82

Tutuila'nın sevinci görülecek şeydi.

— Haydi, gidiyoruz! diye bağırdı gülerek.

Kızı kolundan yakalayıp Malko'nun peşinden otele girdiler. Malko'nun odası en dipte, tropikal bir bahçenin içindeydi.

Genç kız adımını odaya atar atmaz hay kırarak geri çekildi. Soğuk hava tertibatının ne olduğunu o güne dek hiç görmemişti. Yavaş yavaş klima cihazına yaklaşarak elini ızgaraların önüne uzattı ve bir kahkaha attı.

Malko kapıyı kapamış ve bu beladan nasıl sıyrılacağı düşünmeye başlamıştı. Tek korkusu, Samoalı çavuşun kibark yapıp sırasını ona verme ihtimaliydi... Neyseki bu olmadı.

Çavuş Tutuila haki renkli üniformasının şortunu çıkardı ve genç kıza doğru ilerledi. Diğeri ise üzerindeki giysiyi sıyırmış, çıplak vücudunu Malko'ya sunmaya hazırlanıyordu.

Çavuş vurdumduymaz bir tavırla kıızı belinden yakalayıp sırtüstü yatağa yatırdı.

Sonra, zevkten irileşmiş gözleriyle ona sahip oldu. Sevişme bir dakika bile sürmemişti.

Doğrulup şortunu giyerken:

— Sıra sende şimdi, dedi Malko'ya.

Genç kız bakışlarını yabancıya dikmiş, umursamaz bir tavırla onu izliyordu. Yanlamasına yattığı halde, göğüsleri sanki kauçuktan yapılmış gibi dimdik duruyordu.

Malko, Çavuş Tutuila'ya bir göz kırptı.

— Bir daha sevişmek istemez miydin? Ben susadım, gidip bira alacağım.

Çavuş hiç kuşkulandı. Zaten böyle bir fırsatı her zaman kolay kolay ele geçiremezdi.

- Peki, dedi. Ama, sonra sıra senin.

83

Şortu yere düşmüştü bile. Robot gibi ilerleyip bir anda kıza sahip oldu.

Malko yanlarından geçerken genç kızın gözleri kaymış, çavuş da inlemeye başlamıştı.

Başını kaldırıp Avusturyalıya seslendi:

— Bana da bira getir, tamam mı?

Yirmi saniye sonra, Malko Gray Hotel'den çıkıyordu. Sahil yolu ıssızdı. Adımlarını sıklaştırarak denize dikey inen bir sokağa saptı.

Eğer yanılmıyorsa, mormonların kampı sol tarafta ve iki mil ötedeydi.

Tutuila sevişmeyi sürdürdüğü sürece, emniyette sayılırdı.

*

**

— Tanrının hoşgörüsü üzerimizde olsun...

— Amin! dedi Malko.

Batı Samoa mormonlarının dini reisi olan Peder Barnes, duasını bitirmişti.

Malko, en yaşlısı yirmi iki yaşında olan bir düzine misyonerin arasında, masanın sol köşesinde oturuyordu. Mormonlar onun gerçekte kim olduğunu bilseler, gözlerini kırpmadan kutsal suda boğarlardı...

Peder Barnes Malko'yu saygıyla karşılamıştı.

Avusturyalı kendini Kim Maclean'in bir dostu olarak tanıtmış ve arkadaşını aradığını söylemişti. Peder Barnes de yardımcı olacağına söz vermişti. Din kardeşlerinden biri Kim'in nerede olduğunu bilebilirdi pekâlâ. Sonra, akşam yemeği için hep birlikte masaya geçmişlerdi.

Gerçekten de dua biter bitmez, Peder

Barnes soruyu masadakilere yöneltti. Aynı

84

anda masadaki gençlerden biri elini kaldırdı.

— Sanırım, onu tanıyorum. Adanın ortasındaki bir köyde, buraya beş saatlik mesafedeki bir dağda yaşıyor. Daha doğrusu, geçen haftaya kadar oradaydı.

— Oraya nasıl gidilir? diye sordu Malko.

Peder Barnes hafifçe gülümsedi.
— Din kardeşlerimden ikisiyle kampın
Toyota'sini emrinize vereceğim. Bizimkiler
için bir gezinti olur. Ayrıca, yerli dilini de
bilirler. Aramızda olan Oliver Franck ile
Robert Black size eşlik edecekler... Şimdi
birkaç ilahi söyleyelim.

Cebinden çıkardığı küçük bir kitabı açtı ve
son derece güzel bir sesle ilahi okumaya
başladı. Malko, vazgeçilmez gorilleri Chris
Jones ile Milton Brabeck'in yanında bulunmamasına
bayağı hayıflandı. Onları ilahi söylerken
gösteren bir fotoğraf " Şirket" tekileri
yerlere yatırırdı Aklına Tutuila geldi. Neyseki,
onu buraya gelirken kimse görmemişti.
İlahi bittiğinde izin isteyip Peder Barnes'in
kendisine verdiği odaya çekildi.

*

**

Toyota sert zeminli yolda hoplama zıplama
ilerlerken, Malko ağırlığınca toz yuttuğunu
düşünüyordu. Apia'nın doğusundaki ıssız
tepeler boyunca yarım saattir ilerliyorlardı.
Orman şaşırtıcı bir güzellikteydi. Elli metre
yükseklikteki ağaçlar, sık ve zengin bir bitki
örtüsü arasından geçiyorlardı.

Bunaltıcı sıcağa rağmen, iki genç misyoner

85

siyah kravat takmışlardı.

İkisi de son derece çekingendiler, Malko'ya
güçlkle cevap veriyorlardı. Birden, güneş
kayboldu. Ağaçların tepesinde kara bulutlar
oluşmuştu. Biraz sonra ön cama iri taneli
yağmur damlacıkları düşmeye başladı, bir
dakika sonra ise, korkunç bir sağanağa dönüştü.

— Burada hep yağar, dedi Robert Black.

Bulutlar tepelerin zirvesinden hemen hiç eksik
olmaz.

Yağmuru yiyen killi toprak hemen kayg'anlaşmıştı.

Toyota saatte otuz kilometre hızla
ilerliyordu. Arada bir geçtikleri köylerde
peşlerine takılıp bir süre koşan yerlilere
rastlıyorlardı. Her yerde kadınlar çırılçıplak

yıkanyordu. Bu gibi sahnelerle karşılaştıklarında genç misyonerler utançla başlarını çeviriyorlardı. Yol gitgide daha virajlı ve daha dar bir hale gelmişti. Son derece dik bir yokuş çıkıyorlardı. Bir süre sonra Robert Black arabayı bir ağacın altında durdurdu ve özür diler gibi Malko'ya baktı.

— Buradan itibaren yaya devam edeceğiz. Malko arabadan aşağı atladı. Biraz ötelinde, kırk metreden düşen bir şelale vardı. Hep birlikte ormanın içine daldılar. Gençler kravatlı olmalarına rağmen, Samoalı yerliler kadar dayanıklıydılar. On beş dakika sonra, Malko soluk alamaz olmuştu. Dayanılmaz sıcak, aşırı nem ve balçık zemin yürüyüşünü müthiş engelliyordu.

Kim Maclean'i görmek zorunda olmasa, buralardan değil geçmek, fotoğraflarına bile

86

bakmaya yanaşmazdı. Kimbilir, belki de Thomas Rose'un sırrı bu ormanda çözülecekti.

*

**

— Ne işiniz var burada?

Ses hayli kısık ve öfkeliydi. Dev gibi iriyarı olan sakallı gencin mavi gözleri kuşkuyla Malko'yu inceliyordu.

Kim Maclean, bir doksan boyunda ve yüz yirmi kilo ağırlığında vardı. Yüzündeki sakal ve uzun saçları onu daha da heybetli gösteriyordu. Belden yukarı çıplaktı. Ayağına bir blucin ve sandalet geçirmiş, elini belindeki bıçağın sapına dayamıştı.

Malko şaşkınlığını gizlemeye çalıştı. Kim Maclean'in onu bir düşman gibi karşılayacağını hiç beklemiyordu. Oysa, kendisinin bir Amerikan Hükümeti görevlisi olduğunu söylemişti, o kadar. Kim Maclean, köyden biraz uzakta olan kulübesini tamir ediyordu.

Malko'yu getiren iki mormon ise köy şefiyle sohbeta dalmışlardı. Avusturyalı, sakallı gencin ters tepkisine rağmen yılmadı.

— Buraya sizi görmeye geldiğimi söyledim,

Bay Maclean. Size ihtiyacım var.

— Bana mı?

Malko amacının ne olduğunu gizlemeye hiç gerek görmüyordu. Kim, elini bıçağından çekip kalçasına dayadı.

— Hangi konuda?

— Suva'da tanıştığınız birinin, Thomas Rose'un ölümünü araştırıyorum. Sanırım, bir cinayete kurban gitti ve siz...

Amerikalı hemen konuşmasını engelledi.

87

Yumruklarını sıkarak Malko'nun üzerine yürüdü.

— Seni pis kapitalist polis! Buradan hemen defol, yoksa kafanı kırarım!..

Rol yapmadığı belliydi. Dudakları öfkeden titremeye başlamıştı.

— Ben polis değilim, dedi Malko. Sizden bilgi almaya geldim ve "resmi" bir görevle hareket ediyorum.

"Resmi" sözcüğünün üzerine basarak söylemişti. Amerikalı şeytani bir kahkaha attı.

— Anlıyorum. Sen şu CIA'nın namussuzlarından birisin, öyle değil mi? insanlar açlıktan kırılırken sizler dünyayı ele geçirmek için servet harcıyorsunuz.

Gitgide yükselen sesi köyden duyulabilirdi.

Malko onu sakinleştirmeye çalıştı.

— Sizinle bu konuda tartışmak istemiyorum.

— Bir daha o Amerika denen yere adımımı atmam. O çürümüş ülkeden daha o zamanlar nefret ediyordum. Zaten, Dünya Barışı yandaşlarına katılmamın nedeni de bu...

Dünya Barışı yandaşı da olsa, alışkanlıklar insanları kolay kolay terketmiyordu. Kim

Maclean, Dünya Barışı adına Malko'yı oracıkta boğazlamaya dünden hazırды!

— Niye ülkenizden bu kadar nefret ediyorsunuz? diye sordu Malko.

— Çocukken doktor olmak isterdim.

Param yoktu. Tıbbiyenin ancak birinci sınıfını okuyabildim. Geceleri araba yıkayıp para

biriktirmeye çalışıyordum. Eğer atom bombalarına

biraz daha az para harcansaydı, benim

88

gibi binlerce kişi çok daha kolay okuyabilirdi...

Malko tehlikeli bir konuya girdiklerini hissetti. Ne yapıp yapıp, istediklerini bir an önce Kim Maclean'den öğrenmeliydi. Gülümseyerek bir ağaç kütüğünün üzerine oturdu.

— Sizi anlıyorum, ama CIA'da çalışanların tümünü katil olarak nitelemek de doğru değil.

Thomas Rose zararsız biriydi. Niçin öldürüldüğünü öğrenmek isterdim.

Kim Maclean'in yüzü biraz yumuşadı. Yere çömelmiş, elindeki bıçakla otları kesmeye başlamıştı.

— Onunla Suva'da üç kez karşılaştım ve öldürüldüğünü de ilk kez duyuyorum...

Bakışlarını Malko'dan kaçırıyordu. Avusturyalı yalan söylediğini hemen anladı.

— Bana yardımcı olabilecek bir şeyler hatırlamıyor musunuz?

Amerikalı genç elindeki bıçağı öfkeyle toprağa sapladı.

— Bir şey bilmediğimi söyledim ya! Beni rahat bırakın.

Malko tahammülünün son haddine geldiğini hissetti. Bu sersem tavrına bayağı öfkelenmişti.

— Ama Lena Mar bir şeyler biliyordu ve bu yüzden de öldürüldü zavallı. Benimle konuşabileceğini düşünmüş olmalılar...

— Lena Mar, diye mırıldandı Kim Maclean. Demek o.

Cümlesini yarım bırakarak başını önüne eğdi. Sonra, şaşırtıcı bir çeviklikle yerinden fırlayarak Malko'nun gırtlığına sarılıp onu

89

yere yıktı.

— Beni iyi dinle, namussuz. Bir daha bana bu konuyu açarsan beynini dağıtırım. Burayı en kısa zamanda terket ve arkadaşlarına şunu söyle: Kars ima çıkacak ilk adamınızı gözümü kırpmadan geberteceğim...

Dünya Barışı, sulhseverlik ve kardeşlik denen masallar demek buydu! Dev sakallı

Malko'yu bıraktı ve gözlerinden akan yaşlarla ayağa kalktı. Malko da boğazını ovuşturarak doğruldu, ağır ağır köyün yolunu tuttu. Bu çıkmazdan nasıl sıyrılacaktı? Bu cinayette Kim'in rolü neydi? Düşüncelere dalmış bir durumda ilerlerken neredeyse Robert Black'e çarpıyordu.

— Köyün şefi bizim onurumuza bir şölen verecek, dedi. Özel yemekler ve danslar sunulacak. Gece burada yatacağız. Arkadaşınız sizi gördüğüne memnun oldu mu?

— Hem de nasıl! dedi Malko.

Öyleki, neredeyse sevinçten gırtlığını sıkacaktı!

*

*#

Parmakları yağ içinde kalmış olan Malko, çevresine uymaya çabalıyordu. Ortaya konan koyun eti elle yeniyordu. Aydınlatma, sağa sola yerleştirilmiş meşalelerle sağlanmıştı. Kim Maclean, gruptan hayli uzakta oturmuştu. Kimseyle konuşmuyor, arada bir düşmanca Malko'ya bakıyordu. Bu arada, kendisini dansa kaldırmaya gelen iki kız sertçe geri çevirdi ve başını öne eğdi.

Birden, Malko'nun önünde gencecik bir kız

90

bitti. Üzerinde elle yapılmış file bir tunik vardı. Balık ağını hatırlatan bu giysinin altına hiçbir şey giymemişti. Malko genç kızın göğüs uçlarını ve bombeli karnını görünce içinin kızıştığını, kanının beynine çıktığını hissetti. Yanında oturan Oliver'ın gözleri yerinden fırlayacakmış gibiydi. Boğulur gibi bir sesle:

— Sizinle dans etmek istiyor, dedi.

Samoalı dilber Malko'yu elinden tutarak dans alanına doğru çekti, sonra kalabalığın arasındaki bir başka kıza işaret ederek onu da yanına çağırdı. Malko, şimdi iki kızın ortasında sandviç olmuş müziğin ritmine uymaya çalışıyordu.

Birden, Kim'i yerinde göremedi. Kızları alanın ortasında bırakarak kalabalıktan uzaklaştı.

Ağaçların arasında göz kararlaması

ilerleyerek Kim'in kulübesinin bulunduğu yöne doğru yürüdü. Bunu niçin yaptığını kendi de bilmiyordu. Köyden gelen gürültü ayak seslerini rahatça gizliyordu. Şelaleye yaklaştıkları sırada onu gözden kaybetti. O bölgede insan boyuna ulaşan otlar vardı. Malko çevreyi dinledi, sonra dikkatli adımlarla ilerlemeye başladı. Aniden sert bir sesle irkildi. — Ne o, yolunu mu kaybettin? Önce, Kim'i göremedi. Dikkatle bakınca, ay ışığında parlayan bir şey farketti. Kim, tam karşısında duruyordu ve elinde bir karabina vardı. Horozun kalktığını belirtir mekanik bir sesle irkildi. — Sana beni rahat bırakmanı söylememiş miydin?

91

XI. BÖLÜM

Malko bir an tetiğe basacağını sandı. Kim Maclean çılgına dönmüştü. Ama, ateş edecek olursa silah sesi köyden duyulabilirdi. Sakallı genç onun düşüncesini okumuş gibi: — Şelaleye doğru yürü, dedi. Sakın bir numara yapayım deme. Arkadayım. Planı hiç de fena değildi. Şelalenin yanma geldiklerinde, kafasına dipçikle vurup bayıltacak ve suya itiverecekti... Batı Samoa' da otopsi denen şeyden eser olmadığına göre, sonuç kaza olarak kayıtlara geçecekti... Malko sakın bir tavırla Amerikalının gösterdiği yönün aksine yürümeye başladı. Şu an için tek şansı köyden uzaklaşmaktı. Kim: — O tarafa değil, diye gürledi. Emrimi dinlemezsen, tüfeği kafana indirir, ayaklarından sürükleyerek götürürüm... Malko ağır hareket etmeye çaba göstererek yürümeye başladı. Şölenin gürültüleri oraya kadar geliyordu. Malko, Amerikalının davranışına akıl erdiremiyordu. Onun Thomas Rose'un katilleriyle işbirliği yapmış olabileceğini hiç düşünmemişti. Kim, Malko'ya yaklaştı.

Tüfeğin namlusu hâlâ karnının hizasındaydı.
— Thomas Rose'u siz mi öldürdünüz? diye sordu.

— Kes sesini de yürü.

92

Silahın namlusu göğsüne kalktı.

Tam o sırada, yan taraflarındaki çalılıkta bir hışırtı oldu. Arkasından fısıldaşmalar duyuldu. Ay ışığının altında iki karaltı belirdi. Bunlardan biri Robert Black, diğeri de file giysili yerli dilberdi.

Genç mormon Malko'yu görünce yıldırım çarpmışa döndü. İnandığı Tanrısıyla karşılaşırsa, bu kadar şaşırmazdı. Müthiş utanmıştı. Malko dikkatle baktı. Gencin kravatu da yoktu. Kız kıkırdarken, Robert:

— Ben... Ben... diye bir şeyler geveledi.

Yaptığından pişmanlık duyuyor olmalıydı.

Öyle ya, inanç ihtirasa yenik düşmüştü! Malko hemen harekete geçmeye karar verdi. Onlara doğru iki adım atıp kızı bileğinden yakaladı ve mormona dönerek:

— Bu hanımı bana buraya kadar getirmeniz büyük incelikti, dedi.

Sonra, diğerlerinin tepkisini beklemeden kızla birlikte patika boyunca ilerlemeye başladı. Kim bu durumda, kızın ve genç misyonerin gözleri önünde ateş edemezdi.

Gerçekten de umduğu oldu. Şaşkınlığı geçen Robert boğazını temizleyerek:

— Burada avlanıyor muydunuz? diye sordu Kim'e.

— Evet, diye karşılık verdi Kim.

Sonra, arkasını döndü ve otların arasında gözden kayboldu. Mormon şaşkın kalakalmıştı orada. Bu yaptığı Peder Barnes'in kulağına giderse skandal kopardı...

Malko önden giden genç kızı izlemeye devam ediyordu. Kız, bir kulübenin önünde

93

durdu ve ona içeri girmesini işaret etti. İçerde, ağaç direklerin arasına gerilmiş hamaklarda iki çift yatıyordu. Genç kız gürültü çıkarmamaya

özen göstererek üstünden file giysiyi çıkardı ve boş hamağa uzandı. Gülümsüyordu. Dolgun ve sıhhatli vücudu, geniş kalçalanyla tipik bir Samoalı idi. Malko soyunup hamağa ilerlerken ufak bir çıtırtı oldu. Uyuyan kızlardan biri doğrulmuş ona bakıyordu. Malko'yu kulübeye getirmiş olan kızın hiçbir şeye aldıracağı yoktu. Malko'yu tutup yanına çekti, sevişmeyi gerekli ve doğal bir olay kabul edermiş gibi hemen harekete geçti. Kısa kısa solumaları biraz sonra boğuk çığlıklara dönüştü, sonunda gülmeye başladı. Malko ne olduğunu anlamaya fırsat bulamadan her şey olup bitmişti. Samoalı dilber usulca hamaktan inip Malko'yu yalnız bıraktı ve yere uzanarak uykuya daldı. Malko büyük bir iç huzuruyla gerindi. Kim, bir Samoa kulübesine saldırmaya cesaret edemezdi. Burada emniyetteydi Malko.

*

**

Kim'in kulübesi bomboştı. Oysa, güneş doğal on dakika olmuştu. Malko süratle kulübeyi gözden geçirdi. Amerikalının erken kalkma alışkanlığı olup olmadığını bilmiyordu. Geceki olaydan sonra, kaçmış olabilirdi. Köye döndüğünde Oliver Franck ile karşılaştı.

— Kim Maclean'i gördünüz mü? diye sordu.

— Evet, dedi genç mormon. Az önce şu tarafa gidiyordu.

94

Oliver, Toyota'nın bulunduğu yönü gösteriyordu saf saf. Tam o sırada bir motor sesi duyuldu. Malko durumu anlamakta gecikmedi.

— Bu Kim! Toyota ile kaçıyor.

Oliver Franck'in aklı başından gitti.

— Kim mi? Ama niçin? Nereye gidiyoü?

Malko patikadan aşağı koşmaya başladı.

Ağaçların arasından Toyota'nın uzaklaştığını farkedince küfretti. Ne yapacağını düşünürken Oliver geldi.

— Aman Tanrım! Ben şimdi Peder Barnes' e ne diyeceğim? Kampın en iyi arabasıydı

o.

— Nasıl olsa buluruz, dedi Malko. Bu çevrede başka araç var mı?

— Sanırım köyde eski bir cip var. Ama niçin yaptı bunu Kim?

— Çünkü dün akşam beni öldürmeye kalktı, diye karşılık verdi Malko. Toyota'nıza kavuşmak istiyorsanız şu cipi ele geçirmeye bakın.

Oliver istavroz çıkararak koşmaya başladı. Yirmi dakika sonra, Malko ile iki mormon cip denen hurdanın içinde sarsılarak ilerliyorlardı.

Araçta dört tekerlek ve motordan başka bir şey kalmamıştı. Çürüyüp yok olmuş sac kısımlar tahta parçalarıyla kapatılmıştı. İki mormon merakla Malko'ya baktı. Olup bitene bir türlü akıl erdiremiyorlardı. Malko'ya bir şeyler sormak için yanıp tutuştukları belliydi. Avusturyalı onlardan önce davrandı.

— Ben CIA hesabına çalışıyorum. Kim Maclean ise son derece pis bir işe karıştı. Size 95

daha fazlasını açıklayamam.

İki misyoner şeytanla karşılaşmış gibi gözlerini yere indirdiler. Tarikatlarında şiddete yer yoktu. Malko dikkatini yola verdi. Frenleri çalışmayan cipi yolda tutmak büyük beceri gerektiriyordu. Toyota ortalarda yoktu. Yol denen bu cehennemde de daha hızlı gidemezdi. Sonunda, bir köye girdiler. Yolun kenarında birkaç kadın vardı. Malko durdu ve misyonerlerden biri yerli dilinde kadınları sorguya çekti. Kadınlar Toyota'yı görmüşlerdi.

— Beş dakika önce geçmiş. Yalnızmış.

— Burada başka yol var mı?

— Yok.

Egzoz patlamaları arasında tekrar hareket ettiler.

Toyota yol kenarındaki hendeğe girmiş, yüksek otların arasında baş aşağı durmuştu. Robert Black korkuyla bir çığlık attı. Malko hemen arabaya doğru koşmaya başladı. Sol kapı açıktı. Ön kaput açılmamıştı. Kontak

anahtarı arabanın üzerindeydi. Malko motoru çalıştırdı. Benzin göstergesi depoda yirmi litre yakıt bulunduğunu gösteriyordu.

Demekki, Amerikalı kendi isteğiyle durmuştu.'

İki misyoner merakla arabanın çevresinde dolaşıp Toyota'yı kontrol ettiler. İkisi de sevinç içindeydi. Dertleri son bulmuştu, şimdi Malko' nunkiler başlıyordu.

— Maclean buradan yaya olarak nereye gitmiş olabilir? diye sordu gençlere.

İki mormon çevrelerine bakındılar. Yüksekçe bir tepenin eteğinde, ormanın göbeğin-

96

dey diler.

Robert Black başını salladı.

— Aklım ermedi bu işe. Buradan Apia'ya gidilmez. Bir tek patika var, o da Yazar Robert Stevenson'ın mezarına çıkar. Şu sol taraftaki yol!

Parmağıyla Toy ota'nın az ilersindeki geçiti işaret etti. Malko hiç tereddüt etmedi. Kim Maclean oradan başka bir yere gitmiş olamazdı.

— Siz beni burada bekleyin. Adam çıldırmış. Elinde silahı var. Eğer iki saate kadar dönmezsem kampınıza gidin ve yardım isteyin.

Hiç değilse, dini bir merasimle gömülmüş olurdu!..

Gençleri arabanın yanında bırakıp patikaya daldı. Ağaçlar güneş ışınlarının geçmesini engellediği için sıcağı duymuyordu.

Patika kıvrımlar çizerek tepeye tırmanıyordu.

Malko bir ara durdu ve çevreyi dinledi.

Eğer Amerikalı çok uzaklarda değilse, son derece sessiz ilerliyor olmalıydı. Ya da bir yere sinmiş, hedefini bekliyordu. Malko terlediğini hissetti. Gömleğini çıkararak koltuğunun altına aldı ve tekrar ilerlemeye başladı. Yol iyice dikleşmişti. Çalılara ve ağaç köklerine tutunarak tırmanıyordu.

Kalbi deli gibi çarpmaya, gözlerinin önünde beyaz benekler uçuşmaya başlamıştı.

Yorgunluk kendini gösteriyordu. Kimi açıklık yerlerde karşılaştığı güneş ışınları kızgın kurşun gibi cildini yakıyordu. Kulakları uğulduyor, alnından akan terler gözlerine

97

girerek görüşünü engelliyordu. Tepeye yaklaştıkça bitki örtüsü seyrekleşmekteydi. Ağzı kurumuş, beyni tırmanmaktan başka şeye çalışmaz olmuştu.

Soluğunun iyiden iyiye kesildiğini hissedince bir ağacın dibine çöktü. Bulunduğu yer bütün adaya hakimdi. Göz alabildiğine uzanan yeşillik sonunda kara kayalarla son buluyor, onun hemen ardından masmavi bir su başlıyordu: Pasifik. Malko zevkle manzarayı seyretti, sonra aklına CIA'nın elindeki helikopterler geldi. Helikopter denen bir araç varken bunca yorgunluk gereksizdi! Ama, burası Batı Samoaidi, Güney Pasifik'in tek bağımsız cumhuriyeti...

Derin derin soluk alarak tekrar yürümeye koyuldu. Kaymamak için sıkı sıkı tutunuyor, arada bir başını kaldırıp yolu kontrol ediyordu. Birden, Kim'i gördü. Elli metre fenüneydi. O da Malko gibi güçlkle ilerliyordu. Çantası ile karabinasını sırtında taşıyordu. Bir çalılığı geçerken ayağı kaydı ve dirseğinin üzerinde yan döndü. Malko'yu far keder farketmez bir küfür savurdu.

*

**

Kim Maclean bu tepeye belki otuz kez tırmanmıştı. Ama, o zamanlar ne yükü, ne de acelesi vardı. Sırtındaki çantanın alüminyum çubukları etine batıyor, düşmemek için var gücünü harcıyordu. Sakalı terden sırlıklam olmuştu. Ağzı toprak doluydu. Yine de zirveye, Yazar Robert Stevenson'ın mezarının bulunduğu noktaya çıkmak için direniyordu.

98

Yana devrilip de Malko'yu gördüğünde, yorgunluktan onu unutmuş olduğunu farkettil. Sırtüstü dönüp karabinayı omzundan kaydirdi,

dipçığı yere dayayıp silahı tek eliyle kurdu. Kurşun namluya sürülmüştü. Kim şeytanca gülümsedi. Bu mesafeden hareketsiz birini vurmak çocuk oyuncağıydı. Dirseğinin üzerinde doğrularak nişan aldı. Tanrı kahretsin! Silahın namlusu dans eder gibi oynuyordu. Yorgunluktan elleri titriyordu. Nişan almaktan vazgeçip dipçığı kalçasına dayadı ve namluyu göz kararlaması Malko'ya yöneltip tetiğe bastı. Kim, gözlerine giren terin arasından, peşpeşe gönderdiği sekiz kurşunun biraz ilerde çıkardığı tozları gördü hayal meyal. Tüfeğin geri tepmesinin kalçasına yaptığı sadmeler, içinde sonsuz bir mutluluk, yaratıyordu. Kurşunlardan biri nasıl olsa ona isabet edecekti.

Sıcaklık 50 dereceyi geçiyordu. Kim, susadığını hissetti. Damağı kupkuruydu ve yanında bir damla su yoktu. Yola devam etmek zorunda olduğunu düşündü.

Harekete geçmek üzereyken Malko'nun kımıldadığını gördü. Demek gebermemişti. Kim küfretmek istedi, ama kurumuş dudaklarının arasından en ufak bir ses çıkmadı. Bu güneşin altında silaha yeni bir şarjör takmak gözünde büyüyordu. Tüfeği elinde tutarak tırmanmaya başladı. Zirveye ulaştığında, peşindekini rahat rahat öldürecek zamanı olacaktı.

*

**

99

Malko'nun önünde on beş metrelik bir mesafe kalmıştı. Toprak son derece yumuşaktı ve elleri bileklerine kadar gömülüyordu. Kim tepede kaybolalı beş dakika olmuştu. Birden, Amerikalının belirlediğini farkettiler. Malko'ya baktı ve bir şeyler söyledikten sonra gözden kayboldu. Malko'nun ne korunacak bir yeri ne de korunacak hali vardı. Kaderci bir tavırla tırmanmayı sürdürdü. Eğer kaderde burada ölmek varsa, elinden ne gelirdi? Fakat, beklediği silah sesleri duyulmadı.

Hırsla tırmanıyordu. Zirveye ulaştığında Kim'i göremedi. Burası düz ve açıklık bir alandı. Ortada, Stevenson'ın taştan yapılmış mezarı vardı. Dizlerinin üzerinde sürünerek taş lahite yaklaştı. Üstündeki taş kapak yana kaymıştı. Ayağa kalkıp loş oyuğa baktı. Yazarın tabutunun üzerinde Kim'in tüfeği duruyordu. Namlu eğilmişti. Silahı taş kapağı yerinden oynatmak için manivela olarak kullanmış olmalıydı. Ateş etmemesinin nedeni buydu. Kim buraya daha önceden sakladığı bir şeyi almaya gelmişti.

Malko bunun ne olabileceğini düşünemeyecek kadar yorgundu. İlerdeki ağaçlardan birinin gölgesine süründü ve sırtüstü uzandı. Susuzluğunu gidermek için biraz ot çiğnedi. Kim, bitki örtüsü çok daha yoğun olan öteki yamaçtan inmişti. Onu izleyecek gücü kendinde bulamadı. Sonra, farkına bile varmaksızın kendinden geçti.

*

**

Bileklerindeki kelepçeler her sarsılıştaki
100

Malko'nun canını yakıyordu. İçinde bulunduğu askeri Dodge dökülmek üzereydi. Batı Samoalı yetkililer onu sınır dışı etmek için hiç vakit kaybetmemişlerdi. İki misyonerin uyarısıyla harekete geçen polis onu tepede altı saat önce bulmuştu. Malko kendi derdini unutup polise iki misyonerin bu işle hiçbir ilgisi olmadığını anlatmış ve namusu üzerine yemin etmişti. Karşısındaki Samoalı da ilk kez bir sınır dışı kararı imzalamanın verdiği mutluluk ve sarhoşlukla ona:

— Casuslarda namus olmaz, demiş ve askeri Dodge'a bindirmişti.

Araç kaplumbağa gibi ağır gidiyordu. Malko hapse atılmadığına şükrederek hiç karşı çıkmamıştı. Aklı şu an hâlâ o tepedeydi. Kim oraya ne saklamış olabilirdi? Niçin ona karşı bu kadar düşmanca davranmıştı? Şu an hayattaysa, bu bir şans eseri idi.

Viti Levu'daki esrara bir yenisi eklenmişti. Hintlilerin bu cinayet serisinde amaçları ne olabilirdi?

Hiçbir sorunun cevabı yoktu. Kim Maclean ormanda saklanıyordu. Onu yakalamak için resmen izin alınsa bile, bulmak aylar sürerdi. Malko pencereden dışarı baktı. Havaalanına geliyorlardı. DC 3 oradaydı.

Eski Springfield'lerle silahlanmış iki er Malko'yu sac barakaya götürdü. Elleri hâlâ kelepçeliydi. Askerler havaalanı sorumlusu ile uzun uzun konuştular. Salonda dört beyaz vardı. Tuhaf tuhaf Malko'ya baktılar. Bu haliyle itimat telkin etmediği belliydi. Saatine baktı. Dörde gelmişti. Uçak altı 101

buçukta havalanacaktı. Demekki bu işkenceyi daha iki buçuk saat çekecekti...

O sırada sivil giyimli pasaport polisi yanlarına gelip askerlerle yerli dilinde bir şeyler konuştu. Askerlerden biri cebinden bir anahtar çıkarıp kelepçeleri açtı.

— Hemen gidiyorsunuz, dedi sivil polis.

Uçağa binin...

— Uçağı benim için erken mi kaldırılıyorsunuz? dedi Malko. Ne incelik!..

— Sizin için değil. Gidecek yolcuların hepsi burada. Beklemeye ne gerek var?

Malko için için sevindi. Yarım saat sonra Pagopago'da olacaktı.

Uçağa adımını attığı anda, polis kendisine bir belge uzattı. Buna göre, bir daha Batı Samoa'ya hiçbir zaman ayak basamayacaktı. Malko bunu hiç umursamadı.

Uçak Pagopago üzerinde alçalırken, Malko lombozdan David Radcliff in arabasını gördü.

Her şey tıpkı on beş gün önceki gibiydi.

Uçaktan ilk o çıktı ve gördüğü manzarayla kalbi duracak gibi oldu. CIA şefinin yanında iki kişi duruyordu: Chris Jones ile Milton Brabeck, sevgili gorilleri!..

CIA onları buraya gönderdiğine göre, Langley'dekilerin sabrı tükenmiş olmalıydı.

Chris Jones ilerledi ve elini uzattı.

— Öğrendiğimize göre, yamyamların arındaymışsınız, dedi gülerek.

Aslında ona göre, Kansas sınırları dışındaki her yer yamyamlarla doluydu. Ama bu kez, sözlerinde yanılmıyordu.

102

XII. BOLUM

— Samoahlar neredeyse sizin yüzünüzden I bize savaş açacaklardı, dedi David Radcliff.

Adamlar on metre uzunluğunda bir telgraf çekmişler.

Malko olup bitenleri ve Kim Maclean'in yaptıklarını olduğu gibi CIA şefine anlattı.

Amerikalı kulaklarına inanamıyordu.

— Fakat o genç çok zararsız bir tiptir.

Buradan geçerken bana da uğramış, barış ve kardeşlik üzerine bir sürü saçmalık zırvalamıştı.

— Eh işte, benim de ruhumu barışa kavuşturmak için tüfek kullandı...

Amerikalı omuz silkti.

— Kaçık idealistin teki! Üç ay sonra gelir, ağlayarak benden bir Kansas uçak bileti ister.

Bunların hepsi aynıdır...

Malko o kadar iyimser değildi... Batı

Samoa'yı ziyaretinden sonra, Thomas Rose'un

ölümü hakkında başka türlü düşünmeye

başlamıştı. Kafasında yeni bir soru vardı:

Tofua ile yolculuğa çıktığını katillere kim haber vermişti?

İnter'in holü buz gibiydi. Goriller merakla barı incelediler.

— Burada viski bulunur mu? diye sordu Chris.

— Elbette, dedi Malko. Meraklanmayın, burada içkileri büyücüler hazırlamıyor. 103

— Şimdi ne yapacağız? diye sordu Milton.

— Uyuyacağız. Aksi halde, beni sırtınızda taşımak zorunda kalacaksınız. Uyumak istemiyorsanız, silahlarınızı temizleyin.

Malko yanlarından ayrılıp odasına çıktı.

Fiji'ye hareket etmeden önce birkaç gömlek alması gerekecekti. Neyseki, Samoa'ya giderken

eşyasının büyük bir kısmını burada bırakmıştı.
Aksi halde yerliler gibi dolaşmak zorunda kalacaktı.

Tam bir rezillik!

Başını yastığa koyar koymaz uykuya daldı.

*

**

Chris Jones, pasaportları damgalayan kırmızı etekli Fiji polisini görünce, gülmeye başladı.

— Yunanlı efsunlar da böyle giyinir, dedi Malko. Tabii, çok eskiden...

— Evet ama, Yunanlılar böyle kapkara değildi, dedi Milton. Bunlar vahşi. Tanrı bilir, suyu ağızlarını musluğa dayayarak içiyorlardır.

— Burada musluk bile yok, dedi Malko alçak sesle.

Malko ile gorilleri yarım saat sonra Suva'ya kalkacak olan Fiji Hava Yolları'nın DC 3'ünü kaçırmamak için acele ediyorlardı.

Bir saat sonra onları Suva Havaalanı'nda Dan Lohan karşıladı. Malko gorillerini "iş arkadaşları" olarak tanıttı. Dan Lohan:

— Ne haber? dedi. Yeni bir şeyler var mı?

— Evet, yeni cesetler var, dedi Malko.

Travelodge Oteli'ne kadar başından geçen-

104

leri kısaca anlattı. Amerikalı bayağı şaşırılmıştı.

— Aklım almıyor, dedi. Tofua ile gittiğinizi kim bilebilir?

Malko da aynı sorunun cevabını arıyordu ve kesin olmasa da yavaş yavaş bir şeyler sezmeye başlamıştı...

— Bu durumda tek şansımız dostunuz Haril Parmeşvar. Kendisine döndüğümü ve görüşmek istediğimi haber verin. Bize yardım edecekti.

— Bü akşam sizleri Yat Kulüp'e yemeğe davet ediyorum, dedi Lohan.(Gorillere döndü.) Sizlere birer hanım arkadaş bulmaya çalışırım. Dan Lohan onları otele bıraktıktan sonra ayrıldı. Malko odasına çıkmadan önce gorillere döndü.

— Eğer tamtam sesleri duyarsanız hemen silaha sarılmayın. Burada güneş batarken tamtam çalınır.

*

*#

Grace Lohan son derece şık ve çekiciydi. Ensesinde topladığı saçları ona daha bir asil ifade kazandırmıştı. Malko'nun koluna girerek onu salona götürdü. İçersi davetlilerle doluydu. Malko çevresinden çok, genç kadını inceliyordu. Gerçekten güzel bir tipti.

— Batı Samoa yolculuğunuz iyi geçti mi? diye sordu Malko'ya.

— Umduğumdan çok daha iyi geçti, dedi Malko.

Kadının kendisiyle ilgilendiğini hissediyor-
105

du, ama bunu pek candan yapmadığı da belliydi. Bakışları soğuktu ve erkeklere karşı hiç ilgili değildi. Malko genç kadını deşmek istedi.

— Bu ıssız adada canınız sıkılmıyor mu? İnsan boğulur burada.

— Hiç de değil, dedi kadın. İsterseniz hoşlanabileceğiniz bir sürü şey bulabilirsiniz. Sonra, konuklarımız da oluyor.

Malko, genç kadının Dan Lohan'ın farketmediği bazı şeyleri sezmiş olabileceğini düşünerek:

— Hintlilerle sık görüşür müsünüz? diye sordu.

Grace cevap vermeden önce bir an tereddüt etti.

— Oh ,hayır! Ne yazık ki görüşemiyoruz.

Çok harika insanlardır. Bilgedirler, maddi zevklerden arınmışlardır. Beyazlarla hiç ilişki kurmazlar. Ya da pek az kurarlar...

Malko anlatılanları düşünceli bir tavırla dinliyordu.

— Ama Kama-Sutra adı verilen kitap hiç de maddi zevklerden uzak bir eser değil.

Bunu özellikle söylemişti. Genç kadın kızardı.

— Oh! Ben bu gibi şeylerle ilgilenmem.

— Takılıyordum canım, dedi Malko.
Hintlilerin bilge olduklarını bilirim. Ama yine de ihtiraslı kişilerdir... Aklıma gelmişken sorayım, Kim Maclean adında bir gençle tanıştınız mı hiç? Dünya Barışı yandaşlarından biri.

— Elbette, dedi Grace hayranlıkla. Ne
106

muhteşem bir gençti! Suva'da uzun süre kalmamasına üzüldüm. İç huzura sahip, saf ve ideal sahibi biriydi.

Malko içinden kadının o sakallı eşkıyayla yatıp yatmadığını düşündü. Kadın düşüncesini okumuş gibi kızardı ve biraz daha açıklama yapma ihtiyacını duydu.

— Ama onunla ancak iki, üç kez karşılaştım. Çok sevimli bir gençti. Yani, sizin gibi değildi demek istiyordu. Kama-Sutra lafını hazmedememişti... Grace Lohan yeni gelenleri karşılamak için izin istedi. Malko gözleriyle onu izledi. Kiminle sevişiyordu bu kadın? Yoksa gerçekten fri.jit bir tip miydi? Onu sevişirken düşünemiyordu. Malko salonu katetti. Goriller bir köşeye çekilmişler, viskilerini yudumluyorlardı. Dan Lohan gülümseyerek Malko'nun yanına geldi. Thomas Rose cinayetini aldırmadığı belliydi.
— Size haberlerim var, dedi. Haril Parmeşvar sizi yarınkabuledecek. Bize yardımcı olmaya kararlı.

O sırada müzik başladı. Malko, Grace Lohan'ı dansa davet etmeye gitti. Frank Sinatra'nın pikaptan yükselen sesini duyan goriller, soluğu hemen terasta aldılar. Grace Lohan umursamaz bir tavırla dans ediyordu. Vücudu ve yüzü arada bir Malko'ya sürtünüyordu. Avusturyalı, sırf inat olsun diye, kadını belinden tutup biraz daha kendine doğru çekti.

Grace karşı çıkmadı. Ama gözleri hâlâ uzaklarda, dalgın bir tavır içindeydi. Müzik bitti, ayrıldılar.

107

Gece son derece sıkıcı geçiyordu. Malko, Suva Koyu'na vuran mehtabı seyretmek için gorillerinin yanına gitti. Ertesi güne kadar yapacağı hiçbir şey yoktu. Gözleri Grace Lohan'a takıldı.

*

**

— Vay canına!

Dan Lohan elindeki telgrafı durmadan evirip çeviriyordu. Malko ise çok heyecanlıydı. Fiji Prensesi'nde keşfettiği şey şimdi açığa çıkmıştı. Telgraf Washington'dan geliyordu ve üzerinde A-1 kodu, yani çok gizli ve acele damgası vardı. Thomas Rose'un cüzdanından çıkan fotoğraf hakkında bir açıklamaydı bu: **Fotoğrafta görülen kişi, Albay Kan-May' dır. Kendisi Pekin Hükümeti dış ilişkiler üyesi ve Nepal-Himalaya uzmanıdır. Yanındaki kişiyi belirlememiz mümkün olmadı.** İki adam sessizce birbirlerine baktılar. Bu fotoğrafın Thomas Rose'da bulunması akıl alacak şey değildi. Thomas'ın bunu ölümünden kısa bir zaman önce ele geçirdiği ve bu nedenle öldürüldüğü kesindi. Bu cennet adanın bir köşesinde Albay Kan-May'a bağlı bir Çin casusu vardı...

— Bu telgraftan hiç kimseye söz etmeyeceksiniz, dedi Malko. Bu bizim gizli silahımız. Dilerim, Gurka dostunuz bize iyi bir ipucu verir.

108

XIII. BÖLÜM

İki Gurka kendilerini salona aldığı anda Malko'nun kalbi çarpmaya başladı. Gurka şefi Haril Parmeşvar onları bekliyordu. Üzerinde şık bir giysi vardı.

Koltuklara oturur oturmaz bir hizmetkâr çay servisi yaptı. Haril'in yüzünde her zamankinin aksine ilginç bir ifade vardı. Malko, adamın kendilerini hararetle karşıladığını hissetti. Hele Dan Lohan'a kendi diliyle hitap etmesi hiç de hayra alamet değildi... Malko adamın söylediklerini anlamaya

çalışıyordu. Fakat Dan Lohan'ın yüzündeki ifade tüm umutlarını kırmıştı. Amerikalı söylenenleri dinledikten sonra tercüme etmek için Malko'ya döndü.

— Daha önce de söylediği gibi size yardım edecek. Yalnız, bir şartı var...

Malko iyimserce davranarak:

— Prensip olarak kabul. Neymiş şartı? dedi.

Amerikalının yüzü California domatesi gibi kıpkırmızı kesildi.

— Biraz tuhaf bir şey. Ekselansları sizin...

Yani siz ve kızının... şey... evlilik gibi bir şey yapmanızı istiyorlar. Yani bizim anladığımız anlamda değil, ama...

Şaşıyor, kekeliyor, kızarıyor, Gurkanın bakışları altında eriyip yok oluyordu.

Malko önce yanlış anladığını sandı.

109

— Ser~bolik bir tören olmalı bu. Niye istiyor bunu?

— Ekselanslarının durumu çok hassasmış. Size yardım ederse kendisini hain olarak damgalayabilirlermiş. Oysa, size yardım etmeye söz verdi. İşte, diğerlerinin kuşkularını ortadan kaldırmak için bu yolu teklif ediyor. Sizin için bir şereftir bu.

— Ondan kuşkum yok, dedi Malko.

Memnunlukla kabul ederim.

Sembolik de olsa, bir Gurka kızıyla evlenmek... Atalarının şu an mezarlarında kemikleri sızlıyor olmalıydı...

Gurka şefi ayağa kalkarak konuşmanın sona erdiğini belirtti. Malko'yı ilgilendiren konu üzerinde tek kelime etmemişlerdi.

İnsanın Hintlilerle işi varsa, çok sabırlı olması gerekiyordu.

Biraz sonra, yine Suva'nın yakıcı güneşi altındaydılar. Toyota'ya biner binmez Amerikalı patladı:

— İtiraz edeceksiniz diye çok korktum, yoksa başımız belaya girerdi...

— Niye?

Dan Lohan güldü.

— Bu işi ciddiye alabilirdiniz. Oysa, yapacağınız bütün iş, kızının bakireliğini almak...

Malko direksiyona sarıldı. Az daha virajdan çıkıyordu.

— Neler saçmalıyorsunuz siz? Biz adamdan bilgi istedik, bize kız bulmasını değil...

— Böyle bir şeyi bekliyordum zaten, dedi Lohan. İlk kez olmuyor bu. Savaş sırasında

110 OSS* döneminde aynı sorunla ben de karşılaştım.

Japonlara karşı komando birliği oluşturmak için Gurka topluyor duk. Fakat adamlar İngilizlerden nefret ettikleri için bize de yanaşmıyorlardı. Oysa, dövüşmeye bayılırlar. Sonunda, bu çözümü buldular. Etrafına bir avuç adam toplayan Gurka şefi, kızını birliği idare edecek yabancı subaya veriyordu.

Böylelikle kan bağı oluşuyor ve şef hainlikle itham edilme tehlikesinden kurtuluyordu...

Malko arabayı Travelodge'un önünde durdurup bir süre düşündü. Müstakbel karısını Liezen'e götüremezdi.

— Ya reddedersem, ne olur?

— Aman ha! O zaman ilk uçağa atlayıp buradan kaçmanız gerekir. Korkunç bir hakarettir bu. Ya kaçacaksınız, ya da sırtınıza bir bıçak yemeyi bekleyeceksiniz.

— Nişanlım nasıl birisi?

Amerikalı başını salladı.

— Hiçbir fikrim yok. Bütün Hintliler gibi kara kuru bir şey olmalı.

— Buradan ayrılırken onu da götürmem gerekecek mi?

— O kadar da uzun boylu değil. Çeker giderseniz, kız da sizi birkaç günde unuttur. Aman ne iyi! Bunca zamanlık bekârlık döneminin keyfini, dünyanın bir ucunda bir Hintliyle sona erdirecek değildi ya!

— Peki, kızın fikrini almışlar mıdır?

Lohan güldü.

— Kesinlikle hayır. Hindistan'da kızlar,

O Ofilco ol Specnl Sarvlca, CIA'nın eski adı.

111

ineklerden ve maymunlardan sonra gelir.

Daha düne kadar orada dul kadınları

yakarlardı. Hem de canlı canlı.

Bir sessizlik oldu. Malko'nun seçim şansı

olmadığını her ikisi de biliyordu. Meslek

olarak casusluğu seçmişseniz, her şeye katlanmaya

hazır olmanız gerekir. Malko, Lohan'a

döndü.

— Siz de az çöpçatan değilmişsiniz! dedi.

*

**

Üç Hintli kadın Malko'nun önünde

saygıyla eğildi. İçlerinden bin öne çıkıp

Malko'ya İngilizce olarak kendisini soyacaklarını

ve yıkayacaklarını söyledi.

Üçü de çok gençti ve vücut hatları

üzerlerindeki sarilerin altında kayboluyordu.

Malko uysalca ceketini çıkardı ve her şeyin

yolunda gitmesi için dua etti. Gurka şefiyle son

konuşmasının üzerinden bir hafta geçmişti. Bu

süre içinde hiçbir iş yapmadan oturmuştu.

Otelin havuzunda güneşlenmekten ıstakoza

dönen goriller öfkeden kuduruyorlardı. Malko,

düştüğü çıkmazdan ancak bu uydurma

evlilikle kurtulacağına inanıyordu. Şimdiye

kadar böyle bir belaya hiç çatmamıştı. Haril

Parmeşvar'ın yardımı olmazsa, uçağa atlayıp

ABD'ye dönmesi gerekecekti. Thomas Rose'

un ve fotoğraftaki Çinli albayın esrarını tek

başına çözmek için imkânı yoktu.

Kadınlardan ikisi Malko'nun elbisesini,

ayakkabılarını, çoraplarını çıkardılar ve birkaç

saniye sonra Avusturyalının üzerinde şövalye

yüzüğünden başka hiçbir şey kalmadı. Malko'

112

yu içeri taşıdıkları su dolu bir küvetin içine

sokup süngerle yıkamaya başladılar. Sonra,

temiz bir bornoz getirip giydirdiler ve masaj

yapar gibi kuruladılar. Kadınların en yaşlısı

yaklaşarak Malko'nun hayalarını avuçlayıp

tartar gibi yokladı.

Son derece sıkılan Malko güçlükle gülümsemeye çalıştı. Bütün bu olaylar aşırı bir ciddiyet içinde geçmişti. İçinden "nişanlısının" çok çirkin olmaması için dua etti. Bir de babasının sözünde durmasını diledi. Buraya bir Hintli kıza aygırlık yapmaya gelmemiştir!

Saçları da tarandıktan sonra, kadınlar çevresinde dolanarak eserlerini seyrettiler. Artık kurban, törene hazırdı!

O sırada içeri Haril Parmeşvar girdi. Göz alıcı beyazlıkta bir tunik giymişti. Yumuşak bir sesle Malko'ya hazır olup olmadığını sordu. Onu sanki kızına değil de çaya götürüyordu...

Malko şaşkınlığını gizlemeye çalıştı. Ani bir paniğe kapılmıştı. "Nişanlısı" tatmin olmadığını söylerse ne olacaktı? Dan Lohan bu ihtimalden hiç söz etmemiştir. Tabanları yağlayıp oradan kaçmamak için kendini zor tutuyordu. Haril Parmeşvar, Malko'nun koluna girerek onu evin arka tarafındaki bahçeye çıkardı. Palalı nöbetçilerle meşaleler taşıyan kadınlar arkalarından geliyordu. Bahçenin dibinde sarı ipekten yapılmış büyükçe bir çadır vardı. Haril Parmeşvar çadırın kapı örtüsünü açıp Malko'yu içeri itti. Avusturyalı şaşırarak durdu. Yaşadıklarının Binbir Gece Masalları'ndan farkı yoktu.

113

Yerde rengârenk devasa bir halı seriliydi. Buhurdanlıklarda tütsüler yakılmıştı. Çadırın dip tarafındaki basık ve geniş yatağın üstünde bembeyaz bir cibinlik vardı. Yatağın kenarında duran iki kadın cibinliği araladı. Açılan boşlukta, Malko bir karaltı farkettiler. Bu "nişanlısı" idi.

Başını öne eğdiği için yüzü seçilmiyordu. Üzerinde uçuk sarı bir sari vardı. Yerinden kalkıp Malko ile babasının önünde yere diz çöktü. Babası kendi dillerinde bir şeyler mırıldandı, sonra kızını Malko'ya tanıttı:

— Bu, kızım Gupta!

Kız ağır ağır başını kaldırdı.

İri siyah gözleri farkedene Malko yıldırım çarpmışa döndü. Bu kız taş çatlasa on bir, on iki yaşındaydı.

Bir çocuk yani! Korku içinde kızın vücudunu gözden geçirdi. Oğlan çocuğununkinden farksız bir vücudu vardı. Koşarak çadırdan çıkmamak için kendine zor hakim oldu. Her şeyin bir sınırı vardı. Bu kadarı da fazlaydı. Thomas Rose'un canı cehenneme! Bilgi edinecek diye bu çocuğun canını yakamazdı. Dışardan bir müzik sesi geldi. Yatağın yanındaki iki kadın yaklaşarak kız kollarından tuttular ve ağır hareketlerle yatağa geri götürüp uzattılar. İçlerinden biri üzerindeki sariyi çıkardı ve kız çırılçıplak bıraktı. Kızın ince, narin bir vücudu vardı. Göğüsleri iki küçük siyah benekti. Gözleri hep önündeydi ve dudakları titriyordu. Kız korkuyordu. Malko kendinden utandı.

114

Kadınlar, kızın vücudunu teşhir ettikten sonra sariyi üzerine örttüler ve dışarı çıktılar. Haril Parmeşvar, Malko'nun koluna girerek onu yatağın önüne getirdi. Malko'nun belli belirsiz direndiğini görünce de cesaret vermek istermiş gibi gülümsedi. Sonra, anlaşılmaz bir şeyler mırıldanıp geri geri çadırdan çıktı. Malko, Gupta ile tek başına kalmıştı. Elini uzatsa degecek kadar yakındı ona. Kızını eşya gibi kullanan Gurkadan nefret ediyordu. Kız gülümsedi. Yüzü son derece güzeldi. İri gözleri, kalın dudakları vardı. Birden, kolunu Malko'ya doğru uzatarak davet eder gibi parmaklarını oynattı.

— Yatmayacak mısınız? diye sordu kötü bir İngilizceyle.

Malko'nun tereddüt ettiğini görünce, üzerindeki sariyi hafifçe kaydırarak aklınca seksi bir poz aldı. İlerde göğüs olacak iki küçük kara leke meydana çıkmıştı...

— Lütfen, diye mırıldandı.

Çocuksu ve çekingen ses, dayanılır gibi

değildi. Malko utançtan yerin dibine geçiyordu. Birçok uygar ülkede bu haltı yiyenlere ağır cezalar verilirdi. Tabii, daha önce linçten kurtulabilmişse!

Malko bir şeyler yapmış olmak için yatağın kenarına ilişti. Aynı anda kızın küçük elleri omzuna dayanarak onu yatağa yatırdı. Gupta güzel kokuyordu. Malko buradan kurtulmak için şatosunun bir kanadını vermeye çoktan razıydı.

— Adım Gupta, dedi küçük kız.

— Biliyorum.

115

Ona kaç yaşında olduğunu sormak istiyordu, ama buna cesaret edemedi. Zaman kazanmak için aklına gelen ilk soruyu sordu:

— Erkek kardeşleriniz var mı?

— İki tane.

— Ya kız kardeşleriniz?

— Bir tane.

— İngilizceyi nerede öğrendiniz?

— Okulda.

İri siyah gözleri onu ipnotize etmek ister gibi bir an olsun üzerinden ayrılmıyordu. Ne diyeceğini bilemeyen Malko sustu. Sanki kız bu anı beklermiş gibi yavaşça Malko'ya sokuldu ve küçücük vücudunu bir yılan kıvraklığıyla ona sürtmeye başladı. Bir yandan da elleriyle onu okşuyordu. Malko gözlerini her yumuşunda kendini Bangkoklu profesyonel bir yosmanın ellerinde sanıyordu. İş çıkırından çıkmaya başlamıştı. Kızın derslerini ezbere öğrendiği belliydi. Birden o küçük vücudu üstünde hissetti Malko. Hareket etmemeye kararlı olmasına rağmen, kızın kararlılığı davranışlarından belli oluyordu. Sonunda, olan oldu ve yapılması gereken şeyi kız tek başına sonuçlandırdı, ardından Malko'nun üzerinden kayarak yanına uzandı.

Utançtan yerinden kıpırdayamayan Malko Gupta'ya baktı. Gülümsemesine rağmen gözlerinde birer damla yaş vardı. Ama rahatlamış gibiydi. Uzanarak Malko'nun kulağına fısıldadı:

— Yine ister misiniz?

Malko kızı alnından öpüp uzaklaştırdı.

— Şimdi uyumahsın.

116

Gupta çocuksu gülümsemesiyle:

— Çok tatlısın, dedi. Seni sevdim.

İki dakika sonra da uykuya daldı.

*

**

Bahçedeki çadır yok olmuştu. Müzisyenler de öyle. Malko'nun "karısı" Gupta ortalıkta görünmüyordu.

Haril Parmeşvar salonun ortasında dolanıp duruyordu. Malko söze Hintlinin başlamasını bekliyordu. Dan Lohan yan odadaydı.

Malko kızın nereye kaybolduğunu sormaya cesaret edemedi. Bir gün önceki tören sanki başka bir dünyaya aitti. Chris Jones ile Milton Brabeck ise dışarda, arabanın içinde bekliyorlardı.

Sonunda, Gurka şefi konuştu:

— Amerikalı dostunuzun ölümünden sorumlu olan kişinin adı, Nabi Halsar'dır. Ellery Street'te bir saatçi dükkânı var. Zalim ve tehlikeli bir adamdır. Güçlü dostları vardır. Sustu.

Malko'nun kafasından yüzlerce soru geçiyordu.

Thomas Rose niçin öldürülmüştü?

Nabi Halsar neden tehlikeliydi? Ve en önemlisi onu nasıl saf dışı bırakabilirdi?

Haril Parmeşvar düşüncelerini okumuş gibi:

— Şimdi yeterince şey biliyorsunuz, dedi.

Dikkatli olun. Bana ihtiyacınız olursa, çekinmeden gelin. Artık dostumsunuz.

117

XIV. BOLUM

Garrick'te kiraladıkları oda nemden ve hamamböceklerinden geçilmiyordu. Pis çarşafların üzerine uzanmış olan Chris ile Milton kaygılı bir tavırla tavandaki böceklerin üzerlerine her an düşmelerini bekliyorlardı.

Aralık panjurların arkasına oturmuş olan Malko ise Ellery Street'i, daha doğrusu Nabi

Halsar'ın dükkânını gözlüyordu. Otel odasına kapanmalarının nedeni, Hint mahallesinde bir beyazın hemen dikkati çekeceği gerçeği idi. Buraya gireli üç gün olmuştu. İlk gün Malko ile goriller heyecanlıydı. Bir şeylerin olacağından hepsi emindi. Milton sehpa üzerine kurduğu Hasselblad fotoğraf makinesi ile dükkâna giren çıkanların resimlerini çekmişti...

Nabi Halsar'ın dükkânı, diğerlerinden hiç farklı değildi. Tozlu vitrinde Japon Seiko saatler diziliydi. Malko bu küçük yerin bir gangster yuvası olabileceğine bir türlü inanamıyordu.

Arada bir aklına Haril Parmeşvar'ın kendileriyle alay edip etmediği de takılmıyor değildi. Nabi Halsar'ı öğle uykusuna giderken görmüştü. Avrupalı gibi giyinen iriyarı, çember sakallı bir Hintliydi. Dükkânının kapısını özenle kilitliyor ve üzerine bir tabela asıyordu. Bir tepenin yamacına kurulmuş olan

118
dükkânın başka çıkışı yoktu.

Malko ayağının dibinde gezinen bir hamamböceğini ezdi. Bir şeyler yapmak gerekiyordu.

Yerel polisin tutumu nedeniyle adamı sorguya çekmek imkânsızdı. Cepheden saldırıya geçmek ise, hiçbir işe yaramazdı. Geriye tek yol kalıyordu: Kimliğinin açığa çıktığını hissettirip korkmasını sağlamak. Tutarlı eski bir teknikti bu.

Böylece, Hintli soğukkanlılığını kaybedecek ve bir hata yapacaktı... Malko iskemlesini itip gorillere döndü.

— Ben dükkâna gidip bir saat satın alacağım.

— Biz de gelebilir miyiz? diye sordu Chris.

Bu odadan bir an önce kurtulmak için her şeye razıydı. Hatta musluk suyu bile içmeye!

— Olmaz, dedi Malko. Siz beni burada bekleyin. Benim yalnız gitmem daha iyi olur. Hepimizi birden tanısn istemem.

Milton, Malko'nun pencere önündeki yerini alırken Chris de tavandaki böcekleri

seyretmeye koyuldu.

Malko gıcırdayan merdivenleri inerek sokağa çıktı, dükkâna doğru ilerledi. Önce vitrinin önünden geçti. Dükkân boştu. Çevredeki kalabalığın arasına karışarak bir süre bekledi, sonra sokağın bitimine kadar yürüyerek geri döndü. Dükkâna birkaç metre kaldığında vitrinin önünde tanıdık birini farketti.

Grace Lohan.

Genç kadın pastel renkli bir elbise giymiş, makyaj yapmamıştı. Elinde bir sepet vardı.

119

Malko'yu görünce birden ürktü, sonra kendini toparlayarak gülümsedi.

— Alışverişe mi çıktınız?

— Evet, biraz dolaşayım dedim. Çok ilginç bir yer burası. Ne ararsanız var...

— Elbette, dedi kadın. Ben de kocamın saatini tamire hep buraya getiririm. Suva'nın en iyi saatçisidir. Dan'ın terlemesi saatini mahvediyor...

Kadının sohbeti sürdürmeye pek niyeti yoktu. Malko'yu başıyla selamlayıp yolun alt tarafına park ettiği arabasına doğru uzaklaştı. Dükkân hâlâ boştu. Malko içeri girmekten vazgeçti... Grace Lohan ile karşılaşması onu hayli şaşırtmıştı. Tuhaf bir rastlantı daha! Bilmecenin parçaları kendiliğinden kafasında birleşmeye başlamıştı. Hintliyi ziyaretine şimdilik gerek yoktu. Aklına çok daha iyi bir fikir gelmişti.

Odaya döndüğünde goriller ter içindeydi.

— Kapının önünde konuştuğunuz kadın, Dan Lohan'ın karısı değil miydi? dedi Milton.

Malko gülümsedi.

— Evet, ikimiz de dükkâna girmekten vazgeçtik nedense. Haydi gelin, buradaki işimiz şimdilik bitti.

*

**

Malko odaya girdiğinde Dan Lohan birtakım kâğıtlar imzalıyordu. Üzerinde kısa

kollu bir gömlek vardı. Malko, Amerikalının bileğindeki otomatik Bulova marka saate baktı.

— Ne haber, bir şeyler var mı? diye sordu
120

Malko'ya.

— Şimdilik yok; Bu iş böyle olmayacak. Haril'in bize birkaç adam vermesi gerekecek. Mahalleyi onlar gözlemeli. Biz dikkati çekiyoruz.

— Güzel fikir, dedi Lohan. Hemen Haril'e telefon edeyim. Kendi dilinde konuşacağım için kusura bakmayın.

Malko kısa konuşmayı dikkatle dinledi. Amerikalı ahizeyi bıraktığında neşeliydi.

— Haril bizi bu gece bekliyor. Her zamanki saate. Gerekeni ayarlayacak. Size de selamlarını ilettiler.

— Çok sevindim, dedi Malko.

Amerikalı ile el sıkışıp ayrılmak üzereyken koluna eğildi.

— Saatiniz harika!

Lohan gururla kasıldı.

— Öyledir! Onu özel olarak Amerika'dan getirttim. O Seiko rezilliklerinin düzinesini eskidir. Kullandığımdan bu yana bir saniye olsun şaşmadı. Güzel değil mi?..

— Güzel! diye onayladı Malko.

Konsolosluğun dar merdivenlerinden inerken, Amerikalıyı düşünüp kalbinin sıkıştığını hissetti.

*

**

Malko, Haril'in kırmızı tuğlalı evinin yolunu artık ezbere biliyordu. Toyota'dan inince hizmetkârlar gülümseyerek karşıladılar onu.

Ne de olsa, aileden sayılırdı. Önünde yerlere kadar eğilip, onu salona götürdüler.

121

Haril Parmeşvar çay içiyordu. Bir baş işaretiyle yanına oturmasını söyledi. Malko hemen konuya girip sıkıntılarını sıraladı. Haril sonuna kadar dinledikten sonra el çırpıttı. İçeri

Gupta girdi. Sarı bir sariye bürünmüş, makyaj yapmıştı. Ellerini çenesinin altında birleştirerek Malko'yu selamladı, sonra tam karşısına gelerek yere oturdu. Babası uzun uzun onunla konuştuktan sonra Malko'ya döndü.

— Gerekeni o yapacak. Kimse onu farketmez. Her akşam bu saatlerde buraya gelin ve kendisinden bilgi alın.

Malko bu tehlikeli görevin Gupta'ya verilmesinden müthiş rahatsız olmuştu. Kızın hayatı tehlikede olacaktı. Ama Hintliler için kadının ne önemi vardı. Gupta ayağa kalkarak hafifçe eğildi ve odadan çıktı.

Konuşma bitmişti.

122

XV. BOLUM

Dušta olan Malko, kapının vurulduğunu güç işitti. Hemen bornozunu giydi ve kapıyı açmaya gitti. Karşısında on yaşlarında çıplak ayaklı bir Hintli çocuk vardı. Hiç konuşmadan elindeki zarfı Malko'ya uzattı,

Malko zarfı yırtıp içindeki notu okudu:

"Bu çocuğu takip edin, önemlidir. Yalnız gelin."

Altında "Haril" imzası vardı.

Çocuk gülümseyerek koridorda beklemeye başladı. Malko hemen giyindi ve yan odadaki Chris'i çağırarak durumu ona açıkladı. Gupta bir şeyler bulmuş olmalıydı. Ama Chris kötümserdi.

— Bunlara itimat etmeyin. Biz de gelelim.

Malko güldü.

— Siz silahlarınızı yağlayın ve beni bekleyin. Sözümü dinlemezseniz size musluk suyu içirtirim.

Malko Toyota'ya atlayıp küçük Hintliyi de yanına aldı. Çocuk çok basit kelimelerle yolu tarif ediyordu. Waimanu Sokağı'ndan çıkıp Torak Mahallesi'nden geçtiler. Biraz sonra çocuk Malko'ya durmasını işaret etti. Suva'mn merkezinden bir mil kadar uzaktaydılar.

Kıvrılarak çıkan bir patikada ilerlediler.

Hintlilerin karınca gibi yaşadıkları döküntü

bir gecekondlu mahallesindeydiler.
Çocuk ahşap bir kulübenin önünde durdu.

123

Malko peşinden içeri girdi. Oda tavuk pisliği kokuyordu.

Çocuk Malko'ya bir iskemle uzattı ve yan odaya geçti. Biraz sonra yanında on, on iki yaşlarında küçük bir kızla geri döndü. Küçük kız odanın ortasında durup Malko'ya uzaylıymış gibi baktı.

— Siz oturun, ben şimdi geliyorum, dedi Hintli oğlan.

Yalnız kaldıklarında, Malko küçük kıza gülümsedi. Üzerinde sarı bir sari vardı. Yaşını kestirmek mümkün değildi. On yaşında gelişmiş bir kız da olabilirdi, on altı yaşında gelişmemiş bir kız da...

— Senin adın ne? diye sordu Malko.

Kız hiç cevap vermedi.

— İngilizce bilmiyor musun?

Yine cevap yok. Onu bu sağır dilsiz kızla ne diye yalnız bırakmışlardı?

Birden, çok tuhaf bir şey oldu. Küçük kız gözlerini Malko'dan ayırmaksızın geri geri yatağa doğru gitti. Malko'yu yatağa davet eder gibi bir hali vardı. Avusturyalı kıza acıdı bir an. Canı sıkılmasın diye ona küçük bir yosma ikram ediyor olmalıydılar.

Kızın yanına giderek:

— Benden korkmana gerek yok, dedi.

Küçük kız Malko'ya bakmaya devam ederek sarisinin önünü tuttu ve aşağı çekerek boydan boya yırttı. İri başlı küçücük göğüsleri ortaya çıkmıştı.

— Hey, ne yapıyorsun? diye bağırdı Malko.

Kalbi delice çarpmaya başlamıştı. Kız

124

becerikli hareketlerle sarisini yırtmaya devam ediyordu. Sonra, kendi kendini tokatlamaya başladı.

Malko üzerine atılarak bileklerine yapıştı.

Bu sefer küçük kız bağırmaya başladı. Sesi incelik kalmaşıyor, Malko'nun kulak zarlarını

zorluyordu.

— Kes sesini! diye bağırdı. Çıldırın mı sen?

Küçük kız cevap olarak Malko'nun bileğini ısırdı. O zaman Avusturyalının tepesi attı. Kızı yatağa yapıştırarak yastığı suratına kapadı. Böylece sesini biraz olsun kısmış olacaktı. O sırada kapı çaldı ve bir erkek çığılığıyla Malko doğruldu. Karşısında dazlak kafalı, iskeletten farksız bir Hintli duruyordu. Adam iki elini ağzına götürerek kapıdan dışarı var gücüyle bağırdı.

Malko hiç tereddüt etmeden kapıya doğru fırladı ve adamı yana iterek dışarı çıktı. Bir an etrafına bakındıktan sonra koşmaya başladı. Kadın, çocuk, erkek, bir yığın Hintli peşine takılmıştı. Bir sokağa daldı, çıkmaz olduğunu görünce geri döndü. Yanında silah yoktu, olsa da onu linçten kurtaracağına inanmıyordu. Birden, karşısına iriyarı biri çıktı. Elinde kocaman bir pala vardı ve ağır hareketlerle bunu sallıyordu. Adamın onu dilim dilim kesmeye niyetli olduğu belliydi.

Malko kaçmakla hata ettiğini anladı.

Durdu ve bekledi.

Aynı anda, üzerine atılan kalabalığın ağırlığı altında ezildiğini hissetti. Neyseki, adamların çoğunda bıçak yerine sopa vardı.

125

Yarı baygın bir halde:

— Polis! diye bağırdı. Polis yok mu?..

Oracıkta linç olmak üzereydi. O sırada kır sakallı bir Hintli belirdi, Malko'yı kurtarmak için önüne gelene elindeki sopayı indiriyordu.

— Polis! diye bağırdı Malko.

— Burada polis yok, dedi kır sakallı adam.

İki sıksa Hintli Malko'yı yerden kaldırıp sürüklemeye başladı. Zayıf olmalarına rağmen son derece güçlüydüler. Kalabalık peşlerinden geliyordu. Küçük bir kızın attığı taş Malko'nun göğsüne çarptı.

Avusturyalı, kendisini olay yerine götürdüklerini anladı. Evin önüne geldiklerinde

kalabalıktan bir uğultu yükseldi...
Malko'yu odada bulan Hintli şalvarından
bir hançer çekerek üzerine saldırdıysa da
koruyucusu onu engelledi ve sadece yüzüne
tükürmesine izin verdi.

— Polis çağırın! diye üsteledi Malko.

Kır sakallı cevap vermedi. Tutsağını birkaç
adamla birlikte eve sokup bir iskemleye
oturttu. Kız hâlâ yatağın üzerindeydi. Kır
sakallı Hintli Malko'nun karşısına geçip
ayakta durdu.

— Bu çocuğun ırzına geçmeye kalkışmışsınız,
dedi.

Öfkeden kuduran Malko:

— Yalan! diye bağırdı.

— Ama sizi görmüşler. Babası görmüş. Kız
da zor kullandığınızı ve sarisini yırttığınızı
söylüyor.

— Giysisini kendi yırttı, dedi Malko. Kendi
kendini tokatladı. Yalan söylüyor.

126

— Niye yapsın bunu?

— Bilmiyorum. Polisi çağırın, gerçeği
araştırınsınlar. Eğer suçluysam mahkemeye
verirler.

Hintli başını salladı.

— Bizim usullerimiz ayrıdır. Suçluları biz
yargılarız. Topluluğun üç yaşlı adamı yapar
bunu. Hırsızlık yapanın parmağını keseriz.
Aynı şeyi tekrarlırsa bu kez elini koparıyoruz...

— Peki, suçlu bulunursam bçnim cezam ne
olacak?

— Aynı şeyi bir daha tekrarlamamanız için
suç organınızı iki taş arasında ezeceğiz.

Kanunumuz böyle...

— Ama bu cinayettir!

Hintli oralı bile olmadı.

— Eğer suçlu değilseniz korkmanıza gerek
yok.

Küçük kıza dönüp uzun uzun bir şeyler
konuştu. Kız parmağıyla Malko'yu işaret
ederek cevaplar verdi. Adam Avusturyalının
yanına döndü.

— İrzına geçmek için sarisini yırttığınızı söylüyor. Kendini korumak için bileğinizi ısırdığını anlattı. Bize bileğinizi gösterin. Kısa sert bir emir verdi. Malko'yu tutan adamlar kollarını bıraktılar. Malko bileğini uzattı. Sakallı Hintli eğilip inceledi ve diş izlerini hemen farkettiler.

— Küçük oğlan kendisinden bir yosma istediğinizi söylüyor. Bu çevrede bu tür kadınlar vardır. Kibarlık olsun diye sizi evine getirmiş ve kız kardeşiyle bırakarak kadın aramaya gitmiş. Ama siz dayanamamış ve

127
küçük kıza saldırmışsınız...

— Bu kız yalan söylüyor, dedi Malko. Beni suçlaması için birinden emir almış...

Kır sakallı adam kıza dönüp biraz sertçe konuştu, sonra Malko'ya döndü.

— Kimseden emir almamış. Kızın ırzına geçmeye kalktınız. Aksi halde, burada ne işiniz var?

Malko durumu açıklamaya çalıştı.

— Kandırıldım. Bir dostumun imzasıyla beni buraya çağırdılar. Haril Parmeşvar'ın dostuyum ben. Kendisine sorarsanız bunu söyler.

— Haril Parmeşvar zengin biridir ve burada oturmaz, dedi adam.

— Çağırın onu buraya. Bana kefil olacaktır.

— Anlaşılan siz onun da itimadını kötüye kullandınız. Sizi biz yargılayacağız.

Sakallı Hintli, linç sevdasıyla kapıda ve pencerede birikmiş olan halkı dağıttıktan sonra kendisi gibi yaşlı iki kişiyle bir şeyler konuştu. Aralarındaki tartışma fazla uzun sürmedi. Karar verilmişti:

— Sizi suçlu bulduk. Geleneklerimize göre cezanızı hemen çekeceksiniz.

Malko'nun boğazından kelimeler güçlkle çıktı:

— Yani?

Adam kısa bir emir verdi. Malko'nun yanındaki nöbetçilere iki kişi daha eklendi ve

yaka paça onu odadan çıkardılar. Malko debelenip duruyor, bağırp çağırıyordu, ama faydası yoktu.

Malko'yu bahçedeki düz bir taşın üzerine
128

yatırdılar, el ve ayak bileklerini sıkıca tuttular.

Adamlardan biri pantolonunu aşağı sıyırdı.

Halk toplanmış, merakla izliyordu.

— Bırakın beni! diye bağırdı Malko.

Panik içinde kendini kasıp yay gibi gerildi.

Aynı anda altına, bacaklarının birleştiği noktaya el büyüklüğünde düz bir taş yerleştirdiler.

Hintlinin dediği gibi hayalarını iki taş arasında ezeceklerdi. Bu işkenceden sağ kurtulması binde birdi. Kurtulsa bile o durumda yaşamının ne anlamı vardı?..

Sakallı adam iri bir taş alarak kolunu havaya kaldırdı. Malko ses tellerini yırtarcasına bağırarak gözlerini yumdu.

Fakat beklediği darbe inmedi. Gözlerini açtı ve adamın kolunu hâlâ havada tuttuğunu gördü. Kalabalığa bir ölüm sessizliği hakimdi. Taşı tutan adamın gırtlığına kromajlı bir 45'lik namlusu dayalıydı. Silahın arkasında duran somurtuk yüzlü Chris'in sol elindeki 38'lik de halkın üzerine çevrilmişti. Onun üç metre gerisinde Milton ile Haril'in iki adamı vardı.

Chris kır sakallı adama dönerek:

— Maymunlarına söyle uzaklaşsınlar, dedi.

Sen de elindeki taşı bırak, ama çok yavaş bir şekilde.

Hintlinin yüzü sakalının rengini almıştı.

Boğuk bir sesle emir verdi. Dört adam

Malko'yu bıraktı.

Şaşkına dönen halk ileri atıldı. Chris en ön sıradakilerin beş santim önüne ateş etti.

Yerden kalkan toz, Hintlileri gerilette. Bu arada Malko ayağa kalkmış pantolonunu giyyordu. Kır sakallıya yaklaşarak:

129

— Çok büyük bir hata işliyordunuz, dedi.

Adam bir şeyler mırıldandı. Halk yine bir adım ilerledi.

— Kıpırdayanın beynini dağıtırım, diye bağırdı Milton.

Hint okullarında İngilizce öğrenimi çok iyi olmalı ki, kimse kıpırdamadı.

— Ne dediniz onlara? diye sordu Malko.

— Beni öldürseler de suçluyu cezalandırın dedim, diye karşılık verdi sakallı ihtiyar.

Malko her şeye rağmen iyi niyeti elden bırakmıyordu. Hintliye yaklaştı.

— Şu adamlara sorun. Haril Parmeşvar'ın dostu olduğumu söyleyeceklerdir. Beni tanırlar. Adam, Malko'nun işaret ettiği Gurkalarla anlaşılabilir bir şeyler konuşmaya başladığında, Avusturyalı da gorillere nasıl olup da orada bulduklarını sordu.

— Dan telefon etti, dedi Chris. Biz de Haril ile buluşmaya gittiğinizi söyledik. Dan, Haril'i telefonla arayıp bunun bir tuzak olduğunu öğrenmiş. İki grup halinde sizi aramaya başladık. Bu iki Hintli bizi buraya getirdi ve size rastladık...

Bu arada sakallı Hintli konuşmasını bitirmişti. Malko'nun yanına geldi.

— Arada Haril Parmeşvar olunca, sözlerinizden kuşulanmamıza gerek kalmıyor, dedi. Serbestsiniz.

— Şu iki çocuğu sorguya çekmek istiyordum, dedi Malko. Bu tuzağı onlar hazırlamış olamaz.

Sakallı Hintlinin bir sözüyle kalabalık
130

geriledi ve iki adamın ite kaka getirdiği kızla oğlan ihtiyarın önünde diz çöktüler. Adam sert bir dille azarladı onları.

Çocuklar hıçkırığa hıçkırığa ağlamaya başladılar.

Malko, tüm yaptıklarına rağmen küçük kıza acımıştı.

Bir soru sormaya hazırlanırken, iki küçük yerlerinden fırladılar ve çevrelerindeki kalabalığın arasından geçerek koşmaya başladılar.

Bir grup Hintli hemen peşlerine düştü.

Malko ile gorilleri kır sakallı ihtiyarın yanında kalmışlardı.

— Onları yakalamak gerek, dedi Malko.
Aksi halde...

Küçük kız tam bir eve dalmak üzereyken sırtına bir taş yiyerek yere yıkıldı. Ayağa kalkmaya çabalarken vücuduna ve kafasına diğer taşlar yağdı. Küçük oğlanla kız bir kan gölünün ortasında yatıyorlardı.

Malko ile goriller yanlarına geldiklerinde çoktan ölmüşlerdi. Küçük kızın kırılan kalça kemiği üzerindeki sariyi yırtarak dışarı çıkmıştı.

— Aman Tanrım! diye mırıldandı Malko.
Ne vahşet...

Üç beyaz, kalabalıktan ayrılıp uzaklaştılar. Tam bir kâbus yaşamışlardı. Malko çocuklara çok üzülmüştü, ama yine de içi rahat sayılırdı. Bu kez, onu niçin öldürmek istediklerini biliyordu. Sonuca varmak üzereydi... Şimdi gidip Dan Lohan'ı bulmalıydı.

131

XVI. BÖLÜM

Gupta'nın yardımını hiçbir işe yaramamıştı. Haril Parmeşvar, Malko'ya kurulan tuzak üzerinde yorum yapmamıştı. Şimdi, saatçi Hintliye aynı şekilde bir tuzak kurmak gerekiyordu.

Bu, Malko'nun hazırlayacağı bir tuzak olacaktı. Stevenson'ın mezarını ve Grace Lohan'ın bazı davranışlarını değerlendiren Malko, bilmeceyi oluşturan parçaların yavaş yavaş yerlerini bulmaya başladığından emindi. Numarayı çevirip bekledi. Dan Lohan hâlâ bürosundaydı.

— Hayır, yeni bir şey yok, dedi Malko. Yalnız, aklıma bir şey takıldı. Thomas Rose'un öldürüldüğü dönemde, yani ortadan kaybolduğu sıralarda Suva'da Amerikan Deniz Kuvvetleri'ne ait bir gemi var mıydı?

— Elbette, dedi Lohan. John F. Kennedy uçakgemisi vardı. İki gün kaldı burada. Yat Kulüp'te nefis bir kokteyl verdik. Gemi komutanı...

— Buraya sık sık Amerikan gemileri gelir mi?

— Evet, gelir. Honolulu'dan kalkıp
Avustralya'ya giden bütün savaş gemileri
burada mola verir.

— Anlıyorum...Dan, bir süre büronuzdan
ayrılmayın. Oraya geliyorum.

— Nasıl, şimdi mi? Ama saat altı buçuk
132

oldu ve Grace beni bekliyor. Akşam yemeğine
valiye davetliyiz.

— Grace'e telefon edip biraz gecikeceğinizi
söyleyin. İşimiz kısa sürecek.

Malko telefonu kapar kapamaz dışarı
fırladı. Neyseki, Suva'da mesafeler çok
kısaydı. Beş dakika sonra, Amerikalının
bürosuna giriyordu.

— Ne oluyor böyle? diyerek yerinden kalktı
Dan. Siz bir şeyler gizliyorsunuz. Yoksa yeni
bir şeyler mi var?

— Henüz yok, dedi Malko. Ama birkaç
güne kadar sanırım her şey aydınlanacak.
Yalnız bir şartla...

— Neymiş o?

— En kısa zamanda bir savaş gemisinin
burada mola vermesini sağlamamız gerekiyor.
Sizi teleksi kullanmak için beklettim...

— Niye buraya gemi çağırıyorsunuz?

— O da benim sırrım, dedi Malko gülerek.
Konsolos yardımcısı çekmecelerden birini
çekip bir defter çıkardı.

— Şifre defterini alın. Teleks yan odada.
Sanırım bana ihtiyacınız yok.

Amerikalı dışarı çıkmak üzereyken, Malko
seslendi:

— Dan, burada İncil bulunur mu?

Amerikalı bu kez ters ters baktı. Casuslar
artık İncil ile mi dövüşüyorlardı?

— Ne o, dua etmeye mi niyetlendiniz?

Dolaplardan birini karıştırıp' eski kaplı bir
İncil buldu ve Malko'ya uzattı. Avusturyalı
kitabı alıp Dan'a döndü.

— Dan, buraya bir Amerikan gemisi

133

getirteceğimizi kimseye söylemeyeceğinize dair

yemin etmenizi istiyorum.

Amerikalı iyice afalladı.

— Ne o, bana itimadınız yok mu?.. Ben de aynı takımın oyuncuları olduğumuzu sanırdım.

— Size itimadım var, dedi Malko. Ama istemeden de ağzınızdan bir şey kaçırabilirsiniz. Ama yemin ederseniz... Beni anlıyorsunuz, değil mi?

Dan Lohan omuz silkti.

— Saçmalık bu. Pekâlâ, yemin ediyorum...

Şimdi gidebilir miyim?

— Size iyi eğlenceler. Yarın teleksime cevap gelirse hemen beni arayın, ama telefonda bir şey söylemeyin.

*

**

Dan Lohan sabahın altısında Travelodge'un kafeteryasına daldığında, Chris yumurtasını henüz bitirmişti. Gorillerin önünde Malko'ya tek kelime etmedi. Fakat, yüzme havuzuna doğru uzaklaşır uzaklaşmaz:

— Bayağı ağırlığı olan biriymişsiniz, dedi. Havvai'den bir teleks aldım. Resmi bir yazı tabii. Taurus denizaltısı üç gün sonra burada olacak.

— Böyle resmi bir haber alınca ne yaparsınız?

— Haberi Fiji Times'a bildirir ve subaylar için Yat Kulüp'te bir kokteyl hazırlarım.

— Öyleyse, her zamanki gibi davranın. Özellikle, Fiji Times'ı atlamayın.

*

**

134

Fiji Times, Taurus'un gelişi hakkında yarım sayfa yazı yazmıştı. Tüccarlar Amerikalı denizciler için satılacak mallar ayırıyorlardı. Suva'ya bir canlılık gelmişti.

Malko ile gorillerinin bulunduğu Toyota, Haril Parmeşvar'ın evi önünde durdu. Kapıda büyük bir kalabalık vardı. Sadece erkeklerin oluşturduğu bir kalabalık. Malko, Chris ile Milton'u arabada bırakarak aşağı indi. Aynı anda da derin bir sessizlik oldu. Kapıda iki

nöbetçi yerine bu kez altı tane vardı. Malko'yu görünce yolu açtılar.

Kırmızı tunik giymiş olan Haril, bir avuç Hintlinin arasında ayakta duruyordu. Malko ilk kez olarak onun silah taşıdığını farkettiler. Malko'yu her zamanki kibar tavrıyla karşıladı. Ama gözlerinde soğuk bir ifade vardı. Sinirlerinin gergin olduğu her halinden belliydi. Malko'yu kolundan tutarak yan odaya geçirdi. Perdeleri kapalı odanın loşluğu Malko'nun bir an tereddüt etmesine yol açtı. Gözleri karanlığa alışınca masanın üzerine uzatılmış küçük bir beden farkettiler. Yavaşça yaklaştı ve korkuyla bir çığlık attı. Masanın üzerinde Gupta'nın cesedi vardı. Küçük kızın gözleri oyulmuş, dudakları usturayla kesilmişti. Malko bakışlarını daha aşağılara kaydırınca, kızın göğsüne bir bıçak saplı olduğunu gördü.

Haril kızının üzerine eğilip alnından öptükten sonra, Malko'nun koluna girdi. — İntikam almak için sizi bekliyordum, dedi.

135

XVII. BÖLÜM

Haril Parmeşvar belindeki işli kamayı çekip Malko'ya uzattı.

— O namussuzun gırtlakını kesme şerefi size ait.

Birbirinden güçlü diğer Hintliler çevrelerinde bir halka oluşturmuşlardı. Üzerlerinde ateşli silah yoktu, ama usturadan farksız kamalarıyla bir öküzü bile dilim dilim edebilirlerdi. Malko geçirdiği şoku henüz üzerinden atamamıştı. Gupta'nın yüzü hâlâ gözlerinin önündeydi ve felaketin nedeni de kendisiydi.

— Sizden özür dilerim, dedi Haril'e.

Yardım istemeye hiç gelmemeliydim.

Gurka vahşi bir gülüşle sırıttı.

— Hepimiz bir gün öleceğiz. Gupta başka bir vücutla yeniden aramıza dönecektir. Ama o adam bana hakaret etti. Kanını paylaşacağız.

— Ona ne yapmak istiyorsunuz? diye sordu Malko.

— Kızıma yaptıklarının aynısını.

Malko nasıl zaman kazanacağını düşünüyordu.

Bu cinayetin sorumlusunu gebertmeyi o da isterdi, ama saatçi ölecek olursa bunca çabası boşa gitmiş olacaktı.

— Biraz beklemeliyiz.

— Korkunun ne demek olduğunu anlayabileceği kadar bekleyeceğiz.

— Fakat polis...

136

— Polis bu işe karışmaz. Ama arkadaşlarınız gelmek isterse, başımızın üstünde yerleri var.

— Haril, dedi Malko, intikamınızı biraz geciktirmenizi isteyeceğim. Şu an Nabi'ye ihtiyacım var. Canlı olarak.

— Hayır. Eğer gelmek istemezseniz yalnız giderim.

Haril sözünü bitirir bitirmez kapıya doğru yürüdü. Malko'yu farkedene goriller hemen Toyota'dan indiler.

— Kurduğum tuzağı bozmanıza izin veremem, dedi Malko. Şimdiye kadar birçok insan öldü ve sonuca ulaşmış durumdayım. Daha sonra ben de sizinle geleceğim.

Haril umursamaz bir ifadeyle onu dinliyordu. Gerilimi sezen Chris ile Milton yaklaştılar.

— Çekilin yolumdan. Siz bir alçaksınız!

— Eğer buradan giderseniz polise telefon ederim. Nabi Halsar'ın birkaç gün daha yaşamasını istiyorum.

— Korkak! diye haykırdı Haril. ilk olarak siz gebereceksiniz.

— Haril, yakanızı bırakıp arkanızdan size tuzak kurabilirim, dedi Malko dostça bir ifadeyle. Size bir teklifte bulunuyorum: Halsar'ın hayatına karşılık benimki. Bana üç gün izin verin. Bu sürenin sonunda o sizindir. Eğer bu süre içinde kaçarsa ya da başka biri tarafından öldürülürse, siz de beni öldürün.

Haril bir an düşündü, sonra yüz hatları

gevşedi.

— Kabul. Aramızda kan bağı var. Fakat, adamlarınız burada benim konuğum olacak.

137

Sizin de yanınızda benim iki adamım bulunacak. Suva'yı terketmeye kalkarsanız, ya da Nabi kaçarsa sizi öldürecekler... işler yolunda giderse, üç gün sonra o hainin gırtlığını siz keseceksiniz.

— Kabul ediyorum, dedi Malko.

Haril gorillere döndü.

— Silahlarınızı bana verin. Burada bir dost evindesiniz.

Chris ile Milton suratlarını asarak silahlarını istemeye istemeye teslim ettiler.

— Her şey yolunda gidecek, dedi Malko.

Size şeref sözü veriyorum. Bana güveniyor musunuz?

Cevap olarak Malko 'nun yanında iki

Gurka bitti. Haril gülümsedi.

— İngilizce bilmezler. Sizi her yerde takip etme emri aldılar. Akşamları odanızda sizinle yatacaklar.

Aman ne hoş! Ama pazarlık pazarlıktır!

Adlarını bile bilmediği Gurkalar Toyota'ya yerleştiler. Malko da gorillerle vedalaşıp direksiyona geçti.

Şimdi işin en zor yanı kalmıştı.

*

**

Ay-Ko'nun beyaz kotrası rıhtımda paslı iki teknenin arasına sıkışıp kalmıştı. Kotrayı farkedenden Malko içinde tuhaf bir sevinç duydu.

Arabadan inmesiyle beraber Gurkalar peşine takıldı. Kotranın güvertesinde kimsecikler yoktu. Malko aşağı salona inen merdiven başından seslendi:

— Ay-Ko!

138

Otuz saniye sonra, genç Tahitili Malko'nun kollarındaydı. Gurkalar ilgisiz bir ifadeyle güverteye oturdular. Ay-Ko onları dikkatle süzdü.

— Dostların mı bunlar?

Malko genç kadının saçlarını okşadı.

— Anlatması uzun sürer. Daha sonra açıklarım sana. Şimdi, sana ihtiyacım var.

139

XVIII. BÖLÜM

Grace Lohan evinden çıktığında, saat akşamın sekiziydi. Genç kadın üzerine emprime bir giysi geçirmiş, saçlarını da topuz yapmıştı. Kocasını geç saatlere kadar Yat Kulüp'te kalıp Taurus'un mürettebatına kokteyl hazırlığıyla meşgul olacaktı. Denizaltı ertesi sabah geliyordu. Ay-Ko otobüs bekler gibi bir bankın üstüne oturmuştu. Konsolos yardımcısının karısı ona hiç dikkat etmeden önünden geçti ve hızlı adımlarla uzaklaştı. Ay-Ko belli bir mesafeden kadını izlemeye başladı. Daha geride, Toyota'mın içinde bekleyen Malko Tahitili kadının en küçük bir işaretinde harekete geçmek üzere tetikteydi. Malko'nun bulunduğu yerden Ay-Ko'yu izlemesi çok kolay oluyordu. Genç kadın sağa sapıp da gözden kaybolunca Malko ile peşindeki iki Gurka hemen hareket ettiler. Araba Tahitilinin kaybolduğu köşeye geldiğinde, Ay-Ko'nun koşarak geri döndüğünü gördüler. Malko kapıyı açtı. Genç melezin gözleri ışıldıyordu.

— O kadının bir eve girdiğini gördüm, dedi soluk soluğa. Eğer parkın çevresini dönerseniz evi görürsünüz. Arka pencereleri parka bakıyor.

Arabayı biraz aşağıda park edip yaya olarak ilerlediler. Biraz sonra parkın içindeydiler.

Ay-Ko evleri sayıyordu. Birden elini

140

uzattı.

— İşte, şu ev!

Gecenin karanlığında farkedilmeleri çok güçtü. Sessizce binaya yaklaştılar. İkinci katın pencerelerinden birinde ışık vardı. Pencerenin önünde bulunan ağaçtan içersi rahatlıkla gözlenebilirdi. Malko, Gurkalara işaretle ağaca

tırmanacağını anlattı. Adamlar altına yatarak ilk dala ulaşmasını sağladılar. Ağacın kesif yaprakları hareketlerini örtüyordu. Yeterli yüksekliğe ulaştınca dallardan birine uzanıp karşısındaki odaya baktı.

Pencerede perde yoktu. Odada da bir lamba ile büyükçe bir halıdan başka bir şey bulunmuyordu.

Nabi Halsar yogiler gibi lotus biçiminde yere bağdaş kurup oturmuştu. Başında türban, üzerinde uzun beyaz bir entari vardı ve Malko'nun bulunduğu yöne profilini vermişti. Malko, Grace Lohan'ı farkedince, neredeyse daldan aşağı düşüyordu. Genç kadının yüzünde çok ciddi bir ifade vardı, ama vücudu çırılçıplaktı. Ellerini Hintliler gibi çenesinin altında birleştirmişti. Elbisesi, yerdeki büyük bir paketin yanında katlı duruyordu. Hintli ile arasında içi kırmızı sıvıyla dolu bir kap vardı. Uzun süren bir hareketsizlikten sonra, Nabi Halsar üzerindeki entariyi çıkararak çırılçıplak kaldı. Grace'in göğüsleri heyecanla inip kalkmaya başlamıştı. Hintli ise, onun varlığının farkında bile değilmiş gibiydi. Gözleri kapalı, hiç kımıldamadan eski duruşunu koruyordu. Grace'in dudakları aralanmış, karşısındaki

141

erkeğin etkisi altında titremeye başlamıştı. Ağır ağır yerinden kalkarak Hintlinin kucağına oturdu. Adam gözlerini bile açmamıştı. Malko hiç ses duymuyordu, ama Grace'in kasılmış yüzünden inlediğini tahmin edebiliyordu. Yüzündeki o sakinlik yerini hırçın ve doymak bilmez bir ifadeye bırakmıştı. Hintli taştan bir heykel gibi hareketsizdi. Malko, Grace'in hareketlerinde gitgide bir yavaşlama farketti. Sonra kadın halsiz düşmüş gibi yana yıkıldı. Nabi Halsar gözlerini açtı. Malko ciğerlerinde tuttuğu havayı bıraktı. Grace Lohan giyinmeye başlamıştı. Birden, Hintlinin genç kadına şampanya kovanı büyüklüğünde bir şey uzattığını farketti. Kadın bunu sanki kırılacakmış gibi özenle

tuttu.

Hintli yeniden lotus oturuşuna döndü. Bir kez olsun, öpüşmemişlerdi. Bedensel bir birleşmeden çok, ruhsal bir sevişmeydi bu! Grace Lohan odadan çıktığında, Nabi Halsar hiç kımıldamadı. Malko adamın harekete geçmesini beklediye de bir sonuç çıkmadı. Hintli trans halindeydi. Avusturyalı ağaçtan aşağı indi.

Parktan çıktılar. Dan Lohan iki saatten önce eve dönmezdi. Bu süre de Malko'nun yapacakları için yeterli bir zamandı.

Malko , Ay-Ko'yu rıhtıma bıraktı, sonra Gurkalarla birlikte Lohan'ın villasının yolunu tuttu.

*

**

Kapıyı Grace Lohan açtı. Malko'yu
142

karşısında bulmasına hiç şaşırmadı. Sadece Avusturyalının arkasındaki iki Gurkaya merakla baktı.

— Korkmayın, dedi Malko. Bunlar benim koruyucu meleklerim.

Genç kadın üstünü değiştirmiş, beyaz ipek bir sabahlık giymişti. Makyajsız yüzü ve iri mavi gözleriyle erdem sahibi bir kadın görünümündeydi. Malko bir an az önceki kadının bu olup olmadığını düşündü.

— Dan Yat Kulüp'te, dedi kadın.

Malko'nun yüzündeki gülümseme donuklaştı.

— Ben sizi görmeye geldim, Grace. İçeri girebilir miyim?

Kadının bir an kaşları çatıldı, ama geçmesi için kenara çekildi. Salon serindi. Grace Lohan divanın kenarına ilişti, ellerini dizlerinin üzerinde kavuşturdu. Malko, genç kadının dizlerine baktı. Bu o kadın mıydı?

— Sizin için ne yapabilirim?

Malko'nun sınırları gerilmişti. Bir kadına işkence etmekten hiç hoşlanmazdı. Eğer her şey düşündüğü gibiyse, bu kadın sadece bir kurbandı.

— Nabi Halsar ile olan ilişkileriniz beni ilgilendirmiyor, diye söze başladı. Bu sizin özel hayatınız. Ama, onun size ne verdiğini bilmek isterim.

Uzun bir sessizlik oldu. Grace Lohan bir darbe yemiş gibiydi. Yüzü bembeyaz kesildi. Gözlerini Malko'nun gözlerine dikerek:

— Neden söz ettiğinizi anlayamadım, dedi.

Bay Halsar ile ilişkilerim normal ilişkilere.

143

Son derece mükemmel ve bilge bir kişidir. Bir azizden farksızdır. Bir...

Gerekli kelimeleri arıyordu. Malko söze girdi:

— ... Bir sevgili ki, öylesini rüyalarınızda bile bulamazsınız, öyle değil mi? Az önce nasıl seviştiğinize tanık oldum.

Kadının üst dudağı titremeye başladı. Bir anda yirmi yaş yaşlanmış gibiydi. Malko'ya şaşkınlık ve korku dolu bir ifadeyle baktı.

— Nasıl tanık oldunuz? diye sordu.

— Sizi seyrettim. Bu nedenle de özür dilerim.

— Beni gördünüz mü?

Sesi boğuklaşmıştı.

— Evet.

— Aman Tanrım!

Duyduğu belirgin utanca rağmen, yine de yaptığıyla iftihar ediyor gibiydi...

—İşin bu yanı beni ilgilendirmiyor, dedi Malko. Ben, Halsar'ın size az önce verdiği şeyle ilgiliyim.

— Yanılıyor olmalısınız... O bana hiçbir şey vermedi...

Malko'nun gözlerindeki ifade sertleşti.

— Eğer yalan söylemeye devam ederseniz, bütün evi ararım.

Grace Lohan biraz gevşedi.

— Saçmalıyorum. Size oyun oynamama gerek yok. İstediklerinizi size göstereceğim.

Kalktı ve odadan çıktı. Malko hemen peşine düştü. Holdeki bir dolaba gittiler.

Grace içinden bir kesekâğıdı çıkardı ve masanın üzerine koydu. Sonra, elini kesekâğı-

144

dinin içine daldırdı.

— Bu kadar meraklanmanıza değmediğini göreceksiniz.

Hareketleri çok normaldi, ama ses tonunda bir gerginlik vardı. Malko ani bir hareketle fırlayarak kadının bileğine yapıştı.

— Çabuk, bu masadan uzaklaşın.

Olayı ta başından beri sessizce izleyen iki Gurka kadının üzerine atılmak üzereyken, Malko onları durdurdu.

Grace Lohan yavaşça geriledi. Alt dudağı titriyordu. Birden, katıla katıla ağlamaya başlayarak kendini divana bıraktı.

— Oh! Öldürün beni. Dan gelmeden öldürün beni!

Malko kesekâğdını açtı ve ortaya nefis kokulu iri bir ananas çıktı. Meyveyi yakından inceleyen Malko, tepesinin bir şapka gibi kesilmiş olduğunu farkettiler.

Biraz zorlayınca kapak kalktı. Meyvenin içindeki boşlukta ilk göze çarpan şey, O'dan 300'e kadar derecelendirilmiş bir ayar tablosu oldu. Mekanizmayı harekete geçirmek için tablonun yanındaki düğmeye basmak yeterliydi.

Malko, kapağı yerine koyup meyveyi masaya bıraktı. Harika bir cehennem meyvesi!

— Ayar sıfırın üzerindeyken düğmeye basacak olsanız, bomba o an patlar, değil mi?

— Evet, dedi genç kadın. Oh, Tanrım!

Ölmek istiyorum.

Malko onu omuzlarından tutup ayağa kaldırdı. Gözleri yaş doluydu. Dudaklarının kenarında iki derin çizgi belirmişti. Burnunun ucu kıpkırmızıydı.

145

— Eğer her şeyi anlattıysanız, bu bombayı buradan alıp gideceğim ve kimse de hiçbir şey bilmeyecek. Hatta kocanız bile.

— Ya Halsar?

— O sizi ele veremez...

— Yani, şey mi demek istiyorsunuz?..

— Artık onu hiç kimse kurtaramaz. Haril

Parmeşvar'ın kızını hunharca öldürdü. O çoktan ölü sayılır...

— Korkunç bir şey bu!

— Sizi nasıl etkisine aldı?

— Oh! Doktrinlerini bana çok ustaca aşıladı. Önceleri onun bilgeliğine hayranlık duymuştum. Bana barışsever bir tarikatın temsilcisi olduğunu söylemişti. Karıncayı bile incitmekten sakınırdı... Burada sıkıntıdan patlıyordum. Dan benimle hiç ilgilenmiyordu. Bir gün çılgın gibiydim. Halsar benim bu fiziksel zayıflığımdan yararlandı. Onun yanında olmak, uyuşturucu almaktan farksızdı. Benimle oyun oynar gibiydi. Hiçbir fedakârlıkta bulunmuyordu. Zamanla bana Birleşik Devletler'in dünya sulhu için bir engel olduğunu aşılamağa başladı. Her soruyu kolaylıkla cevaplıyordu... Bir gün ona davaya hizmete hazır olduğumu bildirdim...

— Sonra ne oldu?

— Bana bombalardan söz etti... Bombaları Amerikan gemilerine yerleştirmemi söyledi. Tıpkı Kim gibi. Kim benden daha fazla onun etkisindeydi. Batı Samoa'ya giderken yanında bir çanta dolusu bomba götürdü. Bunları gemilere yerleştireceğine yemin etmişti, ama o olaydan sonra cesaret edemedi galiba.

i 146

— Thomas Rose olayından sonra mı?

— Evet. Rose'u Halsar'ın adamları öldürdü.

Kim ona karşı tedbirsiz davranmıştı. Onu Halsar'ın evine götürdü, orada icabına baktılar...

— Buna rağmen siz yine de ona yardımı kabullendiniz ha?

— Hayır. Önce reddettim.

— Peki, ne oldu?

— Günlerce yüzüme bakmadı... Ben... Ben çılgına döndüm. Dan'a her şeyi açıklayacaktım, ama utandım. Halsar'a yerime başkasını bulması için yalvardım. Beni tehdit etti. Kabul etmezsem, her şeyi Dan'a açıklayacağını söyledi.

Klasik numara!

— Anlıyorum, dedi Malko. Taurus'un birkaç subayını buraya davet edecektiniz ve bombalı ananası onlara diğer meyvelerle birlikte hediye olarak verecektiniz. Konsolos yardımcısının karısından kim şüphelenebilir ki? Ya da barış yanlısı zararsız bir gençten...
Sonra hop!.. Denizaltı bilinmeyen bir sebeple infilak edip batacağı. Ardından sıra size gelecekti. Halsar'ın tanıklardan hoşlanacağını hiç sanmıyorum...

Malko'nun kadını pembe hayallerden kurtarması gerekiyordu.

— Barışsever sandığınız o Hintli, Komünist Çin haberalma servislerinin bir casusudur. Thomas Rose'u bu gerçeği öğrendiği için öldürdü.

Ardından, Kan-May ile ilgili fotoğrafı anlattı. Sözü bitirdiğinde:

147

— Dan bunları asla öğrenmemeli, diye inledi kadın. Kendimi öldürmek istiyorum.
— Tofua ile yola çıktığımı Nabi'ye siz mi haber verdiniz?

Genç kadın başını öne eğdi.

— Evet. Bana sizi gözlememi emretmişti. Fiji Adaları'na gittiğinizi de haber verdim ona...

Malko başını salladı. Yapacakları, casusluk kurallarına hiç de uymayan şeylerdi. Ama bir beyefendi olduğunu unutmaması gerekiyordu. Şu durumda Grace tehlikeli biri olmaktan çıkmıştı. Ananası dikkatlice alarak:

— Olanları kimse bilmeyecek, dedi. Size söz veriyorum. Ama bundan sonra siz de kendinize daha az tehlikeli aşıklar seçin...

Genç kadın, yaşlı gözlerini Malko'ya çevirdi. Yumuşak bir sesle:

— Teşekkür ederim, diye mırıldandı. Malko Gurkaları alıp dışarı çıktı.

148

>

XIX. BOLUM

Chris'in yüzü bembeyaz, Milton'un ki ise yemyeşil idi. Malko'yu görür görmez, koşarak yaklaştılar.

— Oh! Şükürler olsun! Hiç gelmeyeceksiniz sandık. Bir bilseniz...

Chris'in lafını kapan Milton devam etti:

—Burası tam bir ortaçağ mezbahası. Ben bakmaya tahammül edemedim, dışarı çıktım. Adam herhalde ölmüştür...

Nabi Halsar'ın dükkânının arka tarafındaki bölmedeydiler. Malko'nun Grace Lohan' dan ayrılışının üzerinden altı saat geçmişti. Malko genç kadını terkeder terketmez Haril Parmeşvar'a telefon açarak Nabi Halsar'ın artık kendisine ait olduğunu haber vermişti. Malko gorillere cevap vermek üzereyken kapı yerine kullanılan örtü kalktı ve Gurka şefi görüldü. Malko'nun koluna girerek onu yan odaya geçirdi.

Avusturyalı gördüğü manzara karşısında şaşırıp kaldı. Oda tam bir mezbahe idi. Her yer kan içindeydi. Masanın üzerinde kanlı bir et yığınının farksız biri vardı. Nabi Halsar ya da ondan geriye kalanlar. Vücudu çıplaktı ve kandan kıpkırmızı olmuştu. Malko mide bulantısını bastırmaya çalışarak yaklaştı. Gupta gibi onun da gözleri oyulmuştu. Sol gözü ince bir sinirin ucunda yanağında sallanıyordu. Erkeklik organlarının yerinde

149
kanamadan ölmesini engellemek için paçavra tıktıkları kanlı bir boşluk göze çarpıyordu.

Vücudunun hemen her yeri, çizilmiş, yakılmış, koparılmış, lime lime edilmişti. Tüm bu işkencelere rağmen, adam hâlâ yaşıyordu.

— Henüz dilini kesmedim, dedi Haril. Şu anda konuşacak kadar gücü var.

Malko korkuyla Haril'e baktı. Adam elindeki demir çubukla devamlı Hintlinin yaralarına vuruyordu. Sonra eğildi ve demir çubuğu Nabi'nin göz oyuğundan içeri sokarak beynini dürttü. Adam canhıraş bir feryat kopardı.

— Hâlâ canlı, dedi Gurka şefi.

Sonra elindeki çubuğu adamın hassas bir yerine sokarak oynattı. Bu kez Nabi'nin çılgılığı hemen kesilmedi, uzayıp gitti. İkiye bölünmüş solucan gibi kıvranıyordu.

Gurka, kurbanının üzerine eğilerek bir şey sordu. Mide bulantısını önlemeye çalışan Malko cevabı duymadı. Haril Parmeşvar elindeki çubuğu masaya bırakarak duvara gömülü olan kasaya gitti, üzerindeki şifreyi çevirerek kapağı açtı ve Malko'ya döndü.

— Bu kasanın içindeki her şey size aittir.

Şifreyi söylediğine göre, artık konuşmasına gerek kalmadı.

Sözünü bitirdikten sonra belinden kamasını çekip kurbanının dişlerinin arasından ağzına soktu ve kanırtarak çenelerini ayırdı. Sol eliyle dilini yakalayıp dışarı çekti ve kamayı dilin dibine indirerek kopardı. Kanlı et parçasına bir an baktıktan sonra onu odanın bir köşesine fırlattı.

150

Kurbanın ağzından kan boşalıyordu. Sonu gelmişti. Kendi kanıyla boğularak birkaç kez öksürdü, tükürdü, ama hâlâ yaşıyordu.

Haril, ucu kanlı kamayı Malko'ya uzattı.

- Gırtlığınızı keseceğinize söz vermişsiniz.

İşte, zamanı geldi.

Malko hortlak görmüş gibi geri sıçradı. Bir an gözlerinin önünde Gupta'nın işkence görmüş vücudu canlandı. O an olsa, Halsar'ı hiç düşünmeden gebertebilir di. Ama bu durumda, yapamayacaktı. Boğazına bir yumrunun takıldığını hissetti. Gözlerini Gurka şefine dikerek:

— Yapamam, dedi.

Haril Parmeşvar hiç üstelemedi. Döndü, kamayı iyice kavradı ve et keser gibi Hintlinin gırtlığını boydan boya yardı. Damarları hemen hemen boşalmış olan adamdan fazla bir kan çıkmadı bu kez.

Ama öldüğü kesindi artık.

— Şimdi oldu! dedi Haril.

Malko gorillerini alıp dışarı çıktı. Gecenin sessizliğinde, Suva uyur gibiydi.

*

**

Malko, Nabi Halsar'ın kasasından çıkan kâğıtları okumakta olan Dan Lohan'ı seyrediyordu. İngilizce olanlarını kendi gözden geçirmiş, Hintçe olanlarını da Dan'a getirmişti. Lohan son kâğıdı da inceledikten sonra Malko'ya döndü.

— Kayda değer bir şey yok. Ticari mektuplaşmalar, faturalar filan. Yine de bunları merkeze göndereceğim. Belki onlar bir
151

şey bulur...

Malko başını sallayarak onayladı. Pasifik' teki görevi sona ermişti. Taurus, Yat Kulüp'te verilen başarılı bir kokteylden sonra Pagopago'ya hareket etmişti.

Bombalı ananas konsolosluğun kasasında duruyordu. Malko onu Nabi Halsar'ın kasasında bulduğunu bildirmişti. Bombadan anlayan Chris'e mekanizmayı çalıştıran pimi çıkartmışlardı. Cehennem meyvesi, Pekin malı bir bombaydı. Ne yazık ki, Nabi'nin Çinliler hesabına çalışmayı ne maksatla kabullendiğini hiçbir zaman öğrenemeyeceklerdi.

Bundan sonra dünyanın bütün limanlarını inceden inceye tarayarak Albay Kan-May'ın buna benzer bir şeyi nereye yerleştireceğini bulmak gerekecekti. Bu da başkalarının işiydi. Chris Jones ile Milton Brabeck bir gün önce hareket etmişler, UTA'nın DC 8'iyle Tahiti, Honolulu üzerinden Los Angeles'a gitmişlerdi. Malko, Suva'mn küçük havaalanına geldiğinde, kendisini götürecek olan özel Sabreliner havalanmaya hazırды. Dan Lohan, Malko'ya yaklaşıarak:

— Grace gelemediği için özür diledi. Bugün başı çok ağrıyordu...

Belki böylesi daha iyiydi. İki adam uzun uzun el sıkıştılar. Konsolos yardımcısı, Malko'ya neler borçlu olduğunu hiçbir zaman

öğrenemeyecekti. Geriye bir tek, Samoa ormanlarında bombalarıyla dolaşan Kim Maclean kalıyordu.

152

XX. BÖLÜM

Pagopago limanını çevreleyen yeşil tepelere sis çökmüştü. Otelin yüzme havuzunun kenarında oturan Malko, viskisini yudumluyordu. Pagopago'da Rus votkasının varlığı henüz bilinmiyordu.

Frank Thorpe, Malko'yu hararetle tebrik eden bir telgraf göndermiş ve Kim Maclean'in fotoğraflarının bütün göçmen bürolarına dağıtıldığını haber vermişti. Zaten yapılacak tek iş de buydu.

Batı Samoalılar onu asla ele vermezlerdi, CIA da onu ele geçirmek için kendini zorlayacak değildi. Sırrı ortaya çıktığı için fazla tehlikeli sayılmazdı.

Malko etrafına bakındı. Otel denizci kaynıyordu. Hava korkunç sıcaktı. Vali konağının hemen yanındaki Solo Hill'den koyun karşı kıyısındaki 1800 metre yükseklikteki Mont-Avola'ya uzanan teleferiğin küçük kabini katettiği yemyeşil denizin üzerinde parıldıyordu.

Taurus'tan bir grup subay bahçeye çıktı. Her birinin elinde birer ananas vardı. Malko yutkundu.

Bir ananas!

Nabi Halsar'ın hazırladığı bombalar gibi! İçgüdüsel olarak ayağa kalktığını farkettiler, sonra saçmaladığını düşündü. Böyle zararsız milyonlarca ananas vardı. Yine de ne olur ne

153
olmaz diye oradan uzaklaşmak üzere harekete geçti.

İşte, tam o sırada farkettiler onu. Kim Maclean sakalını kesmişti, ama devasa vücudunu unutmak imkânsızdı. O da başını çevirdi ve Malko'yı gördü. Üzerinde alacalı bulacalı bir gömlek ve bir blucin vardı. Boynuna çiçeklerden oluşmuş bir kolye

takmıştı. Kısacası, hiç de bir sabotajcı görünümü yoktu...

Malko'dan önce davranan Kim, ananas tutan subaylardan birinin üzerine atıldı ve adamın elindeki ananası kapıldığı gibi otelin holüne doğru koşmaya başladı.

Malko hemen peşine düştü. Çıkış kapısına geldiğinde Kim ortalıkta yoktu.

— Nereye gitti bu adam?

Limanda bir tekne bulup Malko'dan önce Taurus'a varabilirdi. Birden, onu gördü. Yolun karşı tarafındaki tepeye doğru koşuyordu.

Malko da koşmaya başladı. Bu arada aklına teleferik geldi. Teleferik hattı, koyda demirlemiş olan Taurus'un tam üstünden geçiyordu.

Kim, denizaltıyı havadan bombalayacaktı!

Batı Samoa'dan buraya sırf bu iş için gelmiş olmalıydı.

*

**

Teleferik sorumlusu olan uyuşuk Samoalı bürosunda uyukluyordu. Teleferiği yarım saat sonra harekete geçirecekti. Kucağında ananas bulunan bir gencin gişenin önünde bitmesi onu hiç şaşırtmadı.

- Bir bilet istiyorum, dedi genç.

154

Samoalı gülümsedi.

— Acele etmenize gerek yok. Daha yarım saat vaktimiz var.

Kim'in gözleri iri iri açıldı.

— Ben hemen hareket etmek istiyorum.

— İmkânsız. Beklemeniz gerek.

— Şunu hemen harekete geçirmezsene gebertirim seni!

Malko birazdan orada olacaktı.

Şaşıran memur geriledi. Kim gişeden ayrılıp odaya dalmıştı. Boynundaki çiçek kolyesini çıkarıp adamın suratına attı. Adam çiçeklerden kurtulmaya çalışırken boğuk bir patlama oldu ve her yanı duman sardı. Samoalı ezilmiş solucan gibi parçalanmıştı. Küçük bir bombaydı bu patlayan. Kim bunu ormandayken imal

etmişti. Nabi'nin verdiği bombalardan birini dağıtmış ve her yerde kullanabileceği daha küçüğünü hazırlamıştı. Adamın öldüğünden emin olduktan sonra kontrol tablosunun önüne gitti ve teleferiği harekete geçirerek kendini kabine attı. Kapıyı kapadı, arkasına yaslanarak gözlerini yumdu. Eğer iyi nişan alabilirse Taurus'u batırabilirdi.

Nabi Halsar kendisiyle iftihar edecekti!

*

**

Malko istasyona vardığında, kabin köprüden çıkmak üzereydi. Avusturyalı var gücüyle koştu. Kabine girmesi imkânsızdı, çünkü kapı kapanmıştı. Kabin peronu terkedip de boşlukta bir an sallandığında, Malko hiç düşünmeden kendini boşluğa attı ve son anda arka taraftaki parmaklığı yakaladı. Elinde olmadan 155

aşağı bir göz attı. Daha şimdiden iki yüz metre yükseklikteydi.

Kabinde tek başına olan Kim bir anormallik farketti. Malko bir an adamın öfkeden kasılmış suratını gördü.

Kendine dayanak yapabileceği daha uygun bir yer aradı. Kapıya ulaşırsa belki içeri girmeyi başarabilirdi. O sırada sağ taraftaki pencerenin açık olduğunu farketti. O yöne kayıp başını pencereye doğru uzattığında, Kim şakağına sert bir yumruk indirdi. Sersemleyen Malko, tutunduğu yere sıkı sıkıya yapıştı.

— Eğer herhangi bir şey yapmaya kalkarsanız ikimiz de havaya uçacağız! diye bağırdı Kim.

— Çıldırılmışsınız siz!

Kabın birkaç dakika sonra Taurus'un tam üstünde olacaktı.

Malko dışarda kaldığı sürece tehlikede değildi. Kim ona hiçbir şey yapamazdı, ama bombasıyla denizaltıyı havaya uçurabilirdi. İçeri girerse, belki denizaltı kurtulurdu, ama bu kez de bu deliyle birlikte havaya uçardı... Malko birkaç saniye düşündükten sonra,

ilerlemeye karar verdi.

Başını kaldırdığı anda Kim bir yumruk savurdu. S AS hemen eğildi. Tek elle bir şey yapamayacağını anlayan Kim, bombayı kabinin ortasına usulca bıraktı. Bu arada yerinden yay gibi fırlayan Malko, kolunu uzatıp kapıyı açan mandalı çevirdi ve kendini içeri attı. Yerden doğrulmaya fırsat bulamadan Kim'in güçlü kollar boynuna dolandı. Bir süre delice mücadele ettiler. Malko gözlerinin

156
karardığını hissetti. Sağ elini kurtararak Kim'in saçlarına yapışıp çekti. Bir an göz göze geldiler. Kim onu yavaş yavaş açık kapıya doğru sürüklüyordu. Malko altlarındaki boşlukta denizaltının beliren siyah burnunu farketti.

— Başaramayacaksın! diye bağırdı boğuk bir sesle.

Kim bir saniye tereddüt etti. Denizaltıyı o da farketmişti. Malko'yu bırakarak ananasa yöneldi. Bombanın atılabileceği en uygun noktada bulunuyorlardı.

Kim karşı pencereyi açmak istedi, ama beceremedi. Hırsıyla kapıya yöneldi. Elindeki ananası tekrar yere bırakarak Malko'nun üzerine yürüdü. Avusturyalıyı haklamadan kapıdan yararlanamazdı. Aynı anda SAS, Amerikalı gencin karnına bir tekme savurdu. Kim darbenin şiddetiyle yere düştü. Malko üzerine atıldı, yerde öldüresiye dövüşmeye başladılar. Kapının boşluğundan denizaltının yavaş yavaş altlarından geçtiğini görüyorlardı. Malko artık Taurus'a zarar verecek noktayı geçtiklerini anladı. İçgüdüsel olarak hasmını bıraktı. Kim bombayı kaptığı gibi kapıya fırladı. Kabinin tam altında balık avına çıkmış eski bir tekne vardı o an. Hırsıyla Malko'ya döndü.

— Sersem! Gebereceksin!

Ani bir hareketle ananasın üst kapağını kaldırdı, Malko'nun müdahale etmesine fırsat vermeden mekanizmayı harekete geçiren düğmeye

bastı.

Malko korkudan bir an felç oldu, ama

157

Kim'in gözlerindeki ifade ile kendine geldi.

— Atın onu! diye bağırdı.

Amerikalı çocuğuna sarılmış bir ana gibiydi. Malko içinden saniyeleri sayıyordu.

Burada boş yere ölmek saçmalıktı. Birden, Kim'in saçlarına yapıştı ve onu kapıya doğru sürüklemeye başladı. Amerikalı tehlikeyi çok geç farketti. Bombayı bırakıp kapıya tutunacak vakti olmadı. Kapı eşliğinde bir an sendeledi, sonra tiz bir çığlıkla boşluğa uçtu. Bomba hâlâ kucağındaydı.

Malko gözlerini yumup kapıya yaslandı.

Hiç hoşlanmadığı halde, yine bir adam öldürmüştü.

Tam o sırada, kabin görülmez dev bir el tarafından savrulur gibi sallandı. Malko yere yuvarlandı, kapıdan uçmamak için tutamaklara sarıldı. Korkunç bir patlama sesi geldi.

Ardından her şey duruldu. Malko kabinin arka tarafından aşağı baktı. Yeşil tepenin bir bölümünde kara bir leke meydana gelmişti.

Kim'den geriye pek bir şey kaldığını sanmıyordu...

Bir dakika sonra kabin istasyona girdi.

Görevli memurlar koşarak yardıma geldiler.

SAS'ın şakağında büyük bir çürük vardı ve burnu kanıyordu.

— Neler oldu? diye sordu istasyon şefi.

Malko belli belirsiz gülümsedi.

— Bir barışseverle küçük bir tartışma yaptık!..

158